

ΟΜΗΡΟΥ
ΙΛΙΑΔΟΣ
Β

ΡΑΨΩΔΙΑ.

HOMERI ILIADIS
LIBER SECVNDVS.

Cum versione interlineari, & vocum omnium explicatione.

In usum Studiosæ Iuuentutis.

ROTHOMAGI,
Apud IOANNEM LE BOVLLENGER, propè
Collegium Societatis IESV.

M. DC. XLVIII.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

STVDIOSIS

ADOLESCENTIBVS

TYPOGRAPHVS.

NEquē in aurifodinis repetitus labor, neque in tractibus marium, quibus gemmarum abundantiam benignior natura tribuerit, iterata piscantium immersiones suo cedere fructu solent. Eruitur ubinde metallum recens, & diuitiae concharum, Indorum cupiditati suum pabulum, suum vrinatoribus praeuium non paritendum assignant. Nimirum nunquam illa malè collocata dici debet opera, cuius ex faecunditate confurgit utilitas semper noua. Sed quò referuntur ista, (Studiosè Lector) planè nisi ut intelligas Homericis in libris latere thesauros tam multiplices varietate, quàm pretio, cuius optabiles. At excubantem apud eos draconem, cuius virus aut omnino conficiet, ne noceat; aut

procul fugabit, accedentes ne terreat. Absit ab animo timor, quando nullum est in accessu periculum. Consultum est vel securitati tuæ, vel facilitati, per eos, quorum opera diem aspexit Homerus: non obscurus, & Adolescentium studio ingenioque metuendus, sed illustratus notis, sed dissolutis difficultatum nodis, qui legentibus negotium faceiebant, legere cupientibus horrorem fastidiumque pariebant. Primi autem Iliados libri, quia satis fœlix successus fuit, secundus eum subsequitur, et si alterius operâ, & labore, priori succedente, non minore tamen fructu, consecuturo: quem si tibi non ingratum accidisse cognoverimus, accedet fortasse & tertius. Noli tamen hîc multarum requirere particularum explicationem, quas hîc consultò prætermisimus: cum ne liber plus iusto excresceret, tum ne id, quod actum erat, agere videremur. Vale.

ARGVMENTVM SECVNDÆ HOMERI
ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β. ΟΜΗΡΟΥ
COMPOSITIONIS.
ΠΑΡΩΔΙΑΣ.

Z Iupiter somnium iannitens Agamemnoni, hortatur
Εὐς ὄνειρον ἐπιπέμψας Ἀγαμέμνονι, ὥς ἀκνέειν
vt Græcos educat ad bellum. Hic autem primum
τοὺς Ἑλλήνας ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὁ δὲ πρότεροι
quidem optimatum consilium congregat: postea au-
τὸν οἱ ἄριστοι συνεδρῶσι συναγαγεῖν πάντα
tem consilio inito tentat ipsos, hortans
ὅς ἐκκλησίαν ποιησάμενοι ἀποπειρῶται αὐτοὺς, ὥς ἀκνέειν
fugere in patrias: retinet autem ipsos Vlysses Mineræ pru-
δένειν εἰς πατρίδας. κατέχει δὲ αὐτοὺς Ὀδυσσεύς, Ἀθηνᾶς προ-
dencia & Nestor concionans, postea cibo sumpto armantur ipsi-
νοῖα καὶ Νέστωρ δειπνήσαντες. εἶτα ἔρπον ἀνελόμενοι ἐξοπλίζονται
que, & ductores, similiter autem & Troiani, cum Iris ipsis
αὐτοῖτε, καὶ ἡ ἡγεμόνη, ἡμοῖος δὲ καὶ οἱ Τρῶες, Ἰριδος αὐτοῖς
annuntiasset, numerationem autem Poëta fecit exercituum &
ἀπαγγελάσας, κατέλορον δὲ ὁ ποιητὴς ἐποίησε τῆς στρατομαχίας καὶ
navium.
οἷον ἦν.

ILIADIS HOMERI
ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Η.

II. COMPOSITIO.

B. ΠΑΡΩΔΙΑ.

Somnium & Catalogus:

ὄνειρος καὶ κατάλογος.

B. autem somnium habet, cognitionem & naues enumerat.
Βήτα δ' ὄνειρον ἔχει ἀριθμῶ, καὶ νῆας ἀριθμαί.

ILIADOS LIBER II.

ΙΛΙΑΔΟΣ Β.

Εἰς Heteroclytium nomen. genitiuus ὄνειρος. Ονει-
ρον ὁ ὄνειρος Somnus. πτόμαρ, τὸ ὄναρ, idem,
ἐπιπέμψας. Aoristus I. Participiorum verbi ἐπι-
πέμπω ex ἐπι & πέμπω.

ἐπιδρακελδέστα hortatur. compositum ex ἐπιδρα-
κελδῶ. iubeo. Radix κέλομαι. iubeo, hortor. Ra-
rius reperias κέλω.

Ἑλλωας. græcos. ὁ ἑλλω, ἑλλω. ἡ ἑλλάς, τῆς ἑλλάδος, Græ-
cia.

ἐξάγειν. educat. Composita vox ex præpositione ἐξ & ἄγω.
ἀριστον. Optimatum. Superlativus genitiui pluralis ἀριστος. Su-
mitur hic substantivè.

συνέδριον. Concilium, vel locus in quo consultationes habentur.
Composita vox ex præpositione, συν & verbo ἵζομαι. Sedeo. cuius
futurum secundum ἐδοῦμαι.

συνήγαγον. Aoristus primus atticus verbi συνάγω addito per
pleonasmum γα συνήγοι, συνέγαγοι. Componitur ex συν & ἄγω.

ἐπιτα. deinde. Compositum adverbium ex ἐπι & εἴτα, eiusdemque est cum εἴτα significationis. Est enim εἴτα, post deinde.

ἐκκλησία. concilium, congregationem, consessum. Derivata vox ἀπὸ τοῦ κλέω voco, formatur à secunda perfecti passivi ἐκκέκλησαι. ἐκκλέω, conuoco, congreco.

ποιήσάμην. Aoristus primus Particip. mediæ vocis verbi ποιέω. ἀποπειράται. tertia persona presentis passivæ vocis verbi ἀποπειράω tento, conor. prima radix πείρῃ. ἢ. conatus, incœptum, &c.

ᾤδμεν. Aoristus primus medius participij verbi ᾔδμεν. ex ᾤδῃ & μέν. formatur.

φύγην. fugere. φύγω fugio. Radix. φοέομαι timeo, fugio.

πατρί. ἰδός. ὁ patria. Radix πατήρ. ὁ. pater.

κατέχει. detinet. κατέχω composita vox ex κατέ & ἔχω habeo, teneo, possideo.

Ἀθλῶ. ab Ἀθλῶ. Minerva. quæ suo nomine Atheniensem civitatem insigniuit sic per contractionem ab Ἀθλῶ. Descendit à τοῦ. ὁ. mens, animus.

προνοία. dativus singularis nominis προνοία providentia Descendit à τοῦ. ὁ. mens, animus.

δημηγορίας. concionans. Aorist. particip. verbi δημηγορέω concionor verba ad populum habeo. Radix ἡ ἀγορά, forum, concio confessus auditorum &c.

ἐσθλόν. cibum ἢ ἐσθλή, cibus. Radix ἐσθύνω, nutrio formatur à præterito medio τίτθω.

ἀνελόμενοι. cum sumpsissent. Aoristus 2. mediæ vocis participiorum verbi ἀνείρω, quod pleraque tempora mutuatur ab εἴρω. sumo.

ἐξοπλίζονται. armantur. ἐπλίζω & ἐξοπλίζω. armo. Radix. τίτθω. armatura.

ἡγεμόνες. ὁ ἡγεμὼν. ὁ ἡγεμὼν. dux. Radix. ἡγέομαι duco, rego, puto. Potest ulterius reuocari ad ἄγω.

ὁμοίως. similiter. Adverbium à nomine ὁμοί. ὁμοί. similis.

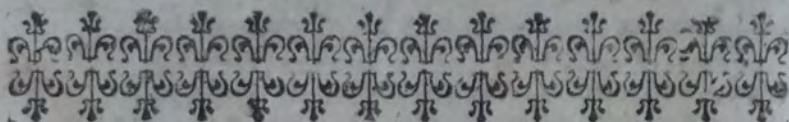
Ἰριδός. Ἰριδι. arcus cælestis. ἢ Ἰρις. ἰδός.

ἀπαγγέλλας. cum nuntiasset ἀπαγγέλλω, nuntio. Est scæminis genitiuus aoristi primi participiorum actiivæ vocis. Simplex ἀγγέλλω.

κατάλογον. numerationem. ὁ κατάλογος. descendit à λέγω, dico, eligo præmissa præpositione κατέ.

στράτευμα. exercituum. π. στρατός. exercitus. Radix. ἐστράτος, ὁ στρατός. exercitus.

ἡνῶν. genitiuus pluralis τῶ ἡνῶν & poëtice ἡνῶν.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

H. B. ΡΑΤΩΔΙΑ.

HOMERI ILIADOS

LIBER II.

A Cæteri quidem diique & viri equites galeati
 1. Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι ἵπποκορυσαι
 Dormiebant per totam noctem. Ique autem non cepit dulcis sonus.
 Εὐδον πανύχιοι. Δία δ' ὅσα ἔχε νύδυμος ὕπνος.
 Sed is volutabat in animo quemadmodum Achillem
 Αἰόλα μερμήριζε καὶ φρένα, ὡς Ἀχλῆα
 Honoraret, perderet autem multos apud naues Achivos,
 Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ὅππῃ νῆυσιν Ἀχαιῶν.
 hoc autem ei in animo optimum visum est consilium.
 5. Ἦπε δὲ οἱ καὶ θυμὸν ἀείσῃ φαίνοτο βεβλήν,
 Mittere ad Atriden Agamemnonem perniciosum somnium.
 Πάμφαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον ὄνειρον,
 Et illum alloquens verba alata dixit.
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

1. ἵπποκορυταί. equites. ex ἵππος & κορυτῆς armiger. κορύσσω galea vel casside armo. Radix κόρος, νύδος ἢ galea, cassis.

2. εὐδον. dormiebant. Inde καθεύδω comp. eiusdem significatio-
 nis. πανύχιοι, ἀπᾶς, & νύξ, νυκτός ἢ. est autem propriè πανύ-
 χιος. tota nocte dormiens. Δία. ἀ Ζεύς. ἔχε ποετικῶς sine augmento
 pro ἔχε. νύδυμος. dulcis ab ἡδύς, vade ἡδυμός. deinde per pleonaf-
 mum τῆς νύδυμος.

3. μερμήριζε. anxie cogitabat. Imperfect. sine augm. Radix μαίρω, anxie cogito.

4. ὀλέσῃ. Aorist. i. sub. verbi ὀλλυμι desumptus ab ὀλέω ὁ ὀλέστω. per-
 do πολέας multos. ex ε & α fit ποετικῶς vna syllaba.

5. φαίνοτο.

5. φαίετο. apparebat, videbatur. pro' ἐφαίετο, ἀφάινω.

6. ἐλογ. perniciosum pro ὁ λόγος, dicitur etiam ἐλός. Radix ὁ λόγος.

7. μίν. poëtica vox pro τῶ ποι, vel καίτοι. dicitur etiam νίν. φωνήσας.

alatus: ex ἰνδραυλῶ. volo ἁποσύνδεσσι. Imperf. verbi ἁποσύνδεσσι. loquor

alatus: ex ἰνῆαμαι. volo ἁποσύνδεσσι. Imperf. verbi ἁποσύνδεσσι. loquor
dico. αἰσῶ. vox.

dito. *ad* *N. vox.*

vade, age, perniciosum somnium celeres ad naues Achiuorum.

Βάσκη· ἴσι οὐλε ὀνειρε σουσ 'επι νῆας Αἰχαιῶν

Et cum veneris in tentorium Agamemnonis Atridae.

Ελθὼν ἐς κλισίαν Αγαμέμνονις Ατρεΐδαο.

Omnia valde verè renuntia, ficut iubeo.

10. Πάντα μάλ' ἀπτεχέως ἀγορεύειν, ὡς ἐπείλω.

Armare ipsum iube comatos Achiuox

Ⓜωρῆσαι ἐ κέλθει κρηκομόωντας Αχαιοί

omnibus copiis nunc enim capiat ciuitatem laticiam

Παυσδιῇ, νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν ἀρυάγαν

Troian: non enim amplius diuersè cœlestes domos habitantes

Τεφρών. ὃ γδ' ἔτ' ἀμφὶς οὐλύμπια δώματ' ἔχοντες

Immortales sentiunt. inflexis enim omnes

Αθάνατοι φερίζονται. ἐπεὶ γὰρ ψυχὴ δ' ἀπαιται

Iuno supplicans. Troianis autem funera imminent.

15. Ηρη λιασομένη. Τεφύεσι δὲ κήδε' ἔφῃπται.

8. βάσκε, vade à βάσκε ex βαίνω, βάω, vel βῆμα ἵσι. ab εἶμι. co. ἔρατο.
à τοὺς ex θέω curro.

9. *κλίσιν*. Ionice pro *κλίσιν*. Radix *κλίνω*. inclino, reclino. Α-
περίδω doicè pro Απερίδω.

10 α ἄνεκός verè, certò, sine timore. ἀνεκός. verus, certus. Radix

sestimo prefixo a privativo. ἀποδομις, Ionicè προαποδομις
nunciare Radix ἀποδομις forum vel. con. dno. Radix ἀποδομις

Radix $\alpha\eta\sigma\sigma$ forum, vel $\alpha\eta\omega$ duco. Ponitur hic infinit. pro
imper.

II. *Ἰσμεν* *ἐξ* *αι.* *arinari*, à *Ἰσμεν* *αι.* *αι.* *ex* *Ἰσμεν* *αι.* *αι.* *ipsum* *ab* *Ἰ.* *fui.* *χαρικο-*

capite comatos. ex indeclinabili *caput*, factum ex *cap-*
elua & *vidu* comam patris. Radix *cap-* com-

12. πανσυνδίν. omnibus copiis. propriè significat omni impero à

καὶ & *συν* cum impetu. ἔλαβ' ab αἰρέω, tollo, capio. Est aorist.

2. аф. Орнат. sumptus ab iniusticia елю. аргументар. latiniani, ab

ἀρῆς, latus, & ἀρῆς, via ab ἀρῶ, duco, quia via ducit.

13. δώματα, pro δωμήματα, ex δωμάω aedifico, à radice δέμα, struo, dicitur tamen potius δώμα quàm δωμήματα.

14. ἐπιγνάμψεν, flexit, ab ἐπιγνάμψω, ex radice γάμψω flecto.

15. λίσσομαι à λίσσεται. Supplico. Τρώεσσι poëticè pro Τρωσὶ, κῆδος, τὸ dolor, sollicitudo, ἐφῆπται, ab ἐφέπτομαι, tango, assequor, affero, immitto. Radix ἀπθόμαι, tango.

Sic dixit. iuit autem somnium postquam sermonem audiuit.

Ως φάτο. βῆδ' ἄρ' ὄνερος ἐπὶ τὸν μῦθον ἀκουσε.

Statim autem peruenit celeres ad naues Achiorum,

Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοάς ὅπι νῆας Αἰχιδῶν.

Iuit autem ad Atridem Agamemnonem: hunc autem inuenit

Βῆδ' ἄρ' ἐπ' Ατρεΐδην Αγαμέμνονα. Ἢ δ' ἐνίχανεν

dormientem in tentorio: ci r cum autem diuinus fufus erat somnus

Εὔδοντ' ἐν κλισίῃ, πῶς δ' ἀμβρόσιος κέχυτ' ὕπνος.

Stetit autem super capite Nelei filio similis

20. Στῆδ' ἄρ' ὕψ' κεφαλῆς Νηληϊῶ ἧ' εἰοικώς

Nestori, quem maximè senum honorabat Agamemnon:

Νέστορι, τὸν ῥα κάλιφα γεροντῶν πῆμ' Αγαμέμνωνι,

huic se assimilians alloquutum est diuinum somnium.

Τῷ μὲν εἰσοίδηρος παρσεφώνες θεῖος ὀϊζυς.

16. φάτο, pro ἔφατο ex φημί. βῆ, pro ἔβη, iuit. à βαίνω, sumitur ex βῆμι, ἀκουσε pro ἴκουσε.

17. καρπαλίμως, Radix ἀπτάζω, rapio, ἵκανε, ibat, ab ἵκνω ex radice ἵκω eo, venio.

18. ἐνίχανεν, inuenit à κίχων, offendo, inuenio, obuium habeo. Radix κίχω eo vel κίχην.

19. ἀμβρόσιος, immortalis, diuinus, dulcis ab α priuatiuo & βροτός mortalis interiecto μ, κέχυται fufus est à χέω siue χύω vel χύω fundo.

20. εἷς, Aoristus ἡ ἐν μὲν fine augmento: ἧ' filio ab ἧς, ἧος, dicitur etiam ἧεὺς, & vulgo ἧός, εἰοικώς, praterit, med. artic. verbi εἶκω similis sum.

21. γερόντων, à γέρον, senex, γεροσία, senectus, τίς, honorabar, pro ἐπὶ à τίω.

22. τῷ, cui poëticè pro ᾧ εἰσοίδηρος poëticus pleonasmus pro

ἐσάμηνος ex ἐλδω quod hic significat assimile. aliàs video, scio.
προσφύεω. Imperfectum verbi προσφύεω. loquor.

Dormis Atrei fili valde prudentis equum domitoris,
Εὐδεις Ατρείος ἢ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
non oportet per totam noctem dormire consiliarium virum,
Οὐ γὰρ παννύχιον εὐδεν βεληφόρον αἰδοῖα,
Cui populi commissi sunt & tot curæ sunt

25. Ω λαοί τ' ἐπιτετράφαται κ' τόσα μέμνη.
nunc me audi cito. Iouis autem tibi nuncius sum
Νυν δ' ἐμείθεν ξυῖες ὦκα. Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι
qui cum procul sit à te valde, te curat & miseratur.
Ὅς σεῦ αἰσέθεν ἑὼν μέγα κήδε' ἔται, ἢ δ' ἐλεαίρει.
armare te iussit comatos Achilles

Θωρήξαι σε κέλευσε χαρηκομόωντας Αχαιοὶς
omnibus copiis: nunc aurem capias civitatem latuiam

Πανσυνδῆ. νυν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν Ὀδυσσέως
Troianorum, non amplius diuersè celestes domos tenentes

30. Τρώων ἔ γδ' ἐτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
immortales sentiunt. ἰνδὲ γὰρ enim omnes

Αθάνατοι φερίζονται. ἐπερχαμ' ἐν γδ' ἀπαντας
Iuno supplicans. Troianis autem funera impendent

Ἡρη λιασμένῃ. Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφ' ἡπλαι
Ex Ioue. sed tu tuis habes mentibus, nequē te obliuio

Εκ Διὸς. ἀλλὰ σὺ σῆπιν ἔχε φρεσὶ, μηδὲ σε λήθῃ
capiat quando te dulcis somnus reuiserit.

Αἰρείτω, εὐτ' αἶ σε μελίφρον ὕπνος αἴῃ.

23. δαΐφρονος. prudentis à δαΐφρον ex δαίω scio, noui, & φρέω, ἢ.
mens. quasi mente præsciā præditus. ἱπποδάμοιο, Ionicè pro ἱππο-
δάμου ab ἱππόδαμω. Componitur ex ἵππος & δαμάω. domo.

24. βεληφόρον. consiliarium. ex βελή, consilium & φέρω.

25. ἐπιτετράφαται. commissi sunt. Ionicè pro ἐπιτετρεμμένοι εἰσι.
ab ἐπιτρέπω. committo. τόσα poeticè pro τόσα. μέμνη. Præteri-
tum medium verbi μέλει, curæ est.

26. ἐμείθεν. genitiuus Ionicus & poeticus ἐγώ. Ionicè enim pro
B ij

ἐμοῦ dicitur ἐμῷ, deinde poetice ἐμῷθεν, μέθεν, ἐμέθεν, & μέθεν
 ζωές. audi Atticè pro σώει δ σωίημι. ὠχ. cito. Radix ἀχύς, fe-
 stinus, velox. Τοί pro σοι doricè.

27. σοῖ Ionicè pro σοῦ. ἀνδθεν. procul. adverb. factum à præposi-
 tione ἀνδ sine. ἰδν. Ionicè & poetice pro ὦν. ab ἀνδ. ἐλεαίρει. com-
 patitur, miseretur. Radix ἐλε. ὦ. misericordia.

28. κελῶσι. pro ἐκελῶσι. à κελῶ iubeo, ex κέλω seu potius κέλω-
 ματ. κερηκομώντας. poetice additur ομκρὸν post contractionem
 κερηκομώντας, κερηκομώντας. & retrahitur accentus in antepe-
 nultimam.

29. σῆσιν. tuis Ionicè & poetice pro σαῖς. λήσιν. obliuio. Radix λή-
 σω lateo, obliuiscor, vñtatiùs λανθάνω.

30. αἰρεῖτω. capiat. 3 persona Imperat. verbi αἰρέω. ὅτε. quando,
 poetice pro ὅτε. μελίφρων. ex μέλι & φρῶν. quasi mellitas mentes
 reddens. ἀνῆλ. reuiferit. Aorist. 2. subiunctiuū verbi ἀνέημι. ἀνῶ, ἀνῆ-
 ὦν. & addito η. ἀνῆλ.

Sic fatus abiit.

illum autem reliquit ibi

35. Ως ἄρα φωνήσας ἀπεβήτατο. τὸν δ' ἐλπὶ αὐτῷ
 hæc voluentem in animo quæ non euentura erant.

Τὰ φροέοντ' αἰῶ. θυμὸν ἃ ῥ' ἔτελέεσθαι ἐμελλε;
 dixit enim is capturum Priami urbem die illo,

Φῆ γδ' ὅγ' αἰρήσθ. Πριάμου πόλιν ἥματι κείνῳ,
 finitus. neque ea sciebat quæ Iupiter moliebatur opera,

Νήπιος. ὃ δὲ τῷ ἤδη ἄρα Ζεὺς μήδετο ἔργα;
 ponere enim adhuc parabat dolores singultus que

Θήσιν γδ' ἐτ' ἐμελλεν ἐπ' ἀλγέα τε σοναχάς τε

Troianisque & Danaïs per fortes pugnas

40. Τροσί τε χ' Δαναοῖσι γὰρ κρατερὰς ὑπμίνας.
 surrexit autem ex somno: diuina autem ipsum circumfundit vox:

Εἰρετο δ' ὅζ' ὑπνε. Στεῖν δὲ μιν ἀμφέχυντ' ὀμφή;
 sedit autem arrectus. mollem vero induit tunicam

Εἰρετο δ' ὀρθωθεῖς. μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα,
 pulchram nouam, circa autem magnum iecit pallium

Καλὸν, νηγάτιον, πῶλ' δ' αὖ μέγα βάλετο φᾶεες,
 pedibus autem sub teneris ligauit pulchra calceamenta

Προσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο χαλὰ πέδιλα.

circum autem humeros posuit enssem argenteis clavis

45. Ἀμὰ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον.

accepit autem sceptrum paternum incorruptum semper.

Ἐίλετο δὲ σκῆπτρον πατρῷον ἀφθίον αἰεὶ.

cum hoc iuit ad naues Achiuorum loricatorum

Συὸ τὰ ἔβη καὶ ἦεν Ἀχαιοὶν χαλκοχτάνων.

Aurora quidem dea conscendit magnam olympum

Ἡὼς μὲν ῥα θεὰ προσεήστατο μακρὸν ὄλυμπον

Ioui lumen nuntiatura & aliis immortalibus.

Ζυὸ φόως ἐρέστα ἔ' ἄλλοις ἀθάνατοις.

Sed is præconibus argutis vocibus iussit

50. Αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφρόνοισι κέλευε

edicere ad consilium comatos Achinos

Κηρύκασιν ἀγορεύει καὶ κρηκομόωντες Ἀχαιοὺς

hi quidem edixerunt, illi vero frequentes valde celeriter afferunt.

Οἱ μὲν ἐκήρυκον, οἱ δ' ἤγεροντο μάλ' ὤχα.

consilium vero primum magnanimatorum statuit senum

Βελιώ δὲ προῶτον μεγαθύμων ἱζε κρόντων

Nestoream apud nauem Pilij regis.

Νεστωρέη παρὰ τῇ Πυλῆϊ θυέος βασιλῆος.

quos cum cogisset, prudentem struebat consultationem.

55. Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὸν ἤρτυνετο βελήν,

35. ἀπεχίστα abscellit, ab ἀποβαίνω. Aoristus prim. med. αὐτῶ. ibi. genitiuus aduerbialiter sumptus.

36. τὰ hac. articulus præpositiuius numeri pluralis generis neutrius pro τὰς τὰ sumptus. φρονέοντα. cogitantem, φρονέω. cogito, animo voluo. Radix φεῖω, τῆς φρενός, mens, animus. τελέεσθαι. Passiuius, ἰνῆσιτιuus τελέω, perficio, finio ἐμελλε, imperfectum verbi μέλλω. futurus sum.

37. φῆ. putauit. Aorist. 2. sine augmento verbi φημί, dico, puto, cogito. ἡμεῖς. τὸ ἡμεῖς, τὸ ἡμεῖς. dies κείνη poetice pro ἐκείνῃ.

38. ἦδεν. sciebat plusquam perfect. Atticum formatum ex Ionico ἦδεν. Solent enim Attici contrahere ea in η. vt ex πεποικέα facere πεπεικέη. Est autem actiue vocis facta prius syncope ab εἰδύκειν in εἰδύκειν, deinde mutato ει in η. μήδετε, curabat, procurabat, cogita-

bat. à μὴ δοῦναι, sine augmento.

39. θήσιν, futurum infinitiui, τῇθιν. Nota autem fieri hic tmesin verbi ὀπιθήσιν interiectis vocibus tribus inter θήσιν & ὀπί. σοναχάς, suspiria, à σένος, eos τὸ, angustia, & ἀλχος, sollicitudo, cura.

40. κρατερός à κρατερός, ex κρατος, τὸ, vis, robur, potestas, ὑσμίνης, pugnas ab ὑσμίνῃ, dicitur etiam ἡ ὑσμίνη. Eustath. deriuat ἀπὸ τῶ ὀπμιένῃ, quia multi in pugna desiderantur.

41. ἔχετο, experrectus est. poëticè pro aoristo τ. mediæ vocis ἐγείρωτο ab ἐγείρω, excito, ἀμφέχωτο, circumfusa est. Aorist. 2. mediæ vocis verbi ἀμφιχέω vel ἀμφιχέω ἐμφί, visio, ab ὀπμιέναι, video. Aliàs sumitur pro diuina voce, & tunc deducitur ab ὀπί, ὀπίς, ἡ vox, vel si malis in vtraque significatione deriuatur ab ὀί & φαίω, quasi φαίωσα τὸ ὄν, id est. veritatem rei manifestans, quia visio, & reuelatio diuina rei veritatem aperiuunt.

42. ἔζετο, sedebat, ab ἔζομαι. ὀρθωθεὶς, erectus. Aorist. τ. pass. part. verbi ὀρθέω, ex ὀρθός, rectus. μαλακόν, mollem. Radix μαλάσσω, mollio. ἐγδυνε, induit, pro ἐγδύνε ab ἐγδύνω ex δύνω vel δδμι, induo,

43. νηράπον, recens factum, deducit Eustath. à νέος & γίνομαι, vt sit quasi νεώς γινόμενον, ὅθεν, rursum βάλλετο, pro ἐβάλλετο, φάρος, τὸ pallium.

44. πρῶσι, poëticè pro πρὸσι, à πρῶσι, ὑπαί, poëticè pro ὑπόσι παροῖτιν nitentibus poëticè, à λιπαρός, ἐδήσατο, à δέω. πεδίλα, talaria à πῆσθιλος ex πῆσι.

45. βάλλω. Aorist. secund. mediæ vocis sine augmento ἀργυρόηλον, argenteis clauis nitentem ex ἀργυρός, ὁ, argentum, & ἅλος ὁ, clauus.

46. ἔλετο. Aorist. 2. med. verbi αἰρέω ex ἔλω, ἀφθιτον, incorruptum, ex ἀφθιναίω, & ἐθίω corrumπο.

48. προσέειπεν. Aorist. 2. med. προσβαίω.

49. εὐώς poëticè pro εὐός. ex φάω luceo ἐρέωσα, nuntiatura. fut. Ionīcum & poët. verbi εἶπω dico, ἐρέω, Ionicè & poët. ἐρέω.

50. κηρύκαςσι. poët. pro κήρυξι, à κήρυξ ex κηρύσσω, nuntio, præconem ago. λιγυφθόγγοισι, à λιγύς, id est acutus; & φθίγω, loquor, clamo. κέλδω pro ἐκέλδω à κελδύω.

51. ἀγορεύω. aduerb. loci, ab ἀγορά, forum.

52. τοί, illi pro οἱ.

53. ἔχε. statuit, confidere fecit ab ἔχω.

54. νεορέα, Ionicè pro νεορέα.

55. Πυκνιεύω. prudens. à πυκνός densus, creber, frequens, prudens. ἤρπυέτο, struxit. ab ἄρπύω ex ἄρπυω apparatus, orno, struo.

audite, amici, diuinus mihi in somniis venit somnus.

Κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὀνειρώ-
diuinam per noctem, maximè verò Nestori diuino

Αμβροσίαν ἀφ' οὐκῆα, μάλιστα δὲ Νέστορι δῖω
figuræque magnitudinēque corporeque similis erat

Εἰδός τε μέγας τε, φυλὴ τ' ἀγχι σταίῃ
stetit autem supra caput & me ad verba fecit.

Στῆ δ' ἄρ' ἑστὶ κεφαλῆς καὶ με πρὸς μῦθον ἔειπεν.

dormis Atrei filii prudentis equum domitoris,

60. Εὐδεις Ατρεὺς γὰρ δαΐδρονος ἱπποδάμοιο;

non oportet per totam noctem dormire consiliarium virum,

Οὐ γὰρ παννύχον ὁδὸν βεληφόρον αἰδρῶ.

cui populi commisi sunt & omnia sunt curæ.

Ω λαοί τ' ὅππτε τε φάτα καὶ τόσα μέμνηται.

nunc verò mihi ausculta properè. Iouis verò tibi nuncius sum,

Νυῦ δ' ἐμὲ δὲν ζυγίεσσι καὶ. Διὸς δὲ δὲ ἀγγέλός εἰμι

qui eum longè sit à te valde curat, atque miseretur.

Ὅς σευ αἰδύθεν ἑὼν μέγα κῆδε ταιχὶ δ' ἐλεαίρει.

armare te iussit comatos Achivos

65. Θωρήξαι τε κέλευσε κρηνηχομόωντας Αχαιοὺς

omnibus copiis: nunc enim capias ciuitatem latiuiam

Παισυδῆ; νυῦ γὰρ κεν ἔλοις πόλιν ὀρυάγαν

Troianorum: non enim amplius diuersè cœlestes domos habentes

Τρώων; ὃ γὰρ ἐτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

immortales sentiunt. inflexit enim omnes

Αθάναοι θορῶνται. ἐπὶ γαμψὲν γὰρ ἀπαντᾷς

Iuno supplicans. Troianis autem funera imminet

Ἡρῆ λισσομένη. τρώεσσι δὲ κῆδε ἐφῆπται

ab Ioue: sed tu tuis habe mentib. sic illud quidē loquutū

70. Εὐ Διός; ἀλλὰ συ σῆσιν ἔχε θρεσὶν ὥς ὁ μὲν εἶπεν

Iuic auolans, me verò iucundus somnus reliquit.

Ὡχέτ' ὀποπλάμνος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀπῆκεν,

sed agite si modo armemus filios Achiuorum:

Ἀλλ' ἄγετ' ἀκείποις θωρήξωμεν ἡμᾶς Αχαιῶν

primum verò ego. verbis, tentabo quatenus fas est
 Προῖτα δ' ἐγὼν ἔπεισιν πειρήσομαι, ἢ γέμισ' ὅσῃ
 & fugere cum nauibus multorum transtorum iubebo
 Καὶ φούρῃ σιῶν ἡυσι πολυκλήῃσι κελεύσω.
 vos verò aliunde alius cohibere verbis.
 75. Ὑμῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.

56. Κλῦτε, Imperatiuus secund. pers. plur. verbi κλῦμι, audio. ἐνύ-
 πτοι, aduerbialiter sumptum adiectiuum. ὅπνθ, Iomnus. ἡλθεῖαβ
 ἔρχομαι, formatur ab ἔλθω.

57. Ἀμβροσίῳ, Ionicè pro ἀμβροσίαν, δίω, δίος, diuino, adiecti-
 uum formatum à genitiuo δίος, Iouis, ex nomine Ζεὺς.

58. φύλῳ habitu, εὐή, vel φύα, à φύω, nascor. ἀγχις, proximè, ab
 ἀγχι, iuxta, propè: est autem neutrum aduerbialiter sumptum ab
 ἀγχις, proximus, ἔφκει, similis erat, ab εἶκω, similis sum. Est At-
 ticum plusquàm perfectum verbi medijs.

59. σῆ, stetit, pro ἔστη.

71. φέρετο, abiit Aoristus 2. particip. mediæ vocis, ἀποπείθερος. Aori-
 stus 2. particip. mediæ vocis ἀφίπταμαι, ex ἀπὶ & ἵπταμαι, volo. ἀνὴ-
 κεν. Aoristus primus verbi ἀνίημι, dimitto. Notandum, qui à 60. ad
 73. interiacent versus, esse iam superius explicatos.

73. ἐγὼι, ποῖός, pro ἐγὼ, πειρήσομαι, fut. medium. πειρώω tento,
 experier. Radix πείω, ἡ, conatus. ἡ, quâ, vel sicuti, datiuus singularis
 aduerbialiter sumptus.

74. πολυκλήῃσι transtratis: ἀπολῖς, multus, & κλήῃς, ἡ, quod signifi-
 cat hic sedem nauticam, aliàs clauim, vestem, &c.

75. ἐρητύειν. retinere. Infinitiuus pro imperatiuo poëticè. ἐρητύω, -
 cohibeo. ἐπέεσσιν, poëticè pro ἑπέσι, ab ἔπος, verbum, ex εἶπε δῖ-
 co.

verum hic sic loquutus, circum sedit, his autem assurrexit
 Ητοι ὄγ' ὥς ἐπών, κατ' ἄρ' ἔζετο; ἴσι δ' αἶψῃ
 Nestor, qui Pyli rex erat arenosæ,
 Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο αἶψ' ἔλκετο, ἡμάρτυρος,
 qui ipsis beneficiens concionatus est, & alloquutus,
 Ος σφιν εὐφρονέων ἀγρήσατο, καὶ μετέειπε,
 ὁ amici, Argiuorum ductores & principes,
 Ω φίλοι, Ἀργεῖοι ἡγήτορες ἡδὲ μίδοντες,

si quidem

si quidem aliquis somnium Achiuorum alijs dixisset,

80. Εἰ μὲν πρὸς τὸν ὄψον Αἰαίων ἄλλος ἐνίπνεε,
mendacium diceremus, & repudiaremus amplius:

Πρῶδός κεῖ παύμεν, καὶ νοσφίζοιμεθα μάλλον;

nunc autem vidit qui multo præstantiss. in exercitu iactat se esse:

Νῦν δ' ἴδεν ὅς μὲν' αἰετος ἐνὶ σπατὶ δ' ἔχεται ἔρῃ.
sed agite. si quomodo armemus filios Argiuorum.

Ἀλλ' ἄγετ'. αἴκεν πως θωρήξομεν υἱας Αἰαίων.

76. ἦτοι. certè, adverb. κατ' ἄρ' ἔξετο, tmelis: interijciture nim̄ αἰετὶ
inter κατ' ἔξετο, pro κατ' ἔξετο, αἰετὶ ἔξετο. αἰετὶ. aorist. 2. αἰετὶ
σημ.

77. πύλοιο. Ionicè pro πύλοιο. ἡμαδόεις ab ἡμαδόεις, xenosus.
Ionicè pro ἡμαδόεις. Radix φάμμος, fabulum, unde φάμμος, ἡμα
δος, ἡμαδόεις, & ἡμαδόεις.

78. σφίν, ab εἴ, sui, ἀρρήσατο, ab ἀρρῆσθαι, aorist. 1. med. sine aug-
mento.

79. ἡγήτες. duces, principes, ab ἡγέομαι, præsum, duco, præsi-
deo aliàs opinor, ἡδ' atque, particula poetica, μέδοντες. reges, ἀ
μέδω impero, dicitur etiam μέδω & μέδοντο.

80. ἐνίπνεε dixisset. aorist. secund. verbi ἐνίπνω, ex ἔπνω.

81. φάμεν putaremus. Aor. st. 2. optat. verbi φημί per syncopen
pro φαίμεν ex φαίλω. νοσφίζοιμεθα. repudiaremus, ἀνοσφίζω,
reicio, remoueo ab adverbio νοσφι, vel νοσφιν, forsum, procul,
sine.

82. ἴδεν. aorist. secund. εἶδω.

sic loquutus, concione incæpit excedere,

ὡς ἄρα φωνήσας, βαλὴς δ' ἔηρχε νέεσθαι,

hi surrexerunt, paraueruntque rectori gentium

85. Οἱ δ' ἐπ' ἀνέστησαν, πείθοντό τε ποιμενὶ λαοῖ,

sceptrigeri reges, accurrebant autem gentes,

Σκηπτέροι βασιλῆες, ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί,

sicut agmina eunt apum frequentiam,

Ὡς τε ἔθνεα εἰσι μελισσάων ἀδινάων,

petra ex cauata semper recens venientium,

Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομένην,

Racematim autem volant in floribus vernis.

Βοτρυσὶ δ' ἐπέονται ἐπ' αἴθρην εἰαρινοῖσιν.

quædam quidem huc frequenter volauerunt, aliz autem illuc;

90. Αἱ μὲν τ' εἶθα ἄλλῃς πεποτήχεται, αἱ δὲ τ' εἶθα,
sichorum gentes multæ nauibus ab & tentoriis,

ὧς τῷ ἔθνεα πολλὰ νέων ἄπο, καὶ κλισιάων,
littus ante immensum procedebant,

Ἡϊόος παρὰ τοῖς βασιλεῦσι ἐβήχοντο,
confertim in concionem: inter autem ipsos fama lucebat

Ἰλαδὸν εἰς ἀγορὴν μὲν δὲ σφισιν ὄσσα δεδήκει
concitans ire, Iouis nuntia hi autem conueniebant

Οτρυνύσκειναι, Διὸς ἄγγελος αἱ δ' ἀγέροντο.

turbata fuerat autem concio, subitus autem gemit terra

95. Τετρήχει δ' ἀγορῇ, ἥ δ' ἐσθλοχίρζετο γαῖα
gentibus sedentibus, tumultus autem erat, nouem autem ipsos

Λαῶν ἰζόντων, ὄμιδος δ' ἰὺς, ἐννέα δὲ σφείας
præcones vociferantes conibeant, si fortè a clamore

Κήρυκες βοάωντες ἐρήτουν. εἴ ποτ' αὖ τῆς
desisterent, audirent autem diuinos reges

Σχολίατ', ἀκούσθην δὲ διοτρεσέων βασιλῆων;
confestim autem sedit populus, tenebant autem sedes

Στυδὴ δ' ἐξέειπε λαός. ἐρήτουν δὲ καθέδρας
cessantes clamore, sursum autem diuinus Agamemnon

100. Παισάμενοι κλαγγῆς, ἀνὰ ἧ κρείων Ἀγαμέμνων
constitit, sceptrum tenēs, quod quidē Vulcanus laborauit fabricās;

Ἐστῆ, σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἡρατος χάμα πύχων;
Vulcanus quidem dedit Ioui Saturnio Regi,

Ἡρατος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἀνὰ κτῖ,
sed Iupiter dedit internuntio Argicidæ,

Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε Διγατόρῳ Ἀργυρόντῃ;
Mercurius autem Rex dedit Pelopi agitatorὶ equorum.

Ἑρμῆας δὲ ἀνὰξ δῶκεν Πέλοπι πληξίπαρ.
sed rursus Pelops dedit Atreo, duci populorum,

105. Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκε Ἀτρεΐϊ, ποιμνὶ λαῶν

Atreus autem moriens reliquit diuiti pecudum Thyestæ,

Ατρεὺς δὲ Θήσκων ἔλιπε πλούρηι Θυέση.

sed rursus Thyestæ Agamemnoni liquit ut gestaret,

Αὐτὰρ ὁ αἶτε Θυέσ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῶναι.

multis insulis, & Argo omni imperaret.

Πολλῇσι νήσοισι, καὶ Ἀργεῖ πᾶσι τὴν αἰάσσειν.

huic incumbens, verba cita dixit:

Τῷ ὅγ' ἐρεῖσαι μένος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

84. νέεσθαι, exire: ἀ νέομαι.

85. ἐπαγγέσσαν, aorist. 2. ἐπαγγίστημι: ex ἔπι, & ἀγγ, & ἵστημι. πείδοντο, ἀ πίδομαι, obedio.

86. σκηπτήριον, ἀ σκηπτήριον, τό sceptrum, ablato ρ, & ἔχω. habeo, teneo ἐπιστάωντο, Imperf. passivum, ὅπως δέω. simplex, στήω, ruo. Radix στήω, agito moueo.

87. ἥν τε quasi, tanquam, sicut. εἶσι, eunt ab εἶμι: κο. μελισσάων, Doricè pro μελισσάν: ἀ μελισσώ, ἡ, ex μελι, μέλιτος, mel. ἀδινάων, frequentium, confertarum, Doricè pro ἀδινών, ab ἀδινός.

88. πέτρης, Ionicè pro πέτρας. γλαφυρός, eadem dialectus γλαφυρός, concavus. Radix γλάφω, sculpo, excavo, sodio. significat etiam aliquando γλαφυρός, elegantem, scitum, venustum. ἐρχομένων, Doricè pro ἐρχομένων.

89. βότρυδες, racemati. Aduerbiū formatum ἀ βότρυς, racemus. πέπται volant, ἀ πέπται: dicitur etiam πέπταιμαι, & πτόμαι. αἰθέριον floribus: ab αἰθέριος, flos. ἀριτεῖον, vernis, ab ἀριτός, interiecto poetice ἰάτα. Radix τίεαι, ver.

90. πεπτάται, Ionicè pro πεπτόται: ἀ πτόμαι, volo.

91. κλισίαν, Ionicè pro κλισίαν: ἀ κλισία, tentorium: ex κλίνω, reclinō, inclino.

92. ἡτόν, genitiuus ἡτόν ἡ, littus. ἀποπάρειδε, antè, secundum, aduerb. ex ἀπό & ἀργ. βαθείης, Ionicè pro βαθείας, ἀ βαθύς, profundus. Radix βάθος, πύ, profundum. ὄρηχων τε addito post contractionem ὄ, ἀ στήω ordine. Radix στήω, ordine procedo.

93. ἱλαθόν, turmatim: ab ἑλν, vel ἵλν, grex. Radix ἑλν, εἶλν, vel εἰλέω, congrego, coërceo. ὄσα, fama, propriè vox: deducunt Etym. ab ὄψ, ὄψος, vox δέδ' η' ε', plusquàm perfect med. δαίω, splendo, ardeo, diuido, vro. Ablatum autem est poetice primum augmentum.

94. ὄτ' ὤνυσσα ab ὄτ' ὤνω, impello. ἰέναι, ire, per metathesin pro ἰέν:

26. αἶμι. εὐ. ἀγέροντο, Aorist. 2. ἀγείρω, sine augmento.
 95. πετρίζει, plusquam perf. τρίζω, sine primo augmento. ἐσοναχίζετο, ingemiscebat. ἀσοναχίζετο, gemitus.
 96. ὄμαδος, tumultus, turba. Radix ὄμω, similis, idem.
 97. βοῶντες, poëticè pro βοῶντες ἐρήτυον, coërcēbant. Imperf. sine augmento. αὐτῆς ab αὐτῇ, clamor, ex αὐῶ. clamo.
 98. χροίατο, Ionicè pro χροῖντο, ab ἔχω, desumptum tamen ex inusitato χέω. ἀκούσιαν, aoristus primus æolicus optatiui verbi ἀκούω. διοτρεφέων: ἀδιοτρεφής, ex τρέφω. nutrio, & Ζεὺς, ἄνδρ.
 99. πωδῆ, vix datius adverbial. sumptus. πωδῆ, studium, cura. Radix πωδῆ, festino. ἐρήτυον. occuparunt, ἐρήτυον βαρτοῖς. Ionicè verò & poëticè caret augmento. ἐρήτυω, coërcēo, occupo.
 100. παυταμφοί. Aorist. 1. med. part. verbi παύω, cesso. κλαγγῆς ἀκλαγγῇ clamor, ex κλάζω κλάγξω, clamo. κρείων, rex, regnator ἀκράϊω, significat 1. effectum redde deinde impero, regno.
 101. κέκλυ elaboravit. aorist. 2. verbi κέμνω, laboro, elaboro. τεύχων, fabricans ἀτεύχω.
 102. δῶκε poet. & Ion. pro ἔδωκε ἀδίδωμι.
 103. διακτῖρω internuntio, ἀδιακτῖρω, ex δια & ἄγω. dicitur etiam διακτῖς. Ἀργιφόντι. Argicida, seu interfectori Argiuorum, hic est Mercurius ab Ἄργος & φόνειω.
 104. πηξίπτεω, equorum domitori, ex πησσω, percutio. ἵππης, equus.
 106. πολύων, multos agnos habenti. ἀπολύω, ex πολὺ & ἀφ᾽ ἀφ᾽ ἑσῶ, agnos.
 107. φορέω Aorist. 2. pass. verbi φορέω ex φέρω.
 108. πολλῆσι. poëticè & Ionicè pro πολλῶς.
 109. ἐρεσάμεντο, innixus. Aorist. prim. medius ἐρείδω, adhæreo, nitōr.

O amici heroës Danaï, famuli Martis,

110. Ω φίλοι ἦορες Δαναοί, θεράποντες Ἀρης,
 Iupiter me valde Saturnius detrimento deuiauit graui.

Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδνησε βαρεῖη.

Durus, qui ante quidem mihi promisit & annuit

Σχέτιλος, ὅς ποινὴν μοι ὑπέχετο καὶ κατένδυσεν
 Troia depopulata bene mutata me reuersurum.

Ἴλιον ἐκπύρσαιντ' ὁπείχεον ὑπομένεσθαι.

nunc autem malam deceptionem cogitauit, & me iubet

Νυνὶ δὲ κακὴν ἀπάτην βεβλήσασατο, ἔμοχελ' οὖν

Inglorius Argos redeam, postquam multum perdidici populū

115. Δυσκλέα Αργὸς ἵκετ', ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν

sic Ioui deber præpotenti gratum esse,

Οὐτὼ που Διὶ μέλλει ἱερῶν ἐφίλον εἶναι,

qui iam multarum vrbinum dissoluit fastigia,

Ὅς δ' ἡ πολλὰν πόλιν κατέλυσε χάρυνά,

adhuc & dissoluet huius enim potentia est maxima.

Ἦδ' ἐπὶ κ' ἑλὺς. τί γὰρ κέρτος ἐστὶ μέγιστον.

turpe enim hoc est & posteris auditu,

Αἰχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ ἔοσ' ἀνδράσι πυτταδαί,

incassum sic talem tantūque populū Achæorum

120. Μάψ' ἔτ' ὅτε τοῖόνδε πόνον τε λαὸν Αἰχρὸν

imperfectum bellum gerere & pugnare

Ἀσκητὸν πόλεον πολεμίζειν, ἧδ' ἐμὴ χροτά

Cum viris paucioribus. exitus autem nunquam apparet.

Ἀνδράσι παυροτέροις. τέλος δ' ἔσ' ὅτε πέφαιται.

fi enim velimus Achæisque Troianisque

Εἴθε γὰρ γ' ἐθέλοιμεν Αἰχρὸν τε Τρώας τε

fœdera fidelius ferientes numerari vtrique,

Ὅρκα πρὶν ἐμὸν τὸν ἀειμνήσμεναι ἄμφο,

Troianos quidem eligere indigenæ, quotquot sunt

125. Τρώας μὲν λέξασθαι ἐφ' ἑσσι, ὅσοι ἔασι,

nos autem in decuriis disponamur Achæi,

Ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας ἀφ' ἑσσην ἑσσην Αἰχρὸν,

Troianorū autē virū singulū accipiamus ad ministrandū potum,

Τρώων δ' ἀνδράς ἑκατὸν ἐλόμεθα οἰνοχόειν,

multæ decuriæ indigerent pocillatore.

Πολλὰ κεν δεκάδες δούλια τοῖο οἰνοχόοιο.

tantum ego aio plures esse pueros Achæorum

Τόσον ἐγὼ σήμερ' ἔμμεναι ἔμμεναι Αἰχρὸν

Troianis, qui habitant in vrbe: sed auxiliares

130. Τρώων, εἰ ναῖσις χεῖρ' ἰππῶν, ἀλλ' ὅτι κούροι

multis ex ciuitatibus liberatores hastarum viri sunt,

Πολλέων ἐν πόλεω ἐγχεσπᾶλοι αἰδοὺς ἔασιν,
qui me valde prohibent, & non sinunt volentem
Οἷ με μέλα πλάγῃσι, καὶ σὺν εἰδὸς ἐθέλοντα
Troia expugnare bene cultum oppidum.

Ἰλῖς ἐν πύρρῃ διναιόμενον προλιέθρον.

nouem iam præterierunt Iouis magni anni,

Εννέα δὲ βεβῆασι Διὸς μεγάλης ἐνιαυτοί,

& iam ligna corrupta sunt nauium, & funes soluti sunt.

135. Καὶ δὴ δούρασι σῆπεν ἡ νῆα, καὶ ἀνάρτα λελυται.

Et verò nostræque vxores & imprudentes nati,

Αἱ δὲ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, καὶ νῆπα τέκνα,
sedent in ædibus expectantes, nobis autem opus

Εἴχεται ἐν μεγάροις ποτὶ γυῖνα, ἄμμι δὲ ἔργον
frustra imperfectum, cuius gratia huc venimus,

Αὐτὰρ ἀνέσθαι περ ἔνευα δειδρικόμεθα,

sed agite, vt ego dixero, pareamus omnes;

Αλλ' ἄγεθ' ὥς αἰέτω εἶπω, παρθόμεθα πάντες;

fugiamus cum nauibus dilectam in patriam terram:

140. Φούρω σὺν νηυσὶ φίλῳ ἐς πατρίδα γαίαν;

non enim amplius Troiam capiemus latuiam.]

Οὐδ' ἐπὶ Τροίῳ αἰρήσομεν δούρα γαίῃ.

III. ἄτη, calamitate, ab ἄτη ex ἀτάω, lædo, noceo. ἐπέδυσεν, cinctus.
ab ἐνδεώ, ligo, cingo.

III. ὥς χεῖρ, Aorist. z. ὥς χεῖρ καὶ, quod sumit tempora ab ὥς
χέομαι. κατέιδον, ἀ κατέιδω, annuo.

III. ἐκπεσαντες, aorist. prim. part. verbi ἐκπέσσω, euerto, depopu-
lor. ἀποπέδω, reuerti: simplex ἵεομαι, redeo.

III. ἀπάτη, fraude. ἀπατώ, fallo. βεβῆσθαι pro ἐβελῆσθαι,
poëtice & Ionicè. Radix βελή, consilium.

III. δυσιλία, famosum, siue cum dedecore: ἀ δὲ particulā signi-
ficante in compositione difficile quid, & malum, & κλειος, fama,
laus. ὄλεσα, perdidici ab ὄλλωμι; quod sumit tempora ab ὄλέω.

III. ὑπερμόρην, ualido, potenti: ab ὑπερμόρης, ex ὑπερ & μόρος, πρῶ-
vis robur.

117. πολλάν, Doricè pro πολλῶν, ex πολῶ, πολοῦ, κέρλωα, fastigia, capita. à κέρλωον, caput.
119. ἐσσομεθαοισι, futurum partic verbi ἐμί, πιδίδαυ, Aorist. 2. verbi πωσανομαι sumit tempora à πύδομαι.
120. Μάψ, incassum aduerb.
121. ἄπρηκτοι, infinitum, aut quod nunquam absoluitur, perficitur, ex α priuatiuo & ἀπρήν facio.
122. παυρότεροις pro παυροτέροις, paucioribus. à παῦρ, exiguus, paucus: poëtica vox.
124. ταμόντες, aorist. secund. parr. τέμνω, ἀριθμυδύμωαι, numerari aorist. 1. pass. doricus pro ἀριθμυδύωαι, ab ἀριθμός ex ἀριθμός, numerus,
125. ἐφέσιοι, incolæ ab ἐπι & ἐσία, lar, domus. ὅσοι poëticè pro ὅσοι, ἔασι Ionicè & poëticè pro εἴσι ex.
126. διακοσμηδύνω, instruanur, aorist. 1. pass. Opt per synocopen formatus pro διακοσμηδύνω, à διακοσμέω. Radix κοσμο, mun- dus, ornatus.
127. ἐλοίμεθα fumamus, aorist. secund. Opt. med. αἰρέω, sumit ali- qua tempora ab ἐλω, αἰνέω, χοῦν, ex οἰ, οῦ, vīnum, χεω, χεῖσα fundo.
128. δευόλατο desiderauerint, indiguerint. Ionicè pro δέουιντο, à δέω, ev δέω indigeo.
129. πλείους plures poëticè pro πλείονας.
130. ναίοισι à ναίω habito. πλεον, per pleonasmus pro πόιν, ἐπὶ- κούροι, auxiliares ipsa radix.
131. πολλέων Ionicè pro πολλῶν ex πολλῶ, ἐγ χέσπαλοι, hastati, ab ἐγ- χος, τὸ hasta, & τάλων vībro.
132. ἐῶσι, sinunt poëticè pro ἔωσι ab ἔάω, fīno.
133. ἀναοίεσσι, bene habitata, ναίω, habito. πολίεσσι, diminu- tiuum πολλῶ, ἡ vrbs.
134. βεβήκασσι, Ionicè pro βεβήκασσι, à βάίω, vado.
135. δόδεξ, ligna, per apocopen pro δόδεξται. Radix est δέξω, ex quo per metathesin τῶ υ, formatur πέσσιπ, compatruerunt. præte- rit med σήπω, putrefacio σπέρτα funes è sparto seu cannabi.
136. ἄλοχοι vxores. ἄλοχος fit ex α priuatiuo & λέχος, τὸ lectus, quasi viuens sine alio. quàm mariti lecto. Radix est λέχομαι cubo.
137. εἵπται sedent. Ionicè pro ὠπται ab ἤμαι sedeo μεγάροις à μέ- γας, domus ampla & augusta. Radix μέγας, magnus. ποτιδέχεται expectantes. poëticè pro ποτιδέχεται à ποτιδέχομαι, ὁμι, πο- bis. poëticè pro ἡμῖν ab ἐγώ.
138. ἀκέραιον imperfectum, ex α priuatiuo & κέρωω absoluo,

sic domum, dilectam in patriam terram,
 Οὐπο δ' ἡοικόν δέ, φίλιν ἐς πατρίδα γαίαν,
 Argiui fugient per lata dorsa maris,
 Αργεῖοι φέρονται ἐπ' ὀρέα τὰτα θαλάσσης,
 gloriam autem Priamo, & Troianis reliquerint
 160. Καθ' ἔκεν δ' ὅχλῳ Πριάμῳ κ' τεχσὶ λίποιεν
 Argiuam Helenam, cuius gratia multi Achiuorum
 Αργεῖον Ἑλένην, ἧς εἶνεκα πολλοὶ Αχαιοὶ
 in Troia perierunt dilecta procul à patria terras;
 Εὐ Τροίῃ ὑπὸ λόντο φίλης ἀππατρεῖδος αἴης;
 sed abi nunc ad populum Achiuorum ære armatorum,
 Ἀλλ' ἴθι νῦν μὲν λαὸν Αχαιοὶ χαλκοχιτώνων,
 tuisque blandis verbis detine virum quémque:
 Σοῖς δ' ἀγαιοῖς ἐπείεσσιν ἐρήνυε φάτ' ἄερος;
 nec sine naues in mare trahere, quæ hinc & inde impelluntur.
 Μηδὲ ἔα νῆας ἄλῃ δ' ἑλκεῖν ἀμφιελίσσας.

157. ὦ πόποι, papa, vel ὦ dii immortales. πόποι, Dryopum linguâ
 sunt dæmones, vel dæij, docti ab ὀπποιαι, quasi πάντα ὀπποῖοι, ut
 volunt Etymol. Αἰγυγίοιο. Epith. Ionic. desumptum ab αἶψ & ἔχω,
 vide fab. Amalthææ capræ τεκος, πὶ filia. Radix τίκτω, pario, gi-
 gno. Αἰστω, Pallas, sic dicta, quod militaribus laboribus frangi
 nequeat. Radix πύω, tero.

160. καθ' ἔκεν, pro κατ' ἔχει, poetice. Debet autem iungi istud κατ'
 cum λίποιεν, ut sit compositum καταλίποιεν, & sensus, reliquerint
 autem gloriam Priamo, &c. δι' ὅχλῳ gloriam ex δόχμαι glorior.
 162. ὑπὸ λόντο, aorist. secund. poet. mediæ vocis verbi ἀπολυμι. su-
 mit tempora ab ἀπολέω. αἴης pro γαῖης, per aphæresin ab Ionico
 γαῖιν, pro γαῖα terra.

163. ἴθι, ito Imperat εἰμι. χαλκοχιτώνων ære armatorum, ex χαλ-
 κός æs, & χίτων, tunica.

164. ἀγαιοῖς blandis, ab ἀγανός comis, mitis, blandus. Aliàs per an-
 tithrabin pro læuo. Radix τί γαν & lætitia, splendor. ἐπείεσσιν pro
 ἐπείεσι poetice. τί ἐπείεσ verbum. φάτ' virum, à φῶς: differt accentu à
 φῶς quando significat lumen, hoc enim habet circumflexum, istud
 acutum.

165. ἔα, sine, Imperat. ἔαω permitto, sine. ἀμφιελίσσας, naues &c

triâque remis agitatas ab ἀμφιέλιω substantido. Radix est εἰλέω
per asperum, voluo, verso, unde εἰλίω, & compositum ἀμφιέλιω
vtrinque verso, agito.

hic dixit: nec aduersata est dea glaucis oculis Minerva,
Ὡς ἔτατ'; ἔδ' ἀπίθητε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
profecta est autem ab Olympi verticibus desiliens.

Βῆ δὲ κατ' ἑλύμπιοις καρῶν αἰξάσα.
statimque venit veloces ad naues Achiuorum:

Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοᾶς ὅππῃ νῆας Ἀχαιῶν;
deinde inuenit Vlyssē Ioui consilio parem.

Εὐρεν ἔπειτ' Οδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαστον

stantem, neque hic nauim bene transtratam & nigram

170. Εξαότ', ἔδ' ὄγε νηὶς εὐσέλμω μελαίνῃς
tangebatur: quia ipsum dolor corde & animo inuaserat.

Ἀπῆλ', ἐπείμιν ἄχρ' καρδίῳ κ' θυμὸν ἵκανε.
propè autem stans allocuta est caesis oculis Minerva.

Ἀγχὺ ἱσαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθηνῆ.

166. ἀπίθητε abnuat ab ἀπείω, ex απείω, obedio. γλαυκῶπις, ca-
fia, glauca: à γλαυκός, & ὄψ, ex ὄψομαι.

167. βῆ, iuit: poet. pro ἔβη, aorist. ex βαίω. ἑλύμπιοις, Ionicè pro
ἑλύμπυ.

168. καρπαλίμως, confestim, continuò, raptim: formatur ab ἀρτάρ-
ζω, quasi ἀρπαλίμως addito κ. per prosthesin.

169. ὄγε, aorist. secund. verbi δέξασθαι, ex δέρω, inuenio. ἀτάλα-
στον, parem, similem: videtur factum ex ἀπτάλαστος per sublatio-
nem litterarum ππ, propriè est æqualis in pondere. Radix τάλαν-
τοι, τὸ, statéra, libra, trutina.

171. ἐσαότα, Ionicè pro ἐσαότα; ab ἴσημι. καρδίῳ per metathesin,
pro καρδίῳ; ex Ionico καρδίη, pro καρδία, cor.

172. ἀγχὺ, iuxta, propè. Radix ἀγχι.

Diuine Laërtiade prudentissime Vlysses,
Διαγνὲς Ααερπάδην πολυμήχαν' Οδυσεῦ,
sic me domum, dilectam in patriam terram

Οὕτω δ' ἡ ρίχον δε, φίλιν ἐς πατρίδα γαῖαν

fugietis in naues multa transtra habentes ingruentes

175. Φύξεσθ' ἐν νῆεσι πολυκλήϊσι πεισόντες
gloriam Priamo & Trojanis reliqueritis

Κ' ἴδμεν δ' ὅχολιν Πειάμω κ' Τροσὶ λίποιτα

Argiuam Helenam, cuius gratia multi Achiuorum

Ἀργείῳ Ελένῃ, ἥ ἐντα πολλοὶ Ἀχαιῶν

In Troia perierunt procul dilecta à patria terras;

Ἐν Τροίῃ δ' ὅλοντο φίλης ἀποπατρίδος αἰνός;

sed abi nunc ad populum Achiuorum. neque cuncteris:

Ἀλλ' ἴθι νῦν μὲν λαὸν Ἀχαιῶν μηδὲν ἐρώει

tuis autem blandis verbis decine virum quemquam:

180. Σοῖς δ' ἀγατοῖς ἐπέσιν ἐρήτυε φάτα ἔχασον,

neque sine naues in mare trahere, quæ utrinque impelluntur.

Μηδὲ ἔα νῆας ἀλάδ' ἐλκεῖν ἀμφιέλισσας.

173. πολυμήχανε, versute, callide ex πολίς & μηχανή, machina, cal-
lidity, vafrities.

175. νῆεσι, nauibus; Ionicè & poëticè pro ναοί: à ναί, ὄ. πεισόντες,
aorist 2. à πίπω, desumptus ex πίτω inusitato.

179. ἐρώει, inhibeat, auertat: ab ἐρώω, auerto: inhibeo: item fluo,
impetu feror. ἴεμν retrogredior, &c.

181. ἀλάδ', in mare pro εἰς ἅλα. ἅλός, ὄ, mare. Est aduerbium ἐ
nomine factum adiecto δὲ ἐλκεῖν, Ionicè pro ἔλκειν, trahere.

Ecce dixit, sic autem intellexit dea vocem loquentis,

Ὡς φάσθ', ὃ δὲ ξυυήκε παῖ ὅτα φωνησάσης,

iuit autem currendo, autem pallium proiecit, illud verò tulit

Βῆ δὲ θέει, ὅπο δ' ἡλαῖναι βάλε, πῶδ' ἐκόμισσε
preco Eurybotes Ithacensis, qui eum sequebatur.

Κήρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.

Ipsæ autem Atridæ Agamemnoni obuius veniens;

185. Αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονος αἶπος ἀλφῶν

Accepit ab eo sceptrum paternum incorruptum semper:

Δέξατο εἰ σκηπτρον πατρώϊον ἄτρετον αἶψ;

cum hoc iuit circum naues Achiuorum ære-armatorum.

Σὺν τῷ ἱβὴ κ' νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχρῆται.

quemcumque quidem regem & præstantem virum inueniret,

Οὔτινα μὲν βασιλῆα ἐ' ἔξοχον αἰδρα κίχην,

hunc blandis verbis detinebat altans.

Τοῖδ' ἀγνοεῖς ἐπ' ἑσσιν ἐρητύσσεσκε ὡχραῖς.

182. ξωῆνκε, agnouit duplex dialectus 1. est Attica ξ, pro σ. 2. Ionica ξω, ηκε, pro ξωηκε: à ξω, ημι, agnosco, scio. ὅπα, vultum: ab ὀφ, ex ὀπιοιαι.

183. θέει, currere: à θέω, ἀπό ὃ χλαῖναν βάλε, tmeis pro d' πέσαιε χλαῖναν, ex ἀποβάλλω, abiicio. χλαῖνα, ἡ lana vestis, quæ tunicæ exteriori superinduitur ad arcendum frigus: à χλιαίνει, quod est tepescere, nonnulli deducunt. ἐκάρμωσεν, portauit: poetice pro ἐκάρμωσε, ex κομίζω.

184. ὁπιδει, sequebatur: poetice pro ὀπίδει, ex ὀπιδέω sequor. Radix ὀπιδέω, persequor, comitem do; præbeo, do. Inde fit ὀπιδός vnde ὀπιδέω.

185. Ατρείδης, Ionicè pro Ατρείδου.

186. ἀσθιποι, incorruptum, ex α privatio, & σθίω, corrumpo.

188. ἔξοχον, eximium, ex præpositione ἐξ, & ἔχω, quasi habitus extra numerum. κίχην, inuenisset. Aorist. 2. Optat. act. verbi κίχημι, ex κίχω dicitur etiam κίχην, & κίχην inuenio.

189. ἐρητύσσεσκε inhiuit. Ionicè vel poetice pro ἐρήτυσε, ab ἐρητύω, coërceo, auerto.

Infœlix, non te decet timidum vt trepidare:

190. Διμόνι' ἢ σε ἔοικε κακὸν ὥς δειδασεαῖ;

sed ipsèque sede, & alios sedere fac populos,

Ἀλλ' αὐτὸς τε καθίσω, καὶ ἄλλους ἴδουε λαοίς,

nondum enim perspicuè scis quis aninus Attidæ:

Πῦ γὰρ πρὸ σάφα οἶδ' οἷός τ' ἦν; Ατρείδης

nunc quidem tentat. mox autem lædet filios Achiuorum.

Νῦν μὲν πέραται, ἄρα δ' ἴψεται ἦτε Ἀχαιοί,

in consilio non enim omnes audiuius, quid dixerit:

Ἐν βελῇ δ' ὃ πάντες ἀκούσαμεν, οἷον ἔειπε;

ne iratus afficiat aliquo male filios Achiuorum:

195. Μὴν χολασάμενος ῥέζη κακὸν ἦας Ἀχαιῶν;

ira autem magna est à Ioue nutriti regis:

Θυμὸς ὃ μέγας ἔστι διοτρεφέος βασιλῆος;

honor verò ab Ioue est, diligit autem ipsum sapiens Iupiter.

Τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἔστί; φιλεῖ δὲ ἐμπίεσσα Ζεὺς

190. εἶκε, decet. præt. med. Attic. εἶκε, decet. δεδιόσασθαι, timere, terreri, ἀδεδιόσθαι, vel δεδιόσθαι. Interiicitur poëticè ἰάτα.

191. κέθισθαι, sede. Imperat. κέθιμαι. ἴδρου, stare iube, ab ἴδρυν ex ἴζω, quod idem significat.

192. σάφα, apertè, clarè, nomen adverbialiter sumptum, factum ex σαδία ἀσαφές, manifestus, apertus. οἶδω, per contractionem ex Ἄολικο οἶδαδα, pro οἶδα. ab αἶδω, scio. Est 2. persona præt. med. Ατρείδαο, Doricè pro ἀκρίδου.

193. ἰψέ, ab ἰπναι, lædo, noceo, punio.

195. χολασάμενος, iratus. Aorist. 1. med. part. χολών, ex χολή, bilis, cholera, πέζω. aorist. 1. subiunct. med. ἀπέζω, facio.

197. μητίετα, vocatiuus pro nominatiuo μηπέτης, poëtica dialectus. μηπέτης, sapiens ex μήης, mens, consilium.

quemcunque rursus plebeium virum vidit, vociferantēque offendit

Οὐ δ' αὖ δῆμου τ' ἀνδρῶν ἴδαι, βοῶντα τ' ἐφώρῃσι,
hunc sceptro percussit, increpauitque verbo:

Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκε τε μύθῳ,

miser, quietè sede, & aliorum verba audire

200. Δαμῶνι, ἀτρέμας ἦτο, καὶ ἄλλων κῦθον ἄκουε,
qui te præstantiores sunt: tu autem imbellis & inualidus,

Οἱ σὺ φέρτερόι εἰσι, σὺ δ' ἀπώλεμας καὶ ἀάλας,
neque vnquam in bello numerandas, neque in concilio

Οὐτὲ ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναείθμιος, ἔτ' ἐνὶ βελῇ
non quidem vllò pacto omnes regnabimus, hic Græci.

Οὐ μὲν πῶς πάντες βασιλεύσομεν, εἴθ' ἂν Ἀχαιοί.
non bonum est multorum principatus: vnus princeps esto.

Οὐκ ἀγαθὸς πολυκοιρανίῃ, εἰς κοίρανος ἔστω
vnus rex, cui dederit filius Saturni obliqua consilia habentis

Εἰς βασιλείῃ, ᾧ ἔδωκε Κρόνος πᾶς ἀγκυλομήτεω
sceptrumque & iura, ut ipse dominetur.

Σκήπτρῳ τ' ἠδὲ θέμιστας. ἵνα σφίσιν βασιλεύῃ.

198. βοῶντα, poëticè, pro βοῶντα. ἐφώροι. aorist. secund. Optat.

verbi ἐφ' ὧ ῥίσιω, inuenio.

199. ἐλάσασθαι, poet. & Ionicè pro ἔλασι, ab ἐλάνω, sumptum ab ἐλάνω ἰμοκλήσασθε, minaciter hortabatur, vel hortatus est : eadem dialectus. Ab ἰμοκλάνω, vel ἰμοκλέω, hortor vociferando Radix & simplex, κέλλομαι, hortor, iubeo.

200. ἀτρεμάς, sine metu, dicitur etiam ἀτρεμα. Radix τρέω, timeo, tremo. Inde τρέμα, vide ἀτρεμα, sine metu. ἴσο, fode, ab ἴματι.

201. σέο, Ionicè pro σοῦ. ἀσπόμενος, imbellis ex α privatiuo, & σπόμενος, ex πόμενος addito τ. ἀσπασ ex α privatiuo, & αλκας, robur, addito ν, ob Euphoniā.

202. ἀριθμοῖ, numerandus, numero dignus : ex ἀριθμός. numerus. ἐν poetice pro ἐν.

204. πολυκοιγενίη, Ionicè pro πολυκοιγενία, multorum dominatio, quæ aliàs dicitur aristocratia. Radix est κραίω, impero, inde κρείω & κρείω, rex, & πολυκοιγενία.

205. ἀγκυλομήτης, Ionica dialectus pro ἀγκυλομήτου, ab ἀγκυλομήτης, versutus. Componitur ex ἀγκυλῶ, obliquus, & μήτης, consilium, quasi agitans obliqua consilia.

Iste ira regens gubernabat exercitum : illi autem ad concilium
ὧς ὅγε κοίρανέων δ' ἴεπε σπυγόν ; εἰ δ' ἀγορεύει
rursus ruebant à nauibus, & tentoriis,

Αὐτὸς ἐπεσσομένον ἔειπε, καὶ κλισιάων,
tumultu : sicut quum fluctus multistrepenti maris

Ἠχῇ ; ὡς ὅτε κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
littore magnum edit sonitum, fremit autem

210. Αἰγαλῶ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δὲ τὸ
pontus.

πόντος.

alii quidem sedebant, quiescebantque per sedes :

Ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθον δὲ κατ' ἑδρας ;

Thersites autem adhuc solus loquacissimus tumultuabatur,

Θερσίτης δ' ἐπὶ μεμῶος ἀμεφροπέης ἐκολῶα,

qui verba mentibus suis immoderatæque, multæque, sciebat,

Ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσαν ἀκοσμά τε, πολλὰ τε, ἥδη,

frustrâ : sed non pro eo ac decebat ut aduersaretur regibus,

Μὰ ψ, ἀτὰρ ἔκ' κόσμον ἐειζέμεναι βασιλεῦσιν,

sed quodcūque ei videbatur ridiculum Argiōis

215. Αλλ' ὅ π' οἱ εἵτατο γέλοιόν Αργείοισιν
esse: turpissimus autem vir ad Troiam venit.

Εμμεναι; αἰχιστοῖ δ' ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλίον ἦλθε.

strabo erat, claudus autem altero pede, & ipsius humeri
Φολκὸς ἔην, χολὸς δ' ἔτερεν πόδα, πῶ δ' οἱ ὄμω
curui, & in pectus contracti, & desuper

Κυρτῶ, ὅπῃ γῆτος σνωχόκοτε, αὐτὰρ ὕψος
acutus erat capite, rara autem percutiebat lanugo:

Φοξὸς ἔην παραλίῳ, ψεδνὴ δ' ἐπεύβολε λάχνη;
inimicissimus autem Achilli maxime erat, & Vlyssi.

220. Εχθιστος δὲ Ἀχιλλῆϊ μάλιν' ἰὺ, ἠδ' Ὀδυσσῆϊ.
hosenim obiurgabat, tunc rursus Agamemnoni diuino

Τῶ γδ ἰφθείσκε, τότ' αὖ Ἀγαμέμνονι δίσω
altè clamans dicebat conuitia, hunc Achilli

Οξέα κακλῆγας λήγ' ὀνειδίζα, πῶ δ' ἄρ' Ἀχαίρι
vehementer oderant, indignabanturque in animo.

Ἐκ πάγλας κωτῶνδ', νεμέσσηθεν τ' ἐνὶ θυμῷ

sed hic multum vociferans, Agamemnonem obiurgabat sermone:

Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοᾷν, Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθω;

207. δίσω regebat, poëticè pro δίσω, à δίσω, ex ἔπω sequor. αἶπο
cum accentu in prima quod fit quando postponitur suo casui &
sequitur interpositio.

209. ἦχῳ, sonitu: ab ἦχῳ, ex ἦχος, ὁ sonitus. πολυβοϊσβοιο, multi-
streperī maris: ex βοϊσβῳ, ὁ, sonitus Ionica dialectus.

210. σμαραγῆ, reboat: à σμαραγῶ.

211. ἐρητύειν, ab ἐρητύω, poëticè pro ἐρητύησαν.

212. μόνῳ, poëticè pro μόνῳ. ἀμετροῦς, immoderate loquēs:
ex ἀπριδιatio, μέτρον & ἔπος. ἐκλάα: à κολαῶ, tumultuor.

213. ἴσιν, suis pro αἰς, ab οἱ, suis. ἦδε Atticè per contractionem
plusquàm perfecti Ionici medij verbi ἴδω, quod est ἴδω.

214. Μάψ, temerè ἐρίζεσθαι, Doricè pro ἐρίζειν.

215. εἴσωτο, Aorist. prim. subiunct med. verbi εἴδω, εἴσω, εἴσα, εἴσα-
μεν, εἴσαίμεν.

216. ἔμμεναι, poëticè & doricè, pro ἔμναι.

217. φολκός, strabus: deriuatur ab ἔλκω, traho. χολός, claudus: ipsa
radix.

218. Κυρτῶ,

218. Κυρτός, curui: à κυρτός, curuus: Ipsa radix. σμωχικότε, contracti dualis præteriti partic. verbi σμωχέω, poëticè mutato η in ω ponitur enim σμωχικότε pro σμωχικότε

219. φοβός homo turbinati & acuti capitis. ἔλω, Ionicè pro ἴλω, ab εἰμι. ἐπὶ νύμφῃ, pro ἐπὶ νύμφῃ: αβ ἐπὶ νύμφῃ, ex ἀνδρὶ, πύ. flos: dialectus poët. λαχὴ, lanugo: ipsa radix. φειδής, rara: propriè φειδής dicitur, qui raros habet pilos, vel glaber.

221. τῷ supple Achillem & Vlyssē, dualis articuli. νεικέεσσι ob- iurgabat: imperf. poëticum & Ionicum verbi νεικέω, vel νεικείω, rixor, obiurgo: ex νῆκος, πύ, ρίκα, iurgium, obiurgatio.

222. ὄξεια, nomen neutrum aduerbialiter sumptum, ab ὄξυς acu- tus κεληγώς, præter, particip. med. à κλάζω, clamo. λέγει, dicebat, pro ἔλεγε.

223. ἐκπάλως, vehementer, pro ἐκπάλως: per metathesin, ab ἐκ- πάλω, percello, obstupefacio. κοτεόντω, pro ἐκοτεόντω, indigna- bantur: à κοτεώ ex κοτός, ὄ, ira: vnde ζήχης, iracundus, valdè ira- tus: νεύσῃθεν, Boëoticè pro ενεμεσσησάν: à νεύω, irascor, succenseo.

224. νεικές, pro ἐνείκες, à νεικέω.

Atrida, quid adhuc conquereris, aut quare indiges?

225. Αἰεΐδῃ, τέο δ' αὖτ' ὅππῃ φέει, ἡδὲ χατίζεις: plena tibi ære tentoria, multæ & mulieres

Πλείαι τῇ χαλκῇ κλισίῃ, πολλαὶ δὲ γυναῖκες

sunt in tentoriis selectæ, quas tibi Achiui

Εἰσὶν εἰ κλισίῃς ὅξαιρεται, αἳ τῇ Αχαιοῖ

primò damus dum urbem capimus.

Πρωτ' εὖ δίδωμν, εὖτ' αὖ πολίεθρον ἔλωμν.

an item & auro indiges, quod quis apporet

Ἡ ἐπ' ἐχέουσ' ὅππῃ δέουσαι ὅν κε πρὸς οἷσ'

Troianorum equitum ex Troia filius dona redemptionis,

230. Τρώων ἱποδάμων ἐξ Ἰλίου ὕος ἄποινα,

quem ego vinctum ducam, vel alius Achiuorum?

Ὁν κεν ἐγὼ δῆσαι ἀγάγω, ἢ ἄλλος Αχαιῶν;

an mulierem iuuenem, ut misceris in amore,

Ἡ ἐγὼ γυναικα νέω, ἵνα μίσγῃ ἐν εὐλότῃ,

quàmque seorsum ipse detineas? non quidem deceo

Ἡν τ' αὐτὸς ἀπορόσφι κατίζεαι; ὅ μιν' εἰ κεν

princeps qui sit, mala inducat in filios Achiuorum.

Ἀρχὸν ἰόντα, κακῶν ὀπίσσω κέκμη ἦας Ἀχαιοῶν.

δ imbelles, mala vituperia, Achaïce, non iam

235. Ω πεπονες, κακ' ἐλέγχε, Ἀχαιοῖδες, ὅς ἐτ'

Achiui,

Ἀχαιοί,

domum cum nauibus redeamus: hunc autem finamus

Οἷα δ' ἐπὶ σὺν νηυσὶ εἴωθεθα; τόνδε ἰώντων
istic in Troia prænîa concoquere: ut sciat,

Αὐτὸς ἐν Τροίῃ γέρε προσέειπεν, ὅρεα ἴδεται,
an in aliquo ipsum nos adiuuimus, an non:

Ἡρὰ π' οἱ χ' ἡμῖς ποροσμεύμεν, ἢ εἰ δ' οὐκ;
qui & nunc Achillem ipso multo meliorem virum

Ὅς κ' ἐγὼ Ἀχιλλῆα εἶμι μὲν ἀμείνονα φῶτα

iniuriâ affecit: fruitur enim domo quod per vim illi abstulit.

Ἡ τιμῆσιν, ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτοῖς ἀπ' ἑσέως.

sed multa non est Achilli ira mentibus, sed facilis.

Ἀλλὰ μάλ' ὅς κ' Ἀχιλλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μετήνμων.
alioqui enim, Atreïda, nunc postremum iniurius esles.

Ἡ γὰρ αὖ, Ἀτρεΐδην, ἐγὼ ὕστατα λαβήσομαι.

225. τέ, Ionice pro τῷ, subauditur ἐν ἐμοί, cuius causa. ἐπιμέμφομαι
Ionice pro ἐπιμέμφομαι, simplex μεμφομαι, queror. χαρίζεις, indi-
ges: ἀχατίωω indigeo: ex χατίω, quod idem significet, & præte-
rea, desidero cupio.

226. πλεία, plenæ: ἀπλείωτος plenus: ex πλείω, & ὅ, addito poetice
ἰδῶτα, τοι, pro σοὶ Dorice.

228. παρωτίσω, secund. superlativus: ἀπαρωτίω, παρ' ὅτι, παρ' ὅτι, Io-
nicè, παρ' ὅτι, cum Atticè facta contractione παρ' ὅτι, vnde παρ-
τίω, comparat. & παρ' ὅτι, superlat. Comparativus tamen vix
est in vfu.

229. ἐπιδύω, indiges: ἀδύω, vnde ἐπιδύω, & ἐπιδύω, Ionica dia-
lectus pro ἐπιδύω, ὅτι, futurum verbi πέρω, desumptum ex inu-
sitato οἶω.

230. ἀποινα munera loco debitæ pœnæ oblata, ex ἀπριuatuo, &
ποινα pœna quæ sine pœnâ faciunt, vel à pœna eximunt. Deducit
Eustath. ab ἀπριuatuo, & φοι, cædes, quia sine cæde faciunt,

vel à cæde liberant.

231. δῶτας, postquam vinxero, à δέω, ἀείρω, adduxero. Aorist. secund. Atticus subiuncti. verbi ἀείρω.

234. εἶντα, poetice & Ionicè, pro δῖντα, ab εἶμι. ἐπὶ κατακείμενος, pro ἐπὶ κατακειν, ab ἐπὶ κάτω, induco: ex βίμω, feu βάω.

235. πῆποιες, imbelles, molles: à πεπω, ex πῆω, coquo, mollio. Est etiam species fructuum. ἐλεγχος, ab ἐλεγχος, πῆ: ex ἐλεγχω, accuso exprobro.

236. ὄϊκαδε, aduerbium loci. ὄϊω, sinamus, ab εἶω.

237. αὐτῷ, ibi, adverb. loci, factum ex genitio pronominis αὐτοῦ. γέρος, pramia: à γέρω, in accusatio plurali γέροντα, γέροντα γέροντα. πῶς ἐμὲ decoquere. Ionicè pro πῶς ἐν, ex ὀλικο. πῶς, coquo. Radix πῶω item coquo. ἰδιῶ aorist. & subiunct. med. verbi εἶω.

238. προσάμωρον, auxiliatur, simplex ἀμω, vlcilcor, ἄ, poet. pro ἦ, aut ἐκ, pro ἐκ, adiectione ἰώτα,

239. εἰ, ipso. Ionicè, pro τῷ.

240. ἡτίμησι, contumelijs affecti: ab ἀπμάω, ex τίω ἀπύρω, aorist prim. particip. actiue vocis verbi Ionicè ἀπουρίζω, per syncope, pro ἀπουρίσας, formatus, vox communis est. ἀφρίζω, termino, distermio, secerno, designo, definio, circumscribo. Aliquando etiam aufero, vt notauit Antesignanus. Radix est ὀρῶ, ὅ, finis, terminus, Hmes, meta.

241. μεδίπαν, remissus, languidus: à μεδίημι.

242. ὕσασα, postremo nomen plurale aduerbialiter sumptum. λωέω, iniurius esses: à λωέω, ex λώω, iniuria, contumelia.

sic dixit, obiurgans Agamemnonem pastorem populorum

Ως φάτο, νεικέϊαν Αἰγαμέμνονα ποιμήνρα λαῶν

Thersites. Huic autem cirò astitit diuinus Vlysses,

Θερσίτης. τὰ δ' ὤκα παρὶς αὐτοῦ δῖος Οδυσσεύς,

& ipsam toruē intuens duro alloquutus est semone:

245. Καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνιπαπέ μύθη;

Thersite loquutuleie, vocalis vt sit concionator,

Θέρσιτ' ἀχειτόμυθε, λιγύς τῶν ἐὼν ἀγροητής,

desine, neque velis solus contendere cum regibus.

Ἰχέω, μηδ' ἔθελ' οἷς ἐμὲ ζῆναι βασιλεῦσιν.

non enim ego, quàm tu sis, censeo ignauiozem mortalem alium

Οὐ γὰρ ἐγώ, σέο φημι χειρότερον βροτὸν ἄλλον

esse, qui cum Atridis ad Troiam venerunt;
 Εμμεναι, ὅασοι ἄμ' Ατρείδης ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον.

quare ne reges in ore habens, concioneris;

250. Τῷ σὺν αὖ βασιλῆας αἰδ' ἐγὼ ἔχον, ἀγροῦσις,
 & ipsis conuitia inferas, reditumque serues:

Καί σφι ὀνειδὰ τε παρθέροις, ὅσον τε φυλάσσοις,
 neque adhuc apertè scimus quorsum euadent hæc opera,
 Οὐδ' ἂν πω σαῖα ἰδ' ἔμεν ὅπως ἔσαι ἔσθ' ἔργα,
 an benè, an malè redibimus filij Achiuorum.

Ἦ εὖ, ἥ ἐκ καὶ νουσιέμεν ἦς Αχαιῶν.

quare, nunc Atride Agamemnoni pastori populorum

Τῷ, νῦν Ατρείδῃ Αγαμέμνονι ποιμνι λαῶν
 sedes iaciens conuitia, quia ci valde multā dant

255. Ἦ παρ' οἰδίζων, ὅπ' οἱ μάλα πολλὰ διδούσιν
 Heroës Danaï: tu autem deblaterans concionaris.

Ἦ γὰρ Δαναοί, σὺ δὲ δερτομέων ἀγροῦσις.
 sed tibi edico, (hoc & perfectum erit.)

Ἀλλ' ἐκ τοῖ ἐρεῶ, τὸ δ' ἔχ' τετελεσμένον ἔσται.
 sicubite infanientem inuenero, sicut hic,

Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κηλισμα, ὥς νύ τ' ἔφθ' ὦδε,
 ne posthac Vlyssi caput humeris adsit,

Μηκέτ' ἐπειτ' Οδυσσῆϊ κερὶ ὤμοισιν ἐπεῖν,
 neque Telemachi pater voeer,

260. Μηδ' ἐπὶ Τηλεμάχῳ πατὴρ κεκλημένος εἶην,
 si non ego te comprehensum & charis vestibibus exutum,

Εἴ μιν ἐγὼ τε λαβὼν, δ' ποτ' ἔφθ' ἔμεν ἔσθ' ἔργα,
 palliōque & tunica, quæque pudenda contegunt,

Χλαῖνάν τ' ἠδ' ἐχτῶνα, ἅ τ' ἀφ' ἡμῶν ἀμφικαλύπτει,
 te inquam flentem veloces ad naues dimiserō,

Αὐτὸν δὲ κλαῖοντα θαλ' ὅπ' ἦτας ἀφῆσω,
 verberans è concione acribus plagis.

Πεπληγὼς ἀγορῇθεν ἀεικέαςι πληγῇσι.

245. ὑπόδρα, toruē, toruis oculis ex ira, ab ὑπόδρα, seu potius ὑπο-
ρῶμαι, suspecto, suspectum habeo, formaliter ab ὑπόδρα inusitato,
pleonasmō τῷδ'. Inde ὑποδραξ, qui toruis oculis aspiciat. λυίπαππ
poëticē pro ἐπιπῇ Aor. 2. verbi ἐρίπῃ, increpo: ex ἐπῷ, dico.

246. Ἀκρίτομυθε stultiloque, vox composita ex α privatiuo, ἀρίτω,
& μυθεός, sermo, quasi sine iudicio loquens. ἀρητής, concionator,
Ionicē pro ἀρηγής, ex ἀρηγῶ.

247. ἴχω, Ionicē pro ἴχῃ, ab ἴχω, ex ἴχω. ἐριζέμεσθαι, contendere.
Atticē & Ionicē pro ἐρίζειν.

248. σὺ, Ionicē pro σὺ, ἂ σὺ. χρεῖόπερον, comparatiuus poëticē
vocis, χρεῖο, ex comparatiuo χρεῖων ἂ κακός.

250. πῶ, quare, articulus adverbialiter sumptus.

252. ἰδμεν, poëticē pro ἰδμεν.

255. ἦσιν, sedes, vel sistis. Alij explicant tempus teris, ab ἦμαι, se-
deo, unde καθήμαι.

256. κερταίαν, conuitians, ἂ κερταίω: ex κέρταμος, cauillatorius,
iocularis. Radix duplex κηρ, cor: & τέμνω, scindo, quod conuitia
cor scindant. inde κερταίω, conuitior κερταίης, conuitiator, ma-
ledicus, &c.

257. ἔκ τοι ἐρέω, tibi dico: tmesis pro τοι ἐξέρεω. ἐρέω, ab εἶρω dico.

258. ἀρεγίοντα, insanientem ab ἀρεγίω voce composita & deri-
uata ex α privatiuo & φέρω.

259. κἄν, caput per apocopen: pro κάρωνιον. ἐπιή, infit, infideat:
ab ἐπιμα, opratiuus.

261. ἀπιδύσω exuam: hic ἀπὶ per tmesin seiungitur ἂ δύσω. εἶμα-
τα, ab εἶμα, ex ἔνυμ, vestio. Radix εῶ vestio.

263. ἀφήσω futurum ἀφήμῃ, dimitto.

264. πληγῶς, postquam te affecero plagis, praterit. med. verbi
πλήσσω. ἀρρήσιν, aduerbium respondens quaestioni πόθεν; unde?
ἀεικέσιν, datiuus poëticus nominis ἀεικής, indecens: ex α privat.
& εἶκει decet. πληγῇσιν poëticē & Ionicē pro πληγαῖ.

hic dixit, sceptroque deorsum, atque humeros

265. Ως ἄρ' ἔφη, σκήπτρῳ δ' ἐμετάρρενον. ἦ δ' ἐὼ μω
percussit: ille compressit: humidāque ei excidit lacryma.

Πληξεν; ὅδ' ἰδνώθη; θαλερόν δ' εἰς ἔπεσε δάκρυ.

vibex autem cruentus scapulis exortus est,

Σμῶ δ' εἰς αἶμα πόσσα μετάρρενεν ὄξυ πάνεσσι,
sceptrο ab aureo: ipse autem sedit, timuitque.

Σκήπτρῳ ὑπὸ χερσέσιν: ὅδ' ἄρ' ἔζετο, ἔρρεσεν τε.

dolens autem, & turpiter intuens, absterfit lachrymam:

Αλγήςσας δ', ἀρξείον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δακρυ;
illi autem, quamvis mæsti, super ipso suaviter riserunt.

270. Οἱ δ', ἐπ' ἀχνύμενοι ὄφρ' ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν.
sic autem quispiam dicebat ad propinquum alium:

Ὡς δὲ τις εἰπέσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,

265. μετὰ φρενον, cernicem ex μετὰ & φρενῶ, quia est secunda pars post caput, in quo capite est mens.

266. ἰδὼν δὲ, incurvatus est. Ἀορίστ. παθ. ἰδῶν, incuruo. ἐπιση, effluxit, poëticè & Ionicè pro ἐξέπιση, ab ἐπισπῆω.

267. σμῶδιξ, vibex: ipsa radix. αἱματὶς σα, sanguinolenta ab αἷμα-ποις; ex αἷμα, sanguis ἐξυπανέσθην, vox composita ex præp. ἐξ, ὑπο & ἀνά & ἵστημι. Est autem aorist. 2. actiuae vocis

268. τὰς βησιν τε, timuitque aorist. 1. τὰς βῆω, sine augmento.

269. ἀλγήςσας, dolens ab ἀλγῶ ex ἀλγος, πό, dolor, ἀρξείον, inutiliter, aliqui exponunt, turpiter, ex α privativo, & ρξία, utilitas, ex ρεῖσθαι. vtor. ἀπεμόρξατο, absterfit, ab ὑπομόρξνυμι, voce composita ex ὑπο & μόρξνυμι, quod μόρξνυμι fit ex ὁ μόρξνυμι, sublata prima vocali dicitur autem melius ὁ μόρξνυμαι, in mediâ voce, quàm ὁ μόρξνυμι in actiua.

270. ἀχνύμενοι, dolentes tristitia: ab ἀχνύμαι quod idem est atque ἀλγῶ descenditque ab ἀλγος, πό, dolor, tristitia. γέλασαν, poëticè pro ἐγέλασαν, ἀ γέλαω.

271. ἐπιση, Ionicum vel poëticum imperfectum ἐπιω, dico: potest etiam esse aorist. 2.

δ δις, certè infinita Vlysses bona fecit,

Ὡ πόποι, ἦ δὴ μύει Ὀδυσσεὺς ἰαθλὰ ἔοργα,

autor bonorum consiliorum, bellumque instruens:

Βελάς τ' ἐξαρχῶν ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσων;
nunc autem hoc quàm optimum in Argiuis fecit,

Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν Αργείοισιν ἔρεξεν,

qui hunc contumeliosum conuiciatore coërcuit à cōcionib.

275. Ὃς τὸν λαβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀρρεάων.
non diu ipsum iterum rursus permittet animus superbus

Οὐ γὰρ μιν πάλιν αὖθις αἰήσῃ θυμός ἀγνώωρ

obiurgata reges contumeliosis verbis.

Νεικείην βασιλῆας οἱ ἐιδίους ἐπέεσσιν.

272. ἦ, certè. ἦ, aut, quàm, &c. ἦ, sit, & tunc est subiunctivus ἡμί. quando autem significat ἔφη, est aorist. 2. Indicativus ἡμί, ἦ, per asperum est datus casus ab ἦ, ex ὅς. Aliàs est adverbium significans, quàm. μύρια, mille ex μύριοι. ἔοργε, fecit. Attributum præc. med. verbi ῥέζω, vel ἔργω.

273. ἐξεῖχον incipiens vel suadens. κορυάσσει, instruens, propriè est casside arman, vel instruens.

274. ἐρεξεν, aorist. 1. verbi ῥέζω.

275. ἐπισβολοι, maledicum: ex ἐπι, ἐς, & βόλλω, iacio, quasi quis iacet in alios conuitia. ἀγέρων, Doricè pro ἀγρών ab ἀγρεα.

276. Ὡω, particula expletiva ut κεν. ῥα. aliquando tamen iunxitur pro quidem. ἀνῆσι, ab ἀνῆμι. ἀγλώω, ex ἀγαν & ἀνῆμι, quasi valde virilis.

277. οἱ ἐιδίους, ab οἱ ἐιδίος: ex οἱ ἐιδος, τί, probum. Radix ὀνημι, vitupero, aliàs iuvo.

sic dixerunt multitudo: sed vrbium expugnator Vlysses

Ὡς θάσαν ἡ πληθὺς; αἰὰ δ' ὁ πολίπορος Οδυσσεὺς

surrexit sceptrum habens, iuxta autem cæta Minerua,

Ἐση σκῆπτρον ἔχων, ὡς δ' ἐγλαυκῶπις Ἀχαιῶν,

similis præconi, silere populum iussit:

280. Εἰδομένη κήρυκε, σὺ πάντων λαὸν ἀνῶγε;

ut simul primique, & postremi filij Achiuorem,

Ὡς ἄμειβ' οἱ παρ' τοῖς τε. Ἐὖτα τοι ἦες Ἀχαιῶν,

sermonem audirent, & intelligerent consilium:

Μύθον ἀκούσθην, καὶ ἔπειτα σαῖα βυβαλίω,

qui ipsis benè sentiens concionatus est, & dixit:

Ὅς σφιν εὐφρενεαν ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν;

278. θάσαν, pro ἔφασαν, à φημι. πολίπορος, pro πολίπορος, ex πολίς, & πορ, cuerto.

279. γλαυκῶπις, cæcis oculis prædita, ex γλαυκός, cæsus, & ὄψ, ὀπός.

280. ἐγλαυκῶπις, assimilata: ab εἶδω ἀνῶγει, iussit. præterit. plusquam perfectum med. verbi ἀνῶγω, vel imperfectum actiuum eiusdem.

Augmentum: poëticè & Ionicè sublatum est.

281 ἀκούσιαν Aorist. i. Æolicus optat. ἀκούω. ἐπιπροσάνατο. Ionicè pro ἐπιπροσάνατο. Aorist. i. optat. media vocis.

Attride, nunc te, rex, volunt Achivi

Ἀτρεΐδην, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐδέχασιν Ἀχαιοὶ

omnibus probrosissimum facere mortalibus hominibus

285. Πᾶσιν ἐλέγχσον θένδρα μεροπρεσι βροτοῖσιν;
neque tibi perficiunt promissum, quod subierunt.

Ὡδὲ τοὶ ἐκ τελέεσσιν ὑπὸ χερσιν, ἡνὶ ὧρ ὕπτεσαν.

huc venientes ab Argo equestri,

Εἰθὰ δὲ τοὶ τεύχοντες ἀπ' Ἀργεὺς ἰπποπόροιο,

Ilio exciso bene ædificato redirent.

Ἰλίον ἐκὼρσαν τ' οὐ τεύχοντες ἄπονέεσθαι.

tanquam enim vel pueri cencilli, viduæve mulieres,

Ὡς τε γὰρ ἢ παῖδες νεοῖοι, χῆρσά τε γυναῖκες,

inter se desiderant domum redire:

290. Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι;

certè enim & molestum est vt quis molestia affectus abeat:

Ἡ μὲν ἔπειρος ἔστιν ἀνιήσεται νέεσθαι;

etenim si quis vnum mensem manens procul à sua vxore,

Καὶ γὰρ πῆς θ' ἔνα μῆνα μύρων ὑπὸ ἥς ἀλόχοιο,

tristatur apud naum multas sedes habentem, quam procellæ

Ἀχαλᾶα ὥρσ' ἡνὶ πολυζύγῳ, ἡνὶ ὧρ ἄελλαι

hybernæ torquent, commotumque mare:

Χεμέλια εἰλέωσιν, ὀειομένη τε θάλασσα;

nobis autem nonus est qui reuoluitur annus

295. Ἡμῖν δ' εἶνατός ἐστι πείροπτεων ἐπαιωτός

hic manentibus: quo non ægrè fero Achivos

Εἰθὰ δὲ μμνόντεσσι, τὰς δ' ἐνερσιζομ' Ἀχαιοῖς

tristari apud naues rostratas, sed tamen etiam

Ἀχαλᾶαν ὥρσ' ἡνὶ κορυφίσιν, ἀλλὰ κ' ἐμπτῆς

turpe tibi diuque manere, inanemque redire.

Αἰχρὲν τοὶ διῶσι τε μύρον, κεινόν τε νέεσθαι.

tolerare,

tolerate, amici, & manere ad tempus, ut sciamus

Τλῆτε, φίλοι, κ' μείνα' ἔπι χρόνον, ὅρεα δαδιδῶ

si verum Calchas vaticinatur, an & non.

300. Εἰ ἔτεδ' ὃν Κάλχας μαντεύεται, ἢ κ' ἔχ'.

probè enim iam hoc scimus in mentibus: estis autem omnes

Εὖ γὰρ δὴ τόγ' ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν: ἔσ' δ' ἔ πάντες
testes,

quos non Parca inuasit morte ferentes:

Μάρτυροι, οἳ μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι:

herique & nudius tertius, quando in Aulidem naues Græcorum

Χθρῶτά τε, κ' παρ' αὖτ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν

congregabantur, mala Priamo, & Troianis ferentes:

Ἠγερέδοντο, κακὰ Πριάμω, κ' Τροσὶ φέρουσαι,

nos autem circumcirca fontem, sacra per altaria

305. Ἡμεῖς δ' ἄμφω παρὶ κρήνῃ, ἱεροὺς κ' βαρμεῖς

faciebamus immortalibus perfectas hecatombas,

Ερδομῶν ἀθαιάτοισι τελέεσθαι ἐν αὐτοῖς,

pulchra sub platano, unde fluebat limpida aqua:

Καλῇ ὑπὸ πλατάνισσ' ὅθ' ἐν ἄγλαδ' ὕδαρ:

illic apparuit magnum signum: ataco dorso sanguineus,

Εὖθ' ἐφάνη μέγα σῆμα δροακῶν ἔπι νῆα δαφνοῖος,

horribilis, quem ipse Olympius misit in lucem,

Σμερδαλέος, τόν ὃν αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φῶος δέ,

quum ex altari profiliisset, ad platanum perrexit:

310. Βομῶν ὑπαῖτας, παρ' ἃς ῥα πλατάνιστον ὄρυσεν:

ibi erant passeris pulli, parvi filij,

Ενθαδ' ἔσαν φρεσὶ τοῖο νεοαστοὶ, ἤματα τέκνα,

ramo in extremo, sub foliis volitantes,

Ὄζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πέτρ' ἔλκοις ὑποπεπληῶτες,

octo: sed mater nona erat, quæ peperit filios:

Ὀκτώ: ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἢ τέκε τέκνα:

ibi illa hos miserabiliter comedit stridentes:

Εὖθ' ὅγε τοῖς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετειγῶτες:

mater autem circumuolabat lugens dilectos filios:

315. Μήτηρ δ' ἄμφω ποτὰ τοῦ ὀδυρομένη φίλα τέκνα

hanc circumactus, alaprehendit circum clamantem:

Τὴν δ' ἐλελιζάμενος, πτέρυγος λάβεν ἀμριαχίας;
sed postquam filios deuorauit passeris, & ipsam,

Αὐτὰρ ἐπεὶ χεὶρ τέκν' ἔφαγε σφραδείο, καὶ αὐτὴν,
hunc quidem clarum fecit deus, qui ostendit:

Τὸν μὲν ἀείζηλον θῆκεν θεός, ὅσπερ ἔφηνε;

lapidem enim ipsum fecit Saturni filius, versuri:

Λαοὶ γὰρ μιν ἔθνητε Κρόνον παῖς ἀγκυλομήτεω;

nos autem stantes admirabamur quod factum erat.

320. Ἡμεῖς δ' ἐξαόπτες θαυμάζομεν οἷον ἐτόχθη.

ut igitur terribilia portenta deorum subiere hecatombas:

Ὡς οὖν δινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας;

Calechas autem statim postea varicilians dixit,

Κάλχας δ' αὐτίκ' ἐπεὶ αἰθερωπέων ἀγόρσσε,

cur muti facti estis, comati Achiui;

Τί π' αἶψα ἐχέουσ, κερικοβόωντες Αχαιοί;

nobis quidem hoc ostendit signum magnum prudens Iupiter,

Ἡμῖν μὲν τοῦδ' ἔρπει τέρας μέγα μητιέσθαι Ζεὺς,

Serum, quod tardè perficitur, cuius gloria nunquam peribit.

325. Οὐκ ἴδμεν, ὄψι τέλεστον, ὅς κ' ἔπος ἔποι' ὀλεῖται.

ut hic filios deuorauit passeris, & ipsam,

Ὡς οὖτ' αὖτε τέκν' ἔφαγε σφραδείο, καὶ αὐτὴν,

οἷο: sed mater nona erat, quæ peperit filios:

Οὐκ ἔτι, ἀτὰρ μήτηρ σιάντη ἡ, ἢ τέκε τέκνια;

sic nos tot annos bellabimur hic:

Ὡς ἡμῖν τοσαῦτ' ἔσται πολέμιοις ἀνδράσι;

decimo autem ciuitatem capiemus Iatriam.

Τῷ δὲ κατὰ πόλιν αἰρήσομεν δρενάγην.

ille sic interpretabatur: hæc iam nunc omnia perficiuntur.

330. Κεῖνος θ' ὥς ἀγόρσσε; αἰδὴν οὖν πάντα τελεῖται.

sed age, manete omnes bene-ocreati Achiui

Ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες οὐκ ἡμῶδες Αχαιοί;

istæ, quoadúsque ciuitatem magnam Priani capiamus.

Αὐτὰρ, εἰσέκεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἑλαμμεν.

285. ἐλέγχισσι, probrosum, superlat. formatur à neutro ἐλέγχ-
ρος, probum, criminatio, vt κέρδιος à κέρδος. Radix ἐλέγχο, ar-
guo, aspernor. Πειράω. Ionicè & poëticè pro διῶω, à τίθημι.
μυρόεσσι, lingua diuisis, sub. βροτέσσι hominibus, hoc est variarum
gentium, atque ideo linguarum hominibus. Componitur ex μαίρω
diuido & ὤψ, ἡ, lingua.

286. ὑπείχουσιν ex ὑπείχνομαι, polliceor, quod sumit tempora ab
ὑπείχεσθαι ὑπὲρ ὑπείσαν, cui se submiserunt. ὑπείσαν, pro ὑπείσαν-
σαν, Bæotice ab ὑφίστημι.

287. ἵππεότιο ex ἵππος & ὀσχω πασco.

288. ἐκπεσαντα, ab ἐκπεσθαι. ὀτειχον, ex ὀ & τείχεσ, murus.

289. νεαροὶ à νερός, ex νεῖω.

291. οἶκον δε, pro εἰς οἶκον, ἢ μὲν, certè ἀνιηθέντο. aorist 1. pass. parti-
cip. verbi αἰνῶω molestia afficio ex αἰνῶ, molestia.

292. μῶνα, à μῶν, mensis ἀνὸ χοῖο. Ionicus genitiuus ab ἀλόχοις, ὅς,
uxor.

293. ἀχαλᾶ, poëticè & Ionicè pro ἀχαλᾶ, 3. presentis verbi
ἀχαλᾶω, ex ἀχαλλῶ, πολυζῶγῳ, ex πολὺς, & ζῶγῳ, transira, seu se-
des remigum, ex ἔδζουμι.

294. χιμερίαι, procellæ, ex χιμών, hyems, tempestas, &c. εἰλέωσιν,
rotant, versant, ab εἰλέω, ὀρινομένη: ab ὀρίνω, ex ὀρω, excito, inponco,
impello.

295. εἵναπὺς, novus ab ἐνέα, novem: inserto poëticè ἰῶτα pro εἵνα-
πὺς. περὶ ὅπτεω, à περὶ ὅπτεω ex περὶ ὅπτεω, circumago.

296. μιμόντασι, poëticus dativus formatus à nominatiuo plurali,
pro μίμντοι, ex μίμνω. Radix μῆνω, νεμεσίζομαι, irascor, repre-
hendo: ex νεύσσω indignor, succenseo.

297. ἀχαλᾶν, vide supra in ἀχαλᾶ. κορώνισιν, à nominatiuo κο-
ρωνίς, ἡ, epirhetum navis, vel quia nigra est vt κορώνη, id est cor-
nix; vel quia eius puppis incurva est, vel quia cornicem habet pro
parasemo. κορώνη enim etiam significat curuamen in summitate ar-
cus. ἔμπας, tamen vox poëtis familiaris.

298. ἄνρον, diu à διῶ eiusdem significationis. Aduerbia poëtica
κενέον vacuum poëticè inserto ε, pro κενόν, à κενός, vacuus.

299. τλήτε, sustinete: à τλήμι, ex τλάω. Radix τλάω, fero, patior.
δαῖμον, à δάω, detracto ἰῶτα, pro δαίω.

300. ἐπεόν, ab ἐπός verus, ex εἰμί, sum.

301. ἰδμεν, scimus, pro ἰδομεν, ab ἰδω,

302. κῆρες, à κῆρ, ἡ, parca, differt accentu à κῆρ, τί. cor. ἔσαν, Bæo-
ticè pro ἔβησαν, à βῆμι.

303. χθιζᾶ, heri, abuerbium poëticum ex nomine χθιζός hesternus;
F ἡ

factum: dicitur etiam χθιζόν. Radix χθίς. *προϊζα*, maturè, non ita dudum, manè ex *προϊ* manè. *Αυλίδα*, ab *αυλίσ*, ή.

304. *ήγερέθοντο*, congregabantur, ab *ήγερέθω*, ex *ήγείρω*.

306. *έρθω*, ab *έρθω*, ex *έρζω*. *τελήεσας*: à *τελής*, ex *τέλθω*, *έκατίμους*, sacrificia centum boum, ex *έκατόν*, centum & *βοίς*, βοός.

307. *ρίε*, poëticè & Ionicè, pro *έρρειν*. *άγλαόν*, fulgens, limpidus, clarus, ab *άγλη*, splendor, vel *άγαν*, orno.

308. *έφαιη*, aorist. 2. pass. *φαίνω*. *σῆμα*, sepulchrum: aliàs significat signum, portentum, bustum. *δεδροτός*, cædis valde audus, vel eruo- re ex cæde valde resperfus: ex *φόνθω*, cædes & particulâ *δα*, pro *ζα* si- gnificante in compositione valde.

309. *ήκε* misit, aor. istus i verbi *ήμι φως δέ*, in lucem, poëticè in- fertum est ο, post contractionem ex *ράος*, *φός*. deinde adiicitur *δέ*, quæ particula iuncta nominibus accusatiui casus, facit ea respon- dere ad questionem *ποῖ*, quo?

310. *έπαιζα*, ab *έπαισσω*, ex *έπαι* & *αἶσσω*, cum impetu ruo. *οἶσσε*, pro *οἶσσε*, ab *οἶσσω*, cum impetu feror, ex *οἶρω*, excito.

311. *έσαν*, pro *ήσαν* ab *έμι*, *παισσω*, Ionicus genitiuus *παιστος*, passer νεοστος pullus ex *παιθω*.

312. *οἶζω* ramao, ab *οἶζος*. *άκροτάτω* ab *άκρος*, summus. *έποπληνώ- τις* poëticè & Ionicè pro *έποπληνότις*, ab *έποπλάω*, vel *έποπληνώω*, lateo, occuleor.

313. *τεκε* aorist. 2. sine suo augmento, à verbo *τίκτω*.

314. *έλεμαι*, miserè nomen plurale neutrius generis aduerbialiter sumptum. *κατήδε* à *καπείω*, deuoro, comedo. *πτερωτάς*, poëticè pro *πτερωτάς*. Præteritum medium verb. *πρίζω*, strideo.

315. *άμφεπότης*, à verbo *άμφιπταίμαι*, ex radice *πείτομαι*, volo.

316. *έλεξιζάμην*, inuoluens, poëticè & atticè pro *έλεξιζάμην*, ab *έλίσσω*. *πήρυς*, à *πήρυς*, ή, ex radice *πέρων*, *πώ*, ala. *λάζει*, pro *έλαζει*, à *λαμβάνω*. *άμφιαχύν*, præterit. medium particip. ab *άμφιαχύν* vel *άμφιαχύνω*, ex radice & simplice *ιάχυν*, clamo, vociferor.

317. *κτ' τέκν' έφσχε* per tmesin pro *κατέφαγε τέκνα*.

319. *λάαν*, à nominatiuo *λάας*, ό lapis, quintæ declinationis.

320. *έσαότις*, Ionicè pro *έσαότις*, ab *έσημι*, *έπιχθην*, à *πυχάνω*, aor. 1. pass. desumptus ex *πύχυν*, ablato ε.

321. *πλώει*, portenta, siue monstra; sumitur item adiectiuè pro monstruosus. *τό πλώει*.

322. *θεοπροπέειν*, à *θεοπροπέω*, ex *θεός* & *πρόπω*, quia arioli & prophetae deo seu dei reuelationi conuenientia loquantur.

323. *άέω*, muti, ex *άώ*, clamo: vnde *έάω*, & *άω*, eiusdem

significationis, & Atticè ἀέως.

324. τέρας, τὸ, signum, portentum : vnde τερατεύω, portenta & monstra loquor.

325. ὁψιμοι, & ὁψιτέλεστοι, fiunt ab ὁψέ, serò vltimum componitur ex ὁψέ & τέλω, perficio, finis. ὅς, cuius, poëticè pro εἰ, ab ὅς. ὁλῆται, futurum medium, ὁλῦται, ex ὁλέω, vel ὁλλω, si ex ὁλέω, est 2. si ex ὁλλω, alterutrum.

326. κῆρ' τεκν' ἔφαγε, tmesis, pro κατέφαγε τέκνα.

327. ἀπάρ, sed; particula poëtis familiaris.

328. πολεμίζομεν, pro πολεμίζομεν, à πολεμίζω. Radix πόλεμος, bellum.

330. καὶν, poëticè, pro καὶν.

331. μίμντε, à μίμνω ex μύω.

332. εἴσκειν, donec : deductum videtur ac compositum ex εἶς, & dorico ὅκκα, quando, quum, pro, ὅτι.

sic dixit : Argiui verò valdè clamarunt: circum autem naues

ὡς ἔοα' ; Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἰαχον ; ἀμφὶ δὲ νῆες

terribiliter resonuerunt clamantibus Achiuis,

Σμερδαλέον κονάβησαν αὔσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν,

sermonem laudantes Ulyssis diuini.

335. Μῦθον ἐπαμύνησαντες Οδυσῆος Σεισίοιο.

his autem dixit Gerenius eques Nestor:

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γερῆύιος ἱππότα Νέστωρ;

333. ἰαχον, clamabant ab ἰάχω clamo.

334. σμερδαλέον vehementer terribiliter. Radix est σμερδω, prius, intueor ζμερδῶς, siue σμερδῶς, aspectu seu intuitu terribilis. κονάβησαν, resonuerunt, aorist. i. act. sine augmento, verbi κονάβω. Radix κονάβω, sonitus, strepitus. αὔσαντων, clamantibus, ab αὔω, clamo.

335. ἐπαμύνησαντες, ab ἐπαμύνω: habet enim αἰνέω futurum in ἔσω & ἦσω.

proh facinus! certè pueris similes loquimini

ὦ πόποι! ἢ δὴ παμὶν ἐοικότες ἀγορᾶσθε

infantibus, quibus non sunt curæ bellicosa opera.

Νηπιάχοις, οἷς ἐπὶ μέλει πολεμῆϊα ἔργα.

quò iam pactaque & iuramenta ibunt nobis?

Ποῦ δὴ πῶς διστάζετε ὅρκια βήσεται ἡμῖν;

in igne iam consiliisque erunt, curaque virorum,

340. Εἰ πῦρ δὴ βελγί τε χροίατο, μὴ δὲ τ' ἀδράν,
sacræque mera, & dextræ quibus credidimus:

Σπονδαί τ' ἄκρητοι, ἔδουξιά, ἥς ἐπεπιθυμῶ;

frustrâ enim verbis contendimus, neque aliquam rationem

Αὐτὸς γὰρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐκδαινομένο, ἔδε τι μὴ ῥος
inuenire possumus, etsi multò tempore hic moremur

Εὐρέμεναι διενάμεσθαι, πλὴν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.

Atrida, tu autem sicut prius habens firmum consilium,

Ατρεΐδην, σὺ δὲ ῥ' ὥς πρὶν ἔχον ἀπεμφεία βελγί,

impera Argiuis in fortibus præliis.

345. Ἀρχὴ Ἀργείοισι καὶ κρατερὰς ὑσμίναι,

hos autem sine corrumpi, vnum & duos, qui ab Achivis

Τοῖς δὲ ἔα θοπύθειν ἔτα ἔδύο, ὅτιεν Ἀχαιῶν

seorsum consulant, profectus autem non erit ipsis.

Νόσφιν βελόσσ' ; αὐτοῖς δ' οὐκ ἔοικεταυ αὐτῶν,

prius Argos ire, quam & Iouis ægida tenentis

Πρὶν Ἀργεὶ δ' ἵεναι, πρὶν κ' Διὸς ἀγχιόχοιο

cognoscamus, an falsa promissio, an & non.

Γινώμεναι, εἴτε ψεύδους ὑπόχρεσις, ἢ κ' οὐκί.

dico enim igitur annuisse præpotentem Saturnidem

350. Φημι γὰρ οὐκ ἄλλαν ἔτα ὑπὸ μὲν ἔτα Κρονίῳνα

dic isto, quando nauibus in scitis conscenderunt.

Ἡμᾶν τὰ, ὅτε νηυσὶν ἔω ὠκυπόροισιν ἐβάνον

Argiui, Troianis mortem & parcam ferentes,

Ἀργεῖοι, Τρώεσσιν ὄνον κ' κῆρα φέροντες,

fulgurans dextera, fausta signa ostendens.

Ἀστράπην ὅτι δεξιὸν αἶσιμα σήματα φαίνων.

quare non aliquis prius festinet domum redire,

Τῶ, μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω οἴκον δεῖν ἔσοτο,

quàm aliquis apud Troianorum vxorem cubet,

355. Πρὶν τινα πρὶν Τρώων ἀλόχῳ καὶ κοιμηθῆναι,

punire & Helenæ abicūmque, genitūsq̃ue.

Τίσα δ' Ελένης ὀρμήματα τε, σοιχαῖς τε.

si autem aliquis nimium velit domum ire,

Εἰ δ' ἑπὶς ἐκπαύλως ἐθέλει οἶκόνδε νέεσθαι,

tangat suam nauem bonas sedes habentem & nigram,

Ἀπείτω ἥς ἰηδὸς εὖσέλμοιο μελαίνης,

ut ante alios mortem & fatum assequatur.

Οφρα πρὸς δ' ἄλλων θάνατον, πότμον ἔπιωη.

sed rex tu bene cura, & crede alteri.

360. Ἀλλὰ ἀνάξ ἄντὸς τ' οὐ μῆδ' οὐδέ τι ἄλλ' αἶψα.

non sanè abiectum verbum erit, quodcunque dicam.

Οὐδὲ δ' ἀπὸ βλητὸν ἔπος ἔσεται, ὅτι κεν εἴπω.

fecerne viros per gentes, & per tribus, Agamemnon:

Κεῖν ἀνδρας κ' οὐλα, μὲν φρήτας, Ἀχαιοῖσιν,

ut tribus tribubus auxiliētur, gentes autem gentibus,

Ὡς φρήτη φρήτησιν ἀρήγη, οὐλα δὲ φύλοισ;

si autem sic facies, & tibi obediunt Achiui,

Εἰ δὲ κεν ὥς ἔρξης, κ' οὐ πεῖθονται Ἀχαιοί,

cognosces postea quis ex ducibus ignauus sit, quisve ex

365. Γνώσῃ ἔπειθ' ὥς θ' ἡγεμόνων γακὸς, ὅς τε το

populis.

λαῶν.

sive quis strenuus erit: per seipsos enim pugnabunt:

Ἦδ' ὅς κ' ἐοδ' λὸς ἔησι; κ' σφέας γ' οὐ μαχεσονται;

cognosces verò si & exvaticinio ciuitatem non destrues,

Γνώσῃ δ' εἰ κ' θεωρεσθὶ πολὶν οὐκ ἀλαπάξεις,

an virorum ignauia, & imperitia belli.

Ἦ ἀνδρῶν κακότητι, κ' ἀφραδίῃ πολέμοιο.

337. εἰκότες, similes, præterit med. Atticum εἰκω ἀρρεῶαδε, poë-
tice pro ἀρρεῶαδε inserto post contractionem α, & retracto accen-
tu in antepenultimam.

338. ἡπαχοί, à ἡπίαχος, infans, stultus, imprudens. Radix ἡπίος,
eiusdem c. m. derivatiuo significationis. μελει, cura est, verbum
imperfonaie.

340. γένοιτο, Ionicè pro γέναιτο, Aorist. 2. optat. mediæ vocis verbi γίνομαι. μήδεα, sollicitudines, curæ, à μήδεις, τό. Inde μήδεμαι, curam gero.

341. ποινδαί, à ποινδή, ex ποίνω, cuius futurum est ποίσω, libo. Trem pacifcor, quia fœdera omnia & pacta olim vini libatione vel lactis fiebant ἀχρητοί, refertur ad nomen ποινδαί, estque masculinum nomen & fœmininum compositum ex κερδννυμι, significatque idem hoc loco ac syncerum. Itaque ποινδαί ἀχρητοί, sunt fœdera sincera & inuiolabilia. Ponitur autem ἀχρητος Ionicè pro ἀκερτος, ἦς, Ionicè, pro αἶς, quibus. ab ὅς, ἦ, ἐπιπλοῦς, poëtice, pro ἐπιπιδεῖν, aorist. 2. verbi πιδω.

342. αὔτως, significat hic frustra, aliàs temerè, sic, hoc modo. ἐπιδιδοῦμαι, ab ἐπιδάινω. Radix ἐρις, ἦ, lis, contentio. μῆχος, τό, consilium, remedium, dolus. Radix μῆχαν, dicitur etiam μῆχαρ in eadem significatione.

343. δὲ περθεῖαι, aorist. 2. Doricus pro δὲρεῖν, ab δέρις, δυνάμειδα, poët. pro δυνάμειδα. εἶντες, Ionicè pro εἶντες.

344. δέσμευα, firmum, stabile. Componitur ex α, privatiuo, & εἰμφο allidue moueo, aliàs conuicio.

345. ἀρχεῖν, Doricè pro ἀρχεῖν, ab ἀρχω, impero, regno, incipio.

346. φθινύδην, à φθινύδω, ex radice φθίω, corrumpo. τοί, poëtice, pro οἱ qui.

347. αἶσι, ἦ, finis, perfectio: ab αἰύω, perficio, absoluo. εἴσεται poëtice, pro εἴσεται, vel εἴσαι, ab εἰμί.

349. γνώμεαι, Doricè pro γνώμαι, à γνώσκω: formatur, à γνώμι. ὑποχέσθαι, ab ὑποχέομαι, formatur ab ὑποχέομαι. Radix ἐχω, vel ἔχω.

350. κατανέδω, à κατανέδω. ὑπερμύεια, ex ὑπερ & μύειν, τό, robur, quasi supra vim omnem, ac virtutem.

351. ἡματι, ab ἡμαρ, ex ἡμέρα, τῆ, pro ἡ. αὐτοπόροισι, ex αὐτός, & πορεύομαι: à πείρω, transeo.

352. ἐναιίσμα fausta. Radix αἶσα, ἦ, parca, fatum, fors, pars, portio; αἶσα porro ab aliquibus deriuatur ab αἶ & εἶσαι: vel, ab αἶεσις, semper æqualis.

354. ἐπιγείδω, vrgeatur. Imperat. pass. ἐπιγίγω.

355. πάς, poëtice, pro πάντες.

356. τίταδαι, à τίω, aliquando honoro, aliàs æstimo, hic punio. ἐρμιματα, ex ἐρμάνω, impetu feror, irruo. Radix ἐρμῆ, impetus, aperitus, vel affectus animi vehemens. στενχας, à στεναχθῆ. Radix στενός, τὸ, angustia.

359. πότμος, ὁ, fatum. Radix ipsa. ἐμπαῖ, aorist. 2. optat. ἐμπαῖα, vck

vel praesens ipsum, mutato Ionicè & in η, post contractionem.

360. μηδ' ο. cura, Ionicè pro μηδου: sic πιδ' ου, pro πιδου.

361. ε' τοι, non sanè. ἀποβλητον, reiciendum, contemnendum, ex ἀποβάλλω. Radix & simplex βάλλω, iacio: formatur à tertia perfecti passivi βέβληται.

362. φύλα, à φύλοι, tribus. φρήτ' ας, ab Ionico φρήτην, pro φρετρία, seu φατρία, curia, cœtus hominum, pars populi. dictum volunt φρετρίαν. ἀπὸ τῆς φρέατος, quod qui eiusdem tribus, seu partibus, populi essent communi puteo uterentur.

363. φρήτηφιν, poëticè, pro φρήτ' ας.

364. ἐρξης, aorist. i. act. verbi ῥέζω, per metathesim formatus.

365. ἔησι, Ionicè & poëticè, pro ἦ, ab ε' μί.

366. μαχέσονται, à μάχομαι, pugno.

367. γνάσσει, 2. persona fut. i. med. Ionicè pro γνάσῃ, à γνάσσω ἀλαπάξσει, ab ἀλαπάζω, vasto, diripio, spolio: factum est ex ἀπαζω, pleonasmio τῶ α. Est autem ἀπαζω, euacuo, exinatio. mollio.

368. ἀφ' ἑδ' ἱ, impericia. Ionica vox pro ἀφ' ἑδ' ἱα, ex α priuatiuo, & φέζω, scio, dico.

hunc respondens alloquutus est rex Agamemnon,

Τόν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
certè quidèrursus dictione sententiæ vincis senex filios Achiuorū:

370. Η μὲν αὖτ' ἀγορῇ νύχθε γέρον ἦεν Ἀχαιῶν:
utinamenim, Iupitérque pater, & Pallas, & Apollo,

Αἱ γὰρ, Ζεῷ τε πατέρ, & Ἀθηνᾷ, & Ἀπολλόν,
tales decem mihi consultores essent Achiuorum,

Τοῖσ' τοι δέκα μοι συφραδμονες εἶεν Ἀχαιῶν,
sic citò nutaret ciuitas Priami regis,

Τῶ κ' ἐγὼ χ' ἡμύσσε πόλιν Πριάμοιο ἀνὰ κτος.

manibus sub nostris, captæque, direptæque:

Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλῶσά τε, τῶ δ' ἐμὴν τε:

sed mihi ægiochus Saturnides Iupiter dolores dedit,

375. Ἀλλὰ μοι αἰγίοχο Κρονίδης Ζεὺς ἀλγὲ' ἔδωκεν,
Quime inter incurabiles lites, & contentiones iniicit.

Ὅς με μὲν ἀπ' ἡνίκ' οἱ εἶδας, & νείκεα βάλλει.

Etenim ego, Achillésque pugnavimus gratia puellæ

Καὶ γὰρ ἐγὼν, Ἀχιλλεύς τε μάχεσάμεθ' εἴνεκα κέρους

contrariis verbis: ego autem incœpi item:

Αἰτιβίοις ἐπέεσσιν; ἐγὼ δ' ἤρχον χαλεπαίνων.

Si autem unquam in unum consultabimus, non amplius postea

Εἰ δέ ποτ' ἐς γε μίαν βελούσομην, ὅτε ἔτ' ἐπείσῃ

Troianis dilatio mali erit, neque paululum:

380. Τεθροσὶν αἰάβλησις κακοῦ ἔσεται, ἔδ' ἡβασός;

nunc autem venite ad cœnam, ut conducamus martem:

Νυνὼ δ' ἔρχεσθ' ὅππῃ δειπνον, ἵνα ξυνάγων ἄρῃα;

bene quidem aliquis hastam acuat, bene & scutum ponat,

Εὐ μὲν' τις δόρυ θηξάσθω, εὐδ' ἀσπίδα θέσθω,

bene & aliquis equis cœnam det veloces pedes habentibus,

Εὐ δέ τις ἵπποισιν δειπνον δύνω ὠκυπόδεσσιν,

bene & aliquis currum utrinque videns, belli curam habeat.

Εὐ δέ τις ἄρμαες ἰδῶν, πολέμοιο μεθεσθῶ,

ut per totam diem sauis decernamus Marte.

385. Ὡς κε πανηγέριοι συγεῶν κενώουσθ' ἄρῃ.

non enim cessatio postea erit, neque paululum:

Οὐ γὰρ καυσολὴ γε μεθέσεται, ἔδ' ἡβασόν,

nisi nox veniens, dirimat robora virorum.

Εἰ μὴ νύξ ἐλθοῦσα, λήσκειέει μὲνός αἰδραίν.

sudabit quidem alicuius iorum circa pectora

Ἰδούσθ' μὲν' τευ τελαμών, ἀμφὶ γήθεσσιν

sicuti circumtegentis hominem: circa autem lancea manum fa-

Ασπίδος ἀμβρότης, πρὶ δ' ἐγχεῖ χεῖρα κα-

tigabit:

μεῖται;

sudabit & alicuius equus politum currum trahens:

390. Ἰδεσθ' δέ τευ ἵππος εὐξυον ἄρμα πιταίνων,

quem autem ego seorsum à pugna volentem intelligam

Οἱ δέ κ' ἐγὼν ἀπὸ ναῶν μαχῆς ἐθέλουσιν νοήσας

manere apud naues rostratas, non ei postea

Μιμνάζειν ὥσθ' αἱ νηυσὶ κορυφίσιν, εἰ οἱ ἐπείσῃ.

possibile erit fugere canes, & aues.

Ἀρχὸν ἐρεῖται φυγεῖν κύνας, ἡδ' οἰωνοὺς.

372. συμφράδμονες, consiliarij, ex σὺν & φράζω. ἦεν, Boeoticè pro εἴησαν, 3. persona optat. Verbi ἀμί.
 373. τῷ, sic, hoc modo. ἡμυσιν, eaderet. aorist. 1. Aol. optat. verbi ἡμύνω, inclino, cado.
 374. ἡμετέρῃσι, Ionicè pro ἡμετέροις, ἀλῆσα. Aorist. 2. part. verbi ἀλίσσω.
 376. ἀπρήκτοις. Ionicè pro ἀπρόκτοις, ex α privatiuo & πρήττω, quasi nunquam finendus, aut absoluendus.
 377. μαχασαμένα. Ionicè & Poët. pro ἐμαχασάμεθα. ἀμάχομαι. Est 1. persona poetica pluralis aoristi 1. mediæ vocis.
 378. ἀντίτοις, ab ἀντίτις Θ. ex ἀντί & τίς, vis, violentia.
 380. ἀνάκλησις, dilatio: verbale, ab ἀνακλῆω, formatum ex 2. persona præter, passiuji ἀνακείνησαι. ἡλευθέρ, paululum, ex βλευθέρ, parvus, vel ἡβλυθέρ: utrumque descendit ἀκλῆω.
 381. ἀφῆς, ab ἀφῆς, sumitur hic pro pugna.
 382. διζαδῶ, aorist. 1. imperat. medij verbi διζῶ, acuō, incito, instigo.
 383. ὠκύποδοισι, ab ὠκύποις, ex ὠκύς, celer; & ποίς, pes: est datiuus pluralis poeticus.
 384. μέλειδω, curam gerat, ἀμέδω, regno, impero, curam gero.
 385. παννύκριοι, tota die perseverantes: ex πανί & ἡμέρα. συμερί, graui, tristi, terribili, odio digno Radix συμέω, συζέω, ab υἱτάτο συζῶ, odi, reformido, exhorresco, non audeo.
 386. παυσλή, cessatio, deriuatum ἀ παύω, cello. μετίσεται poetice pro μέτσει, ἀ μέτσειμι.
 387. διακρίνει, poet. pro διακρίνει: ἀ διακρίνω, distinguo.
 388. ἰδρόσι futurum ἰδρώ, fudo: τίς alicuius, Doricè, pro τῷ significante πινός. τεταμέναι, lorum, fascia, vinculum. Radix est τελαω, suffero, sustineo, audeo. εἰδέσθαι, ἀ εἶδος, τί, pectus. Est datiuus pluralis poeticus.
 389. ἀμφίροπος, ex ἀμφίροπος, ex ἀμφί & βροτός, mortalis homo. κημιται, futurum medium κέμω.
 390. ἐδέξαι, bene policum, ex δέ & ξέω, polio. πταίνωι ἀ πταίνω³ ex τείνω.
 392. μινέζει, ἀ μινάζω, ex μένω, maneo.
 393. ἀρκιν, possibile, ab ἀρκι Θ. ὅ, κ, ἦ. Sufficiens, propulsatorius. Radix ἀρέω, sufficio, propulso, ἐοσειται. duplex poetica dialectus, geminatio τῷ σ, & additio literæ ιῶτα.
 394. φυγῆν, poetice pro φυγεῖν: ἀ φάγω. οἰωνός, ab οἰωνός, ὅ, αὐτός, proprie carniuora. Item augurium, auspiciu.

sic dixit : Argidi autem valdè streperunt, sicut quando fluctus

Ος ἔφατ' ; Αργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον , ὥς ὅτε κύμα

littore in alto , quando mouet Notus veniens

395. Ακτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθὼν
ad porrectum scopulam, quem nunquam fluctus relinquunt,

Πεσβλήτη σκοπέλω, τὸν δ' ἔποτε κύματα λείπει,
diuersorum ventorum, quando huc vel illuc fiunt:

Παντοίων ἀέμων, ὅταν ἐνθ' ἢ ἐνθα γλῶσσται;

surgentes autem ruebant sparsi ad naues,

Αντάντες δ' ὑρέοντο καθαρθέντες κτ' ἡσας,
fugiebantque in tentoriis, & cenam capiebant.

Κάπνισσάν τε κτ' κλισίας, κ' οἶκτον ἔλοντο.

alius autem alij sacrificabat deorum semper existentium,

400. Ἄλλος δ' ἄλλω ἑρέζε θανά ἀφ' ἡμετέρων,

orans ut mortem fugeret, & stragem Martis.

Εὐχόμενος θάνατόν γε φυγεῖν, & μῶλον Ἀρης.

sed hic bouem sacrificauit rex virosum Agamemnon,

Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱερύσειν ἀνάξ' αἰδρῶν Ἀγαμέμνων,
pinguem, quinquennem, valdè potenti Saturnidæ.

Πίσια, πρὸς αἰέτησιν ὑσμινύει Κρονίωνι.

vocauit autem senes optimates omnium Græcorum,

Κίχλησεν δὲ γέροντας ἀεισῆας παναχαιῶν,

Nestorem quidem primum, & Idomeneum regem,

405. Νέστορα μὲν πρῶτα, & Ἰδομευῆα αἰακῆς

at postea Aiaces duos, & Tydei filium:

Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαιτε δύο, & Τυδείδης υἱόν;

sextum autem rursus Vlysssem Ioui consilio similem:

Ἐκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον;

spontaneum autem ei venit vocem bonus Menelaus

Αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε βοῦν ἀγαθὸς Μενέλαος;

sciebat enim in animo quantum frater laborabat:

Ἦδε γὰρ κτ' θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπνεῖτο;

Bouem autem circumsteterunt, & falsas fruges acceperunt

410. Βοῦν δὲ περιήσαντο, κ' ἐλοχύτας αἶνοντο.

His orans dixit Rex Agamemnon:

Τοῖσι δ' ἐπευχόμενος μετέφη κρείων Ἀγομέμων;

396. προέβληπ, projecto, dativus singularis nominis προέβληπ, ὅ, ἢ, projectus, porrectus. Radix βλῶ, informatur à tertia præteriti passivæ vocis, προέβληται. σκοπεῖω, à σκοπεῖω, ὅ, ἢ, σκῶμαι, quia è scopulis, ut ex editis speculis, loca circumiacentia lustrari possunt.

397. παντοῖω, omnimodis, à παντοῖω. Radix παῖ,

398. ἀνδάντες, pro ἀνδάντες. ab ἀνδάνει. ὁρῶντο, poëticè pro ὁρῶντο, ab ὁρῶ. κεδάσθεις, a κεδάσθω. Radix vel κεδάσθω, vel κεδάσθω, dilipo, dispergo, à qua formatur κεδάσθω, per aphzresin.

399. ἔσπνισαν, ignem accenderunt, & fumum excitarunt. πρ. ἔσπνισαν, sine augmento. Radix ἔσπνισαν, ὅ, ἢ, fumus.

400. ἔρεζε, faciebat, id est, sacrificabat. Imperf. verbi ἔρεζε. αἰετῶν, Doricus genitivus pro αἰετῶν, ab αἰετῶν, ex αἰετῶν, vel αἰετῶν, & γίγνομαι, vel γένεσθαι.

402. μῶλον, à μῶλος, ὅ, tumultus, pugna, valnus, dicitur etiam μῶλον, & μῶδος.

403. πῖονα, à πῖονα, pinguis. Inde πῖον, τὸ, & πῖον, & πῖον. adeps, pinguedo. πνταίηρον, quinquennem; πεντε, quinque; & ἔτος, τὸ, annus.

404. κέκλησκεν, Imperf. poëticum vocis poëticæ κηκλήσκω, poëticè pro perfecto sumptum. ἀριστῆας, ab ἀριστῆας, ἀριστῆας, optimus.

405. ὡπῆα, in primis Neutrum plurale adverbialiter sumptum.

408. αὐτίματος, propria sponse, ipsa radix. βολῶ, subauditur κτ', in bello. βολῶ, idcirco sumitur pro bello, quia in bello clamor frequens.

409. ἦδε, vide supr. ἀδε, poëticè, pro ἀδεφόν.

410. φειδῆσαντο, aorist. i. med. Ionicus & poëticus φειδῆσαι, circumf. ἔλογχας, ab ἔλογχαι, vix enim habet singulare. Sunt autem ἔλογχαι, molæ, quæ victimis affundebantur. Item primitiæ ante sacrificium. Item canistra in quibus molæ reponebantur. Videtur factum ex ἔλογχαι, ὅ, significante vel tortam, vel manipulorum collectorum fascem, & ἔλογχαι, fundo.

Iupiter gloriosus, max. nigras faciens nubes, in æthere habitans, Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, καλαινέφες, αἴθερ ναίων, non prius sol occidat, & tenebræ adueniant, Μὴ ὥρην ἐπ' ἡλίου δυνῶε, καὶ ὅτι κέφαρ ἐλθεῖν, quàm me pronum delicere Priami palatium. Περὶ με καὶ ὥρην βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
G iij.

ardens, urere & igne combustivo portas.

415. Αἶθαλόεν, ὡρῆσαι δὲ πύρρος δῆλοις θυρεῖται.
Hecloream verò lorici circa pectora diuidere

Εκτόρεον δὲ χιτῶνα παρὶ στήθεσσι διαιζαι
ense, scissam: multi & circa ipsum socij
Χαλκῶ ῥωγαλέον: πολέες δ' ἄμρ' αὐτὸν ἐκαίροι
Proni in pulueribus mordicus capiant terram.

Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὅδαζ λαζοίατο γαίαν.

413. ἐπ' ἡέλιον δαῖω, poëtica tmesis, pro ἡέλιον ὀπιδαιῶαι. δαῖω δὲ δαῖω, vel δαῖω, induo, ingredior. κλέφας, το, caligo, tenebræ, quasi κατὸν τῶ φάος, vacuum luce, vel simpliciter derivatum ex τέρω, addito κ, & mutato ο in α. Porro infinitiui δαῖωαι, & ἐλθεῖν, sumuntur poëticè pro Imperatiui δαῖτω & ἐλθέτω.

414. κατὰ πρηνέες βαλεῖν, poëticè, pro πρηνέες κατὰ πρηνέας, πρηνέες pronus, proeliis, præceps. βαλεῖν, aor. i. poët. infinit. verbi βάλω. μέλαθρον, domus, palatium. Ipsum primitiuum.

415. αἶθαλόεν. ardens a masculino αἶθαλός, ex radice αἶδω, ardeo. ὡρῆσαι, aorist. Infinit. τίμωρημι, vel ὡρηδω, vro, incendo. θυρεῖται, plural. θυρεῖται, ex θυρεῖται, ianua.

416. διαιζαι, diuidere, partiri, perforare à διαιζω, ex radicè δαίω, vro, populo, diuido.

417. ῥωγαλέον, disruptum: ex ῥήγνυμι rumpo.

418. κονίῃσιν, Ionicè & poëticè pro κονίαις, ex κονία. Radix κόις, ή, pulvis. λαζοίατο Ionicè, pro λαζοίωτο, à λαζομαι, quod est prehendendo, accipio.

sic dixit, neque vnquam ei perfecit Saturnides:

Ὡς ἔφατ', ὅδ' ἄρα πῶς οἱ ἐπακράινει Κρονίωι;

sed hic suscepit quidem sacrificia, labore autem magnum

420. Αλλ' ὅγε δέκτο μῶν' ἱερῶ, πόνοι δ' ἀμέγδρον
augebat.

ὅφρα λεν.

sed postquam precati sunt, & molas proiecerunt,

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄξυσαν, & ἐλοχύτας αεθάλοντο,

rursus traxerunt quidem primum, & iugularunt, & excoriarunt,

Αὐτὲρ ῥυσαν μῶν' αεθῶ, & ἔσφαζαν, κ' ἔδειραν.

crurâque inciderunt, valdeque omento cooperuerunt,
 Μηροῖς τ' ἔξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
 dupliciter facientes, in ipsis autem carnes posuerunt:
 Δίπρυχα ποίησαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν;
 & hæc quidem lignis scissis sine folijs vrebant:

425. Καὶ τὰ μὲν ἄρ' ῥαίζουσιν ἀφύλλοισιν κατέκασον;
 intestina autem infigentes, tenebant super Vulcanum.

Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες, ὑπερὶ χροὶ Ἡφαίστιο.
 sed vbi valde crura combusta sunt, & intestina comederunt,

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ μὴρ' ἐμάη, Ἐσπλάγχχ' ἐπάσαντο,
 minutimque inciderunt alia, & circum verua fixerunt,

Μίσγυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, Ἐαὐφ' ὀβελιοῖσιν ἐπείραν,
 assaueruntque valde-scienter, traxeruntque omnia.

Ωπλήσαν τε φειθεράδαις, ἐρύσαντό τε παῖτα.
 sed postquam cessauerunt à labore, feceruntque

430. Αὐτὰρ ἐπεὶ πᾶσαι το ποίη, πετύκοντό τε
 conuiuium,

δαῖτα,
 conuiuati sunt neque animus indigebat conuiuiο aquali:

Δαίνυντ' ἔδ' ἐπὶ θυμὸς ἐδούετο δαιτὸς εἰσῆς;
 sed postquam potus & cibi amorem ademerunt,

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ' ἔσθ' ἐντο,
 his verbis incœpit senilis eques Nestor.

Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε γεραιῖος ἱππόβο Νέστωρ.

419. ἐπικρατῆν implebat, effectum redebat: ἀπικρατῆν, ex
 κρατῆν, perficio, effectum do, rego, impero. Ἰσίδε κρατῆν rex.

420. δέκτο, poëtice pro ἔδεκτο, ἀδεχόμεναι, ἰεθ, poëtice pro ἰεθ.
 ἀμέγαρον, magnum, immensum, proprie inuidia carentem, aut po-
 situm extra omnem inuidiam. Ex μεγαίρω inuideo, & α privatiuo.
 ὀφείλλω augebat, pro ὀφείλλω, ὀφείλω, augeo, adiuvō, debeo, in qua
 ultima significatione videtur derivatum ab ὀφείλω.

422. ἔρυσαν, aorist. ἱ. ῥύω, traho. dicitur frequentius ῥύσμαι. ὄσφα-
 ξαν, aorist. ἱ. σφάπτω. ἔδειραν aorist. ἱ. δείρω.

423. κνίσσῃ, ἀ κνίσσῃ, vel κνίσσῃ, odor, vapor, nidor.

424. δίπρυχα, duplicia: ex δῖς & πρῦσσω, plico, complico, ὠμοθέ-
 τῃ.

πισαν, cruda posuerunt. Ex ὠμοί, crudus, crudelis, & τίθημι: sic ὠμοθετέω, crudum appono.

425. χρίζων, Ionicè & poëticè, pro χρίζεις à χρίζη, assula, fragmentum, aut segmentum ex ligno scisso. Radix χρίζω, vel καί, findo. ἀφυλλοισιν, Ionicè & poët. pro ἀφύλλοις, componitur ex φύλλου, folium, & α privatiuo.

426. ἐμπιέροντες, postquam veribus transfixissent: ex ἐν, & πίρω, traicio. ὑπείρεχον, poëticè pro ὑπέρηχον, ex particula poëtica ὑπείρ & ἔχω.

427. κατὰ μῆρ ἐκάνη, pro μῆρ κατὰ κἀν. aorist. & passiu. κατὰ γάω. ἔτασεν. aorist. i. πᾶν, hoc loco sumitur pro comedo, aliàs significat possideo, acquire.

428. μίσυλλον, pro ἐμίσυλλον, à μισύλλω, minutim concido. ὁ βελούσι, ab ὀβελύς, ὄ, veru.

429. ὥπνησαν. ab ὥπνᾶω ὥπηρεθῆναι, ex ὥπαι & πρῆζω, scio, dico.

430. πούσαντα aorist. i. medius, sine augmento. πούω, cello. τεύχωτο, poëticè, pro ἐπύχοντο, à τεύχω, instruo, apparo, fabrico, facio. Est aorist. & medix vocis.

432. δαίνωται, epulantur, à δαίνυμαι, ex δαίω. ἐδούτο, à δέω, ex δέω ἴσται, poëticè, pro ἴσται, ab ἴσος, æqualis.

433. ποπός à πόσις, ἡ, ex πίνω, bibo. ἐδντο, ab ἐδντός, ἡ, ex ἐδνμαι, edo, ἐξ ἔρον ἐντο per tmesin pro ἐρον ἔξεντο, ab ἐξίημι, tollo, adimo.

Atride, gloriosissimere rex virorum Agamemnon

Ατρεΐδην, κύδισε ἀνὰ ξείνοισιν Αγαμέμνων,

ne nunc diu iterum dicamus, neque diu

435. Μηκέτι νυν δ' ἦτ' δ' ἦτι λέγοιμθα, μηδέ τι δηρὸν differamus opus quod Deus dabit.

Αμβαλλώμεθα ἔρπον, ὁ δ' ἡ θεὸς ἐχθυσάλιξει.

sed age præcones quidem Achiuorum ærem lorica habentium

Ἀλλ' ἄγε, κήρυκες κύν' Αχαιῶν πελοχρωτῶν

populum vacantes congregent ad naues:

Ἀδὸν κηρύσσοντες ἀρφερόντων κ' ἡντας;

nos autem congregati hic in exercitu lato Achiuorum

Ἡμεῖς δ' ἀτρεοὶ ὦδε κ' στρατὸν ὄρων Αχαιῶν

eamus. ut citius suscitemus impetuosam Martem.

440. Ἰομῶν, ὅρεα καὶ θάλασσαν ἐγείρομεν ὅξυν' Ἀρηα.

436. ὠμοθετέω

436. ἀμβαλλόμεθα, pro ἀνακαλλέμεθα, ab ἀναβάλλω, differo. ἐγ-
 γυαλίσει, in manum dabit, tribuet: ex ἐγγυάλοι, πῶ, cauētes
 manus, vola. Item γυαλός, ὁ, qui manu prehendi potest.

437. ἄγε, in ceriectio exhortantis, vt apud Latinos, κήρυκες, ἃ κήρυξ,
 ὁ, p̄æco.

438. κηρύσσοντες, sono tubæ, vel voce p̄æconiā conuocantes: ἃ κη-
 ρύσσω, ex radice κήρυξ. ἀγχιζόντων, congregent, Atticē pro ἀγχιζέ-
 τωσαν.

439. ἀπρόοι, conferti conglobati frequentius vsurpatur in plurali,
 quàm in singulari. ὧδε, hic, hoc in loco.

440. ἵμελο, Aorist. 2 Indicatiui verbi ἵμω, pro imperatiuo, vel sub-
 iunctiuo, vsurpatus. δάσων, citius, ἃ τυχός, mutato τ, in θ. Ἀρης,
 pugnam, ab Ἀρης, Mars, vel pugna.

sic dixit: neque non persuasus est rex virorum Agamemnon.

Ὡς ἔφατ' ; ἔδ' ἀπίθησεν ἀνὰ ξανθοῖν Ἀχαιῆων.

statim p̄æconibus arguē voce p̄ædiis inisit

Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγοισι τέλδσε

vocare ad bellum capite comatos Achiuos.

Κηρύσσειν πόλεμόν δὲ καρχηρόδωντας Ἀχαιοί.

hi quidem vocauerunt, illi autem congregati sunt valdē velociter.

Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.

hi autem circa Arridem diuini reges

445. Οἱ δ' ἄμφ' Ἀπείωνα διοτρεφέες βασιλῆες

irruerunt distinguētes: simul autē glaucos oculos habēs Minerva,

Θυῶν κρίνοντες ; μὴ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Ægidem habens valde honoratā, non senescentē, immortalēque,

Αἰγὶδ' ἔχουσ' εἰρήμον, ἀγήραον, ἀθανάτων τε,

cuius centum simbriz totæ aureæ pendeant,

Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύστοι ἠερέδοντο,

omnes beneplacatæ, centum nummorum autem vnaquæque

Πάντες δ' ὀπλκείες, ἑκατόμβοις δὲ ἕκαστος;

cum hac imperum faciens ibat per populum Achiuorum,

450. Σὺν τῇ παμφάσασα διέασυτο λαὸν Ἀχαιῶν,

adhortans ire robur autem immisit vniuscuiusque

Ὅττι μὲν ἰέναι ἐν δὲ σθένος ὥρσει ἑκάστου

animo, vt incessanter bellaret, & pugnaret.

Καρδίη ἄληπτον πελεμίζει, ἡ δ' ἐμάρχεσθαι.

his autem statim bellum dulcius factum est, quàm redire

Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεως γλυκίων χυεῖ, ἢ νεέσθαι

super nauibus concavis dilectam in patriam terram.

Εν ἱηυσὶ γλαυρῇσι φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν.

velut ignis lucens comburit immensam syluam

455. Ἡύτε πῦρ αἶθρολον ἐπιρλέει ἄσπετον ὄλυν
montis in verticibus, procul autem apparet splendor:

Οὐρεὸς ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δὲ τεταίνεται αὐγὴ,
sic horum abeuntium, æris diuini

Ὡς τῷ ἐρχομένων, χαλκῷ θεασέοιο
splendor valde apparens per ærem in cælum ibat.

Αἰγλη παμφαύσα δι' αἵθερος ἑρπύων ἦκε.

horum sicut auium volatiliū gentes multæ,

Τῶν δ' ὥς τ' ὀρνίθων πεπελῶν ἔθνεα πολλὰ,

anserum, vel gruū, vel cygnorum longum collū habentium,

460. Χλωῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείουσι,

Asiatico in prato, Caystrij circa fluenta,

Αἰώ ἐν λειμῶνι, Καῦτρίε αὐφὶ ρέεθρα,

huc & illuc volant gaudentes alis,

Ἔθνεα ἔθνεα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι περύγεσι,

resonanter sedentium, resonat autem & pratum:

Κλαγγὴ δὲν προχέει δ' ὄντων, σμαραγεῖ δὲ τε λειμῶνι;
sic horum gentes multæ nauibus ab, & tentoriis,

Ὡς τῷ ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο, ἔκλισιάν,

in planitiem ruebant Scamandriam: sed

465. Ες πεδίον προχέοντο Σκαμνίδειον; αὐτὰρ

subtus terra

ὑπὸ χθον

terribiliter resonabat pedibus ipsorumque, & equorum,

Σκερδάλειον κοινάβει ποδῶν αὐτῶν τε, ἔκπῳων,

steterunt autem in prato Scamandrio florido

Ἔσαν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ αἰθεμόειπ

infiniti, quotque folia, & flores gignuntur tempore verno.

Μυεῖοι, ὅσα τε φύλλα, & αἶθρα, γίγνεται ὥρη.

veluti muscarum frequentium gantes multa,

Ἦν τε μυῶν ἀδινάων ἔθρα πολλὰ,

quæque in stabulo pastoralis errant

470. Αἶ τε καὶ σταβὸν ποιμνήϊον ἡλάσκεισιν

tempore in verno, quandoque lac vasa madefacit,

Ὡρῇ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάρος ἀήθεα δόει,

tot contra Troianos comari Achivi

Τόσσοι ἐπὶ Τροίῃσι κερηκομόωντες Αχαιοὶ

in campo stabant disrumpere prompti.

Εν πεδίῳ ἴσαντο Διὸς ῥέειπαι μακροὶ περ.

hos autem ut greges magnos caprarum caprarum viri

Τοις δ' ὥς τ' ἀπόλεια πλατὺ αἰγῶν ἀπὸ δόλοι ἀνδρες

facile distinguunt, postquam in pascuis miscentur:

475. Πρῶτα Διὸς κενέωσιν, ἐπεὶ κε ἰομῶ μιν ἑσπέρη

sic hos ductores, dirigebant hac & illuc

Ὡς τοῖς ἡγεμόνες, διεκόμεσον εἶθ' αὖ εἶθ' αὖ

ut ad prælium irent: inter quos rex Agamemnon

Υπὸ μὲν δ' ἰέναι; καὶ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων

oculis, & capite, similis Ioui gaudenti fulmine,

Ὀφθαλμοῖς, καὶ κεφαλῇ, ἵκελος Διὶ τερπεκεραυτῶ,

Marti autem balteo, pectore autem Neptuno.

Ἀρεὶ δὲ ζώϊον, πέριον δὲ Ποσειδάωνι.

velut bos in armento valde eximius est omnium

480. Ἦν τε βοῖς ἀγέληρι μὲν ἐξοχος ἐπλετο πάντων

Taurus, hic enim boues inter relucet congregatas.

Ταῦρος, ὃ γὰρ τε βόεσσιν μετὰ τρέπει ἀγρομήνησι.

talem Atridem posuit Iupiter die illo,

Τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην ἦκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ,

valde præstantem inter multos & eximium heroas,

Εκ τρέπε' ἐν πολλοῖσι καὶ ἐξοχὸν ἠρώεσσιν.

441. ἀπίθωσιν, aorist. i. verbi ἀπιθῶ, pro ἡπίθωσαν. Radix πίθω,

persuadeo,

442. κηρύκεσι poeticè, pro κήρυξι. λιγυφθόγγοις, ex λιγύ, acutus; & φθογγή, sonus.

443. πολεμώνδε, ad bellum, habent hæ duæ voces vim aduerbii respondentis quaestioni ποῦ, quò.

444. ποῖ, pro οἱ, isti. ἡγείροντο imperfect. pass. ἀγίρω, ὥκα, velociter, nominatiuus pluralis neutrius generis nominis ὥκως, per syncope, & mutationem accentus ex ὥκέα, factus: sumitur hic a duerbia-liter.

446. θῶον, pro ἐθῶον: ex θῶω: radix θέω, curro.

447. αἰγίδα, ab αἰγίς, ἡ, pellis capræ. αἶξ, αἰγίς, ἡ, capra. ἐρίπμων valdè pretiosam: vox composita ex ῥι, quod in compositione æquiualeat valde, & πμή, pretium, honor. ἀγρεσον, ex α priuatiuo, & γηρες, τὸ, senectus.

448. θύσανοι, οἱ, fimbriæ: vix reperias in singulari. παγχεύσαιο, ex παγ & χυσο, aurum ἡσπείδοντο, pendebant: ex ἀερέθω, iuspendo: radix ἀείρω, attollo.

449. διπλεκέες, διπλέκεις, bene contextus, ex δι & πλέκω, texo. ἐκχτόμβοι, centum numerum pretio æstimabilis: vox composita, ex ἐκχτό & βόυ: olim autem figurá bouis nummi signabantur.

450. παυδάσασα, impetum faciens: à παυδάσω, quod est vel oculos circumquæque torqueo, vel manifesto impetu irruo. Recensetur inter composita & deriuata remotiora verbi παύω, dico: fit, vt aliqui volunt per reduplicationem. διεσσυτο, ferebatur præceps per & c. imperfect. pass. Indicatiui verbi διασώομαι, interiectio poeticè σ. Radix σιών, quatio, agito.

451. ἔειπα, per metathesin, pro εἶπ, ex εἶμι, eo. ἔνωρσεν, ab ἐνώρω, immitto: dicitur Æolicè ἔνωρσεν à futuro Æolico ὄρσω: fit hic tmesi ἐν δὲ εἶπεν & ὄρσεν, pro ἔνωρσεν ἢ εἶπεν.

452. καρδίη, ex anima. Ionicè, pro καρδία. ἀληκτον, incessanter: ex α priuatiuo, & λήγω, cello.

453. ἀφαρ, aduerbium significans secundum etymologisten, statim, faciliè de repente: dicitur etiam ἀφαρὶ γλυκίωι, comparatiuus à γλυκίς, dulcis.

454. γλαφυρήσ, Ionicè & poeticè, pro γλαφυραῖς, à γλαφύρῳ Radix γλάφω, sculpo, cauo.

455. ἥ τε, particula poetica significans vti, sicut, quemadmodum. αἰθέλων, valdè lucidum: vox facta ex α epitatico. & οἶδεσθαι, ab εἶδω video. Aliàs significat tenebrosus, & tunc componitur ex α priuatiuo, & eodem ἰδέσθαι, ἐπιολέγει, à φλέγω, vtro ἄσπετος, ingens, immensus, proprie quem assequi nequeas. Ex α priuatiuo & ἐπιώ, vel ἐπομαι, sequor.

456. ἄρεθ, poeticè, pro ὄρεθ, ex ὄρος, mons. κορυφήs. Ionicè, pro κορυφαίs, ex κορυφή, ἡ. ἐκεί, procul: ex ἐκείs, procul, eminùs. αὐγή, ἡ, splendor.

457. θεοπεσίοιο, à θεοπέσιος, ὁ, κῆ, ἡ, diuinus, diuinitùs missus. θέσπις, κῆ, ἡ, Vaticanus, ex Deo loquens, à Deo dictatus.

458. αἶγλη, ἡ, fulgor. vox poet. παμφανώσα, ex παμφανώω, totus luceo: fit inserto poeticè u post cōtractionem. παμφανώσα, παμφανώσα, παμφανώσα. ἤκε, Imperfectum verbi ἤκω, venio, eo, accedo.

459. πετελωῶν à πετελωός, ὁ, volucris: pro πεττιός, resoluta diphthongo & verso i in u.

460. δουλιχοδείρων, à δουλιχοδείρος, inserto poeticè u, fit ex δουλιχός longus, & δερη, ceruix, collum. Ασίω, Asius campus. iuxta Caisium. λειμῶν, à λειμῶν ὁ pratum. Καύσριν. Caystrus Asie Minoris in Ionia flumen. ῥίεθρα, ῥίεθρον, flumen fluentem, ex ῥέω fluo.

462. πετρῦται, à πειτομαι. idem quod πέτομαι, volo. ἀγαλλόμεναι, ab ἀγαλλω, orno, inde ἀγάλλομαι, ornor, glorior, exulto. πέρυξαι, poeticè, pro πέρυξι, à πέρυξ, ala. Radix ἰπτομαι, volo.

463. Κλαγγηδν, cum clamore. aduerb. ex κλάζω, κλάγγω, clamo. προκλαγγίζοντων, ex ἵζω, federe facio, & sedeo. σμαργχι, ex σμαργχεύω, resono: est radix ipsa.

464. κλισιάων, Doricè, pro κλισίων, à κλισία, tentorium. Radix κλίω, reclino, inclino. claudio.

465. περιχέοντ. Imperfect. sine augmento. πορχέω, fundo, profundo: ex πορ & χέω. fundo. σκαμάνδριον, Scamandrus est Myſiæ fluiuius, iuxta Hellespontum.

466. κοιάβιζε, resonabat, pro κοινάβιζε. κοιάβίζω, & κοιάβέω, resono. Radix κοιάβ, ὁ, sonitus, strepitus.

467. ἔσαν, Historicè pro ἔστησαν, ab ἴστημι. ἀνθεμόεντ. ἀνθεμόεις, floridus. ἀνθεμν, τόσος. Radix ἀνθε, τόσος.

468. ὄσα, pro ὄσα, ex ὄσος, pro ὄσθ, ver tempestas, hora.

469. μυῶν Doricè pro μυῶν, à μῦα, ἡ, musca. ἀδιδίων, pro ἀδιδίων, ἀδιδός, ὁ, frequens.

470. σαθμός, tugurium, ex ἴσθημι, statuo. ποιμνῆϊος, à ποιμνῆ, pastor. ἔλασσω, vagor erro.

471. εἰαρινῇ, ab εἶαρ, vel poeticè εἶαρ, τό, ver.

472. τίσοι, poeticè pro τίσι.

473. πέδιω, πεδίον, planities campus. Radix πέδν, τό, solum, terra. διαβραῖσαι. Aorist. infinit. compositæ vocis διαβραῖω, ex διά & βραῖω. profligo. μεταδόντες, pratericum Ionicum participiorum verbi μένω, formatum ex communi μεμηκώς, ex pungendo κ, & mu-

tando η, in α.

474. πλατέα, πλατύς, ὁ, latus, ingens, immensus.

475. ῥέα vox poëtica, sicut etiam ῥέα, unde fit addito metri causa ἰδῶτα, idem significat ac ῥαδίως, vel ῥηδίον. Radix ῥαδίως. διακρίνωσιν, poëtice inseritur ε, pro διακρίνωσιν, ex διακρίνω. Radix & simplex κρίνω, iudico.

478. ἱκαλ Θ, deriuatum ex ἑκω, similis sum. dicitur etiam ἑκελος. τερπερεσώφ, compositum ex τέρω, delecto, & κέρωμος, fulmen.

479. ζώνω, deducta vox ex ζάω, vel ζώνωμι, cingo. Ποσειδάωνι. Ποσειδάων, Doricè pro Ποσειδῶνι: dicitur etiam Ionicè Ποσειδέων, proprium nomen græcum Neptuni.

480. ἀγέληφι, poëtica hyperthesis syllabæ φι, pro ἀγέλη. ἀγέλη, grex. Etymologistæ deducit ab ἄγω, duco. ἔξοχος, idem ac ἐξαίρετος, eximius, aut seorsim propter excellentiam seruatus. Componitur ex particula ἐξ & ἔχω. ἰδέο, Ponitur hîc Imperfectum pro præsentî, erat, pro est. Præterea fit syncope τῷ ε. πελομαι, sum. vox poëtica.

481. ἀγρομέδονσι, poëtice pro ἀγειρομέδονσι, ex ἀγείρω, congrego, excito.

482. ἔηκε pro ἔειπε, à τίθειμι. κρίνω, poëtica aphæresis pro ἐκρίνω.

483. ἐκπρεπέα, sicut & μετὰ πρέπει. deriuantur & componuntur ex πρεπέα, decorus sum, conspicuus sum.

dicite nunc mihi Musæ celestes domos habentes,
 Ἔσθετε νῦν μοι Μῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 (vos enim duæ estis, adestisque scitisque omnia:

485. (Υμεῖς γὰρ θεαί ἐσθε, παρθετε τε ἴσθε τε πάντα:
 nos autem famam solum audiuiimus, neque quicquam scimus,)
 Ημεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, ὃ δὲ πῖ ἰδμεν,)
 qui duces Danaorum, & principes erant.

Οἳ πῖες ἡγεμόνες Δαναῶν, καὶ κοίρανοι ἦσαν.
 multitudinem autem non ego dicam, neque nominabo.

Πληθὺν δ' ὅτε αὖ ἐγὼ μυθήσομαι, ὃ δ' ὀνομήνω,
 neque si mihi decem quidem linguæ, decem & ora essent,

Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἴην,
 vox & infrangibilis, æreum & mihi cor inesset.

490. Φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χαίλεον δὲ μοι ἡ γορταίη,

nisi cælestes Musæ, Iouis Ægiochi
 Εἰ μὴ Ὀλυμπιάδης Μῦσαι, Δίος Αἰγιόχοιο
 filia commemorarent, quor sub Ilium venerunt.
 Ουγατέρες μνηστῆαί γ', ὅσοι ὑπὸ Ἰλίον ἦλθον.
 Principes nauium dicam, nauésque omnes.
 Ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω, ἧας τε παρπάσας.

484. ἔπατε. ἔπαω, dico. Radix ἔπω.

485. ἴσε, per syncopen pro ἴσατε. ex ἴσμι, scio.

486. οἶσι, solum, à nomine οἶσθ, solus. ἰδμεν, prima pluralis aoristi.
 2. verbi εἶδω, pro ἰδμεν.

488. πληθύν, multitudinem. ἡ πλεθός, multitudo. πληθός, τό, idem.
 Radix πλίθ, plenus, tefertus. μυθήσασθαι, futurum primum me-
 dium verbi μυθέω dico, enarro. Radix μύθος, ῥ, scinno, fabula. ὄνο-
 μω. Aorist. 1. Atticus subiunctiui verbi ὀνομαίνειν, nomino, τὸ ὄνο-
 μα, nomen.

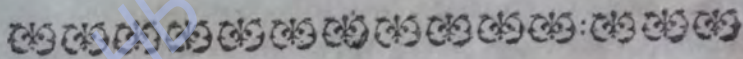
489. εἶεν, Boeoticè pro εἶσαν, ab εἶμί, sum.

490. ἀρρηκτός, vox composita ex α priuatiuo, & ῥήγνυμι, frango.
 ἐνείη, tertia singularis optatiui ἐνεῖμι.

491. αἰγιόχοιο, ægidem seu pellem capra habentis. αἶξ αἰγός, capra,
 & ἔχω habeo, vel teneo.

492. μνηστῆαί το, ponitur Ionicè pro μνήσαντο. Est tertia persona
 Ionica aoristi primi subiunctiui mediæ vocis verbi μνάομαι, vel
 μιμνήσκω recordor.

493. ἐρέω. Interdum hæc vox per præsens explicatur, interdum per
 futurum: de ipsius formatione habes alibi. παρπάσας, composita
 vox ex præpositione παρ & nomine πᾶς, πᾶσα, &c.

CATALOGVS NAVIVM.

Βοεοῖσι quidem Peneleus, & Leitus imperabant,
 Οἰωντὴν μὲν Πηνέλεως, καὶ Λήϊτος ἦρχον,
 Arcefilæusque, Prothoenórque, Cloniúsque,
 495. Ἀρκεσίλαος τε, Προθολέωρ τε, Κλονίος τε,
 Quique Hyrien habitabant, & Aulidem petrosam,
 Οἱ δ' Τείλω ἐνέμοντο, & Αὐλίδᾳ πετρῆεσσαν,

Schœniumque, Scôlûmque, iugosâmque Eteônum,
 Σχοῖνόν τε, Σκωλόν τε, πολὺκ' ἡμόν τ' Ετεωνόν,
 Thesíam, Græâmque, & latum-locum habentē Mycalesum.
 Θέσπειαν, Γραῖαν τε καὶ δούροχρον Μυκαλησόν.
 Quíque circum Hârma habitabant, & Ilesium, & Erythras,
 Οἳ τ' ἀμφ' Ἀρμὸν ἔμενον, καὶ Εἰλέσιον, καὶ Ερύτθρας,
 Quíque Eleôna tenebant & Hylem, & Petteôna,
 500. Οἳ τ' Ελεάδ' εἶχον, ἠδ' Ὑλίαν, καὶ Ποτειάνα,
 Ocaleam, Medeonáque bene ædificatam urbem,
 Ωχάλειον, Μεδειάδ' τ' εὐκτίμων πολίεθρον,
 Copas, Eutresínque, multas columbas habentínque Thisben.
 Κώπας, Εὐτρεσίην τε, πολυπέρηνά τε Θισβίον.
 Quíque Coronam, & herbosam Haliartum,
 Οἳ τε Κορυθίαν, καὶ Πυθίην θ' Ἀλῖαρτον,
 Quíque Platæam possidebant, & qui Glissam habitabant:
 Οἳ τε Πλάταιαν ἔχον, ἠδ' οἳ Γλίσσαν τ' ἔμενοντο
 Quíque Hypothebas habitabant bene-ædificatam urbem,
 505. Οἳ τ' ὑπὸ Θήβας εἶχον εὐκτίμων πολίεθρον,
 Onchesiumque sacrum, Neptunium clarum nemus:
 Ογκησίον θ' ἱερὸν, ποσειδώνιον ἀγλὸν ἄλσος
 Quíque vitiferam Arnen habitabant, quíque Midiam,
 Οἳ τε πολυστάφυλον Ἀρνήν ἔχον, οἳ τε Μίδειαν,
 Nissámque diuinam, Anthedonáque vltimam:
 Νίσσαν τε ζαφείην, Ἀνθηδόνα τ' ἐρατώσαν,
 Horum quidem quinquaginta naues ibant, in vnaquáque
 Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστῃ
 Pueri Boeotorum centum & viginti ibant.
 510. Κῆρεϊ Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βῶνιον.

Hicne frustra ponamus operam ijs urbium nominibus interpretandis, quæ alioqui pueri negligunt, utpote qui linguæ Græcæ scientiam, non Regum aut locorum quærunt, ea duntaxat explicabuntur;

cabuntur, quæ ad linguam faciunt. Propria nomina qui sibi explicata volet, vel a deat Calpinum, vel Eustathium.

494. ἥρχον. Imperfectum verbi ἄρχω. impero.

496. πετρηέσαν. à πετρήεις, petrosus. Radix πέτρεος, ὁ, lapis, saxum, dicitur etiam πετρεα, & Ionicè πέτρη.

497. πολύκημοι, ὁ, κ, ἦ, saltuosus, multos saltus seu colles habens. Componitur ex ποίε, multus, & κημίς, ὁ, pars montis quæ à pede ascendit. Radix κημή, sura.

498. ὠρύχρη. Locus in quo ampli chori duci possunt, atque ideo spatiosus, latus χορός, ὁ, chorus, chorea. ὠρύς, latus, spatiosus.

501. εὐκτίμερον, vox composita ex εὐ, & passivo præterito participiorum verbi κτίζω. condo, creo, fabrico. Habet communiter ἐκσμεν, sed poëta dicunt κτίμεν, unde addico εὐ, & soluta Ionicè diphthongo in suas vocales dicitur εὐκτίμερον.

502. πολυτρήων, ὁ, κ, ἦ. Compositum ex ποίε, multus & τρήων, ἦ, columba. Radix nominis τρήων, est τρέω, tremo, quia timidæ in primis sunt columbæ.

503. ποιήνθ', id est, ποιήεντα, ποιήεις, ὁ, herbosus. Radix ποίεα, herba: dicitur etiam Ionicè ποίη. Item accentus in ultima ποίά ἦ.

504. ἔρχον. Imperfectum verbi ἔχω, sine augmento.

506. Ποσειδών, adiectivum deductum à nomine Ποσειδών. Neptuneus, vide suprâ. ἄλσος, τό, saltus, lucus. Eustathius deducit ex ἄλλομαι, salio, quod arbores in istis sponte saliant, hoc est crescant.

507. πολυσάφυλοι. σαφύλη, vva. Radix σαφίς, ἰδής, ἦ vva passa.

508. ζαδεῖω, proprie, valde diviniari. Ζα, in compositione significat valde. ἐχατόωσαν, poëticè pro ἐχατόεσαν, à poëtica voce ἐχατόεις, vitimus. Radix ἐχατος, ultimus. Sunt qui ab ἔχω, χέω, deducant significante contineo cohibeo.

509. κίω, ibant. Imperfectum sine augmento verbi κίω. vado, poeticum est.

510. κοῖροι, poëticè, pro κόροι κόρη, puer, adolescens. Item Scoῖρα, satietas, & novellum germen. βαινῶ, Imperfectum βαίνω, sine augmento.

Qui autem Aspledona habitabant, & Orchomenum Minyeum,
Οἱ δ' Ασπληδόνια νῆον, ἢ δ' Ορχομενὸν Μινύειον,
His imperabat Ascalaphus, & Ialmenus, filij Martis,
Τῶν ἡρχ' Ασκάλαφος, κ, Ιάλμενος, υἱες Ἀρης,

Quos peperit Astyoche in domo Actoris Azida,
 Οὐς τέκεν Αστύχῃ δόμῳ Ἀκτορος Ἀζείδαο,
 Virgo verecunda superiorem partem domus cum ascendisset,
 Παρθένος αἰδοῖη ὑπερώϊον εἰσαναβᾶτα,
 Marti forti: hic aurem ipsi concubuit clam:

Ἀρὴ κρατερῶ, ὅδ' οἱ παρελέξατο λάτρη;

Horum triginta concavae naues ibant.

515 Τῶν δὲ τρήκοντα γλαυροχέες ἔβριχθοντο.

Sed Phocensibus Schedius, & Epistrophus imperabant,

Αὐτὰρ Φωκίων Σχέδιος, καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,

Filij Iphiti magnanimi Naubelida:

Υἱέες Ἰφίτη μεγαθύμου Ναυβελίδα:

Qui Cyparissum habitabant, Pythonāque petrosani,

Οἱ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθωνά τε πετρήεσσαν,

Crisſamque diuinam, & Daulida, & Panopea,

Κεῖσαν τε Ζαφίλῳ, καὶ Δαυλίδῃ, καὶ Πανοπῆῃ,

Quique Anemoriam, & Hyampolin circumhabitabant

520. Οἱ τ' Ἀνεμώρειαν, καὶ Ὑάμπολιν ἀμφεμένοντο.

Quique apud Anuſium Cephissam diuinam habitabant

Οἱ τ' Ἄνα πᾶρ ποταμὸν Κηφιστὸν δῖον ἔναγον,

Quique Lileam habitabant fonte in Cephisso:

Οἱ τε Λίλαμιν ἔχον πηγῆς ἔπι Κηφιστοῖο:

Hos simul quadraginta nigrae naues sequebantur:

Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρῶντα μέλαινα νῆες ἔποιτο.

Hi quidem Phocensium turmas ordinatus circa laborantes,

Οἱ μὲν Φωκίων στρατὸς ἔστασαν ἀμφιέποντες,

Brætorum autem propè in sinistra arinabantur.

525. Βοιωτῶ δ' εὐπλὺν ἐπ' αἰετὸς θωρήσαντο.

511. τῶν, pro ἑνῶν, à νείω, habito.

514. αἰδοῖη, Ionicè pro αἰδοία. Radix αἰδώς, ἢ pudor, verecundia;
 ὑπερώϊον, suprema domus pars. ὦν, & solutione facta ὦϊον, superior
 pars domus. Inde composita ὑπερώϊος & ὑπερώϊον.

515. ἔβριχθοντο, Imperfect. passivum σχίζω, formatum ex contrā-
 ctione ἐσχίζωτο, addito per epenthesis ο. Radix σείρω, eo, vado,

ordine incedo.

525. Θωρήσσοντο, pro ἐθωρήσσοντο. Θωρήσσω, lorica, seu thorace induo, θώρεξ, ἡ.

Locrensisibus autem dux erat Oileus velox Aïax,
Λακρῶν δ' ἡγεμόνδ' Οἴλῃος ταχύς Αἴας,
Minor, non tantus, quantus Telamonius Aïax,
Μείων, ἔπι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
Sed multo minor: parvus enim erat lineum thoracem habens:

Αλλὰ πολὺ μείων: ὀλίγος μὲν ἔλω λινοθήρηξ;
Lancea autem ornabat omnes Græcos, & Achivos.

Εγχείη δ' ἐπέκαστο πάνελλοιαι, & Αχαιοί.
Qui Cyniumque habitabant, Oreoëntaque, Cal-
530. Οἱ Κυῶν τ' ἐνέμεντ', Οπρέντα τε, Καλ-
liarumque,
λίανόν τε,

Biffanque, Scarphénque, & Augias amabiles:
Βήσαντε, Σκάρφῳ τε, & Αὐγίας ἐρατεινάς;
Tarpénque, Throniúmque, Boagrii circum fluenti:
Τάρφῳ τε, Θερόνιόν τε, Βοαγρίδ' ἀμφὶ ῥέεθρα;
Hunc simul quadraginta nigræ naues sequebantur
Τῷ δ' ἅμα πεσσεύοντο μέλαιναί τῃς ἔποντο
Locrorum, qui habitant è regione sacram Eubæam.
Λοκρῶν, οἱ καὶ ἐστὶ τῶν ἱερῆς Εὐβοίης.

527. ἔλω, Ionicè, pro ὡ. λινοθήρηξ, compositum ex λίγος, τό, ἴνιον
& θώρεξ, ὅ, vel Ionicè θώρηξ, thorax, lorica.

528. ἐπέκαστο, plusquàm perf. verbi κάζω, instruo.

531. ἐρατεινάς, amabiles. ἐρατεινός, ὁ. Radix ἐράω, amo.

534. Ionicè, pro πέειν, ultra.

Qui autem Eubæam habitabant robora spirantes Abantes,
535. Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μῦθ' αὖ πεινόντες Αἰεττες,
Chalcidæque, Irettiámque, abundantémque viuis Histiam
Χαλκίδα τ' Εἰρέτσιαί τε, πολυτάφυλόν θ' Ἰστίαιαν,

Cerinthūmque maritimam, Dīque altum oppidum:

Κήριθόν τε ἑφalon, Δίς τε αἰπὸ πολίεθροι;

Quīque Caristum incolebant & qui Styra habitabant:

Οἱ μὲ Καρύσον ἔχον, ἡδ' οἱ Στύρα ναυετάρσκειον;

Horum rursus dux erat Elephenor, ramus Martis,

Τῶν δ' αἰθ' ἡγεμόνδ' Ελεφενώρ, ὅζος Ἄρης,

Chalcodontiades, magnanimorum princeps A-

540. Χαλκωδονιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Α-
bantum:

βάβαν;

Hunc simul Abantes sequebantur veloces, à tergo comati,

Τῷ δ' ἄμ' Ἀβάντες ἐπὶ ταῖσιν, ὅππῃθεν κομῶντες,

Pugnaces, prompti porrectis hastis

Αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελήσιν

Thoraces disrumpere inimicorum circa pectora.

Οἴοντες ῥήξαι δηίων ἄμφι στήθεσιν.

Hunc simul quadraginta nigræ naues sequebantur.

Τῷ δ' ἄμα τεσσαρὶκοντὰ μέλαινα νῆες ἐποντο.

535. πείοντες, poëticè, pro πείοντες πνέω, spiro. futurum πνέσω.

537. ἑφalon, maritimam. ἑφalon, ὁ, κ, ἡ, compositum ex ἐπι & ἄλς ἐπὶ αὐτῷ mare.

539. ναυετάρσκειον, Imperfectum Ionicum & poëticum verbi ναυετάρσκειω, habito. Radix ναίω.

541. κομῶντες, pro κομῶντες, inserto per epentheseon.

542. αἰχμηταί, αἰχμητής, ὁ, bellator. αἰχμή, ἡ, cuspis, mucro, lancea, telum. ὀρεκτῆσι, pro ὀρεκταῖς, Ionica dialectus; derivatur ὀρεκτῆς, ab ὀρέγνυμι, porrigo, appeto. μελήσιν, Ionicè pro μελίσσιν, fraxinus hīc sumitur pro hastâ ex fraxino.

543. δηίων, hostium: δαίω, vel Ionicè δνίω, hostilis: à radice δαίω, vno populor. vnde δνίω, ferro & igne vasto, populor, &c.

Qui autem Athenas habitabant, bene ædificatam vr-

545. Οἱ δ' ἄρ' Ἀθηνᾶς ἔχον ἐνκτῆμενον πό-
bem

λίεθρον

Populum Erechthei magnanimi, quem aliquando Minerva

Δημόν Ερεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη

Nutritiuit Iouis filia, peperit autem alma Tellus,

Θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ Ζεῦδαρος ἄρρεα,

Athenis autem collocavit, in suo pingui templo.

Ἀθηνῆσ' ἑκάδ' ἐν ἐνείσεν, ἑῷ ἐν πίονι γῆνῳ.

Illic enim ipsum tauris, & agnis placant

Εἴθα δὲ μιν αὐξήσις, ἀρίστοις ἰλάονται

Pueri Atheniensium absolutis singulis annis:

550. Κἄροι Ἀθηνῶν πεπλοκλήων ἐπαιτῶν;

His rursus præerat filius Petei Menestheus.

Τῶν αὖθ' ἡγεμόνα γένος Πεπεῖο Μενοσθεύς.

Huic nondum quisquam vir inter terrestres fuit similis

Τῷ δ' ἔπειτα τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένει αἰετῶν

Instruendis equitibusque, & viris scutigeris:

Κοσμήσασσι πῶσις τε, & αἰετὸς ἀσπίδιώτας;

Nestor solus contendebat, hic enim ætate grandior erat:

Νέστωρ οἷος ἔειζεν, ὃ γὰρ παροχρῆστερος ἦεν;

Hunc simul quinquaginta nigræ naues sequebantur.

555. Τῷ δ' ἄμα πεντήκοντα μέλαναι νῆες ἔποντο.

546. Ζεῦδαρος, ὃ, & ὁ, epithetum proprium terræ quasi ζῆω. δωρεῖται, τὸ ζῆω, vitam donans. ἄρρεα, terra, deducta vox ex ἀρόω, aro, quia terra aratro colitur.

548. Κἄδ' ὃ, poeticè, pro καὶ δὲ ἐστὶν. ab ἔω, significante cum illo spiritu, primò induo: deinde statuo, loco, pono. Est aorist. i. indicatiui, ἑῷ suo Ionice & poeticè pro ὧ ab ὅς, suus. πίονι, à πίω, ὃ, pinguis. γῆν, Ionice, pro γαῖν. ναὸς, templum. ὅθι τὸ ἐνταῖς τὸν θεὸν ἐν αὐτῷ, qui a Deus habitat in templo.

549. ἀρῖστοις, ἀρίστος, ὁ, & ἦ, agnus. ἰλάονται, supplicant. ἰλάομαι, actiue plerumque capitur pro placatum seu proprium reddo, cum ἰλάω, & ἱλημι, sumatur pro propitius sum.

550. πεπλοκλήων, circumeuntibus compositum ex περὶ & τέλλω, cuius thematis rara exempla reperias: satis tamen frequens est in compositis.

552. ἐπιχθονίων, ἐπιχθόνι, ὁ, terrestris. γένει, γένος, ὃ, terra γένετο, pro

ἐχέτω. Aoristus 2. verbi γίνομαι.

553. ἀπιδιώταε, ἀπιδιώτῃ, ὁ, scutiger. ἀσπός, ἰδός ἢ, scutum, clypeus. ἐρίζεν, contendebat. Imperfectum sine augmento. ἐρίε, ὃ, contentio. ἦεν, poëticè & Ionicè, pro ἦν.

Ajax autem ex Salamine ducebat duodecim naues.

Αἶας δ' ἐν Σαλαμίνος ἄλγυ δυνάμειδεκα νῆας.

Statuit autem ducens vbi Atheniensium stabant phalanges,

Στῆσε δ' ἄλγυ ἵν' Ἀθηνάων ἴσαντο φάλαγγες,

Qui autem Argósq̃ue habitabant-Tiryntháque benè muratam,

Οἱ δ' Ἀργος τ' εἶχον, Τίρυνθα τε τειχιόεσσαν,

Hermionen, Asinéneque, profundum sinum habentes,

Ερμιόνιω, Ασινέω τε, βαθύω καὶ κόλπον ἐχούσας,

Træzenam Eionásque, & vitibus constam Epidaurum.

560. Τροίζω' Ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' ἐπίδευρον.

Quíque habitabant Æginam, Mafetámque iuueq̃es Achiuorum.

Οἱ τ' ἔχον Αἴγιαν, Μάσητά τε κοῦρεϊ Ἀχαιῶν;

His totus præerat bello strenuus Diomedes,

Τῶν δ' αὖτ' ἠγεμόνευε βοιωτάγαθός Διομήδης,

Et Sthenelus Capanei inclyti dilectus filius.

Καὶ Σθένηςος Καπανῆος ἀγακλειτῆ φίλος υἱός.

Vnâ autem cum his Euryalus tertius ibat, similis deo vir,

Τοῖσι δ' αὖμ' Εὐρύαλος τεύχετος κίεν, ἰσότητος φῶς,

Mecistei filius Talaonide regis.

565. Μικιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδας ἀνακτορ.

Omnibus autem præerat strenuus in prælio Diomedes.

Συμπάντων δ' ἠγεῖτο βοιωτάγαθός Διομήδης.

Hos autem simul octoginta nigræ naues sequebantur.

Τοῖσι δ' αὖμ' ὀγδώνοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

556. ἄλγυ, pro ἡγεῖ, ab ἄλγυ.

557. σῆσε, pro ἔστησε, ab ἴστημι.

558. τειχιόεσσαν, muratam, τειχιόεις, ὁ. Radix τείχος, τὸ, murus.

560. ἀμπελόεντα, ἀμπελόεις, vitibus constitus. ἀμπελος, καὶ ἡ, vitis.

563. ἀγακλειτῆ, composita vox ex ἀγα, vel ἄλγυ, valdè, & κλειτός, ὁ, inclytus: cuius radix est κλέω, celebros. κλέω, & apud poëtas

κλαῖς, gloria.

564. τρίτος, seu τρίτος, tertius. Radix τριῖς.

Qui autem Mycenae incolebant celebrem urbem,
Οἱ δὲ Μυκήνας εἶχον εὐκτίδμον πολίεσθον,
Opulentamque Corinthum, bene habitatasque Cleonae,
Αφνειὸν τε Κόρινθον, εὐκτιμύας τε Κλεωναί,

Orniāsque habitabant, Ατῆθυεάμque amabilem,
570. Ορνιάς τ' ἐνέμοντο, Αρεθυρέω τ' ἐραπεινῷ,
Et Sicyōna, ubi Adraſtus primum regnavit:

Καὶ Σικυῶν, ὅθ' ἄρ' Αδρητος παρ' ἐμβασίλῳ,
Quique Hypereſiāmque, & excellſam Gonoceſſam,
Οἱ δ' Ὑπερησίῳ τε, & ἀπεινῷ Γονόεσσιν,
Pellenāque habitabant, & Αἰγίον incolebant,

Πελλῶν τ' εἶχον, ἡδ' Αἴγιον ἀμφέκοντο.
maritimamque oram omnia, & circa Helicē ſpatioſam,
Αἰγαλόντ' αἰὰ πάντα, & ἀμφ' Ελικὴν δρεῖαν,

Horum centum nauibus imperabat rex Agamemnon
575. Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε χρεῖαν Αγαμέμνων
Atrides: ſimul hunc quam plurimae, & praſtantiffimae
Ατρεΐδης; ἅμα τῶ γε πολὺ πλείοι, καὶ ἄριστοι
Copiae ſequebantur: ſed ipſe induit ſplendidum aſ,
Λαοὶ ἥ νοί; ἐν δ' αὖτος ἐδύσατο ἰώρῳ χαλκόν,
Exultans, quia omnes inter elucebat heroas:

Κυδίων, ὅπ' πᾶσι μετέσπευε ἠρώεσιν;
Quoniam ſtrenuiſſimus erat, & quam plurimas ducebat copias.
Οὐκ ἄριστος ἔγω, πολὺ δὲ πλείους ἄγε λαοῖς.

569. ἀφνειόν, diuitem dicitur etiam ἀφνειός, vel πός, diuitiae: ex
αὐτῷ & ἐνός, ἔνν, annus: quaſi diuitiae in annum repositae: vnde pro-
priè ἀφνειός, eſt reditus ſeu cenſus annuus: dicitur & per ſyncopen
ἀφνός.

571. ἐμβασίλῳ, pro ἐνεβασίλῳ.

577. ἐδύσατο, pro ἐδύσατο poëticè δύνω, & δύνω, induo. ἰώρῳ,
a nominatiuo ἰώρῳ, vel ἰώρῳ, ſplendidus: quod hic dicit Ho-
merus ἰώρῳ χαλκοί, alibi vocat αἰώρῳ χαλκόν. Vtrāque vox

deriuatur ab ὀπθόμεαι.

578 κυδίσων, poëticè pro κυδῶν, inserto post contractionem ο.
κυδῖαν, glorior, gloriosè me iactito. Radix κῦδος, τὸ, gloria.

Quique habitabant concavam Lacedæmona immensam,
580. Οἱ δ' εἶχον κοίλῳ Λακεδαιμόνα κητώεσσαν,
Pharâmque, Spartâmque, abundantémque columbis Messenê,
Φάει τε, Σπάρτῳ τε, πολυτρήγονά με Μιᾶσιν,
Brysiâsque, habitabant, & Augias amabiles,
Βρυσιάς τ', ἐνέμοντο, Ἐλυσίαι ἐρακεῖαί,
Quique Amyclas tenebant, Helôque maritimum op-
Οἱ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἑλὸς τ' ἐφ' ἅλῳ πλο-
pidum:
λίεθρον,

Quique Laam habitabant, & Oetylon incolebant:

Οἱ τε Λάαν εἶχον, ἢ δ' Οἴτυλον ἀμφεμένοντο,

His ipsius frater præerat in prælio strenuus Menelaus,

585. Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βούλ' ἀγαθὸς Μενέλαος,

Sexaginta manibus: seorsim autem armabantur,

Ἐξήκοντα χεῖρας; ἀπ' αἵ τερθε δὲ θεωρήσαντο:

Sed ipse ibat suis studiis fretus,

Ἐν δ' αὖτὸς κίεν ἦσι θεωρυμένησι πεποιθώς,

Adhortans ad bellum, maximè verò cupiebat animo

Οτρυνώντι πόλεμόνδε, μάλιστα δὲ ἔετο θυμῷ

Vlcisci Helenæ, moiûsque, gemitûsque.

Τίσσασθαι Ἑλένης, ὀρμήματα τε, σοιχαίς τε.

580. κητώεσσαν, κητώεις, propriè cetaceus, seu ceti magnitudinem
adæquans. Hic sumitur pro magno, immenso, seu spatiofo. κῆτος,
τὸ, cetus, seu cete.

585. ἀπ' αἵ τερθε, seorsim ex αἵ τερθε, quod est sine, absque, citra, &
ἐπὶ. Radix ἀτρε, sine, absque, &c.

587. θεωρυμένη, Ionicè & poëticè, pro θεωρυμένης, θεωρυμένης ani-
mi præsentia: componitur ex θεωρ & θυμός. πεποιθώς, præteritum
medium participiorum verbi πίθω.

588. ἔετο, Imperfectum verbi ἔειμαι, ex ἔω, derivatum: dicitur etiam ἐφίεμαι.

589. ὁρμήματα ὁρμημα, cura, impetus ὁρμάω, impetu feror, innuo. Radix ἐρμή, impetus, impetuofus morus.

Quique Pylūmque habitabant, & Arenon amabilem,
590. Οἱ ἃ Πύλον τ' ἐνέμνητο, & Ἀρλίῳ ἐρατρίῳ,
Et Thryon Alphæi vadum, & bene ædificatum Æpy:

Καὶ Θρύον Ἀλφειοῦ πόρον, καὶ εὐκπτον Αἴπυ,
Et Cyparisscentem, & Amphigeniam habitabant,
Καὶ Κυπαρισσήεντα, καὶ Ἀμφιγένειαν εἴμον,
Et Pteleon, & Helos, & Dorion, vbi Μυσα

Καὶ Πτελέον, καὶ Ἑλος, καὶ Δώριον, εἴθ' ἄτε Μῦσαι
Occurrentes Thamyrim Threiciū spoliarent cantu,
Ἀετόρμυα Ὀχμυεῖν τὸν Θρήϊκα παῦσαν αἰοδῆς,
Ex Oechalia venientem ab Euryto Æschaliensī rege:

595. Οἱ χαλίνθηεν ἰόντα παρ' Εὐρύτη Οἰχαλίνος;
Asserbat non gloriabundus se relaturum, victoriam etiam si ipsæ
Στεῦντο γὰρ δούχόρμυος νικηστέον, εἴτ' αὖ αὐταὶ
Musæ canerent secum, filie Iouis Ægiochi:

Μῦσαι αἰοδοῖεν, καὶ ἔειπεν Διὸς ἀγχιύχοιο;
Illæ autem iratæ cæcum fecerunt, & ei cantum
Αἱ δὲ χολασάωνται πρὸς ἧσαν, αὐτὰρ αἰοδυῖ
Divinum ademerunt & obliuisci fecerunt artem pulsandi citharæ
Θεωπεσίῳ ἀφελόντο, & ἐκλέλαθον κιθαρῳδῶ.

His rursus præerat Gerenius eques Nestor:
600. Τῶν αὖθ' ἡγεμόνδ' ἐγερύειος ἰππόδε Νεστωρ;
Horum autem nonaginta concauæ naues incedebant.
Τῶν δ' ἐνείηκοντα γλαφυραὶ νῆες ὀσιχώντο.

592. πόρ' ὅ, vadum: ἀπείρω, traicio.

594. ἀπὸ μῦμαι, ab αὐτῷ, quod idem est atque αὐτῷ, occurro. Radix αὐτι. παύσαν. Aorist. i. verbi παύω.

595. ἰόντα, ab ἰών, iens. εἴμω eo.

596. στεῦντο. Boeoticè, pro ἐστέον, ἀστέω, firmo, νικηστέον, Ionicè, pro νικησύν, futurum verbi νικάω. Radix νικῶ.

598. *χολοσάμεναι*, à *χολώω* inflammo, ad iram excito. *δέσαν*, pro *ἔδεσαν*, Aorist. 2. τίθημι.

599. *ἀρίλωντο*, pro *ἀφείλοντο*, ex *ἀφαιρέομαι*. Est tertia pluralis aorist. 2. medij carens augmento. *ἐκλέλαδον*, obliuisci fecerunt. Aorist. 2. poëticus, pro *ἐξελάδον*, ab *ἐκλαράω*.

Quique habitabant Arcadiam, sub Cyllenes montem altum,
Οἱ δ' ἔχον Ἀρχαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἶψυ,
Prope Aegypti monumentum ubi viri cominus pugnantes:

Αἰπύπον ὠδὰ τύμβον, ἢ ἀέρες ἀγχιμαχίαις
Qui Pheneúmq; incolebant, & Orehomenum pecorosum,

Οἱ Φενέοντ' ἐνέμοντο, καὶ Ορχομενὸν πολύμηλον,
Ripénque, Stratiénque, & altam Eníspen,

605. Ρίπην τε Στρατίην τε, ἢ ἠνεμόισσαν Ενίσπην,
Et Tegeam habitabant, & Mantineam amabilem:

Καὶ Τεγέην εἶχον, ἢ Μαντινέην ἐρατεινὴν;
Symphelúmq; tenebant, & Parthasien habitabant:

Στυμφηλὸν τ' εἶχον, καὶ Παρθασίην ἐνέμοντο;
His imperabát Ancæi filius rex Agapenor,

Τῶν ἦρχ' Ἀγκάοιο παῖς κρείων Ἀγαπήνωρ,
S. xaginta nauibus: multi autem in naui qualibet

Ἐξήκοντα νεῶν, πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη

Arcades viri conscenderant periti rei militaris
610. Ἀρχάδες αἰδρες ἔδαινον ἑπιτάϊδου πολέμοιο.

Ipse enim eis dedit Rex virorum Agamemnon
Αὐτὸς γὰρ σφιν δῶκεν αἶαξ αἰδρῶν Ἀγαμέμνων

Nauē bene transtratas ad transferendum nigrum pontum
Νῆαι εὐσσελμοὺς περὰ πρὸ οἴνοπα πόντον

Attrides, quoniam non ipsis marina opera erant curæ.
Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφίθ' ἀλάσστα ἔργα μεμήλει.

603. *ἀγχιμαχίαι*. Compositum ex *ἀγχι* propè, iuxta, & *μαχίης*, ex *μαχίμαι*, pugno.

604. *πολύμηλον*, ex *πολύ* multum, & *μήλον* ouis, π. sic *πολύμηλος*, ouibus abundans, pecorosus.

605. *ἠνεμόεσσαν*, Ionice, pro *ἀνεμόεσσαν*. *ἀνεμόης*, ventosus, αἶψα.

ἔως, & ventus.

610. ὅπως αἰῶροι ἐπίσμαι, scio, peritus sum: ex ἐπὶ & ἴσμι, quod in passiva voce, vel potius media, in compositis suis assumit τ, ut vides in ἐπίσμαι.

612. εὐσέλμοις, poëticè, pro εὐσέλμοις, bona habentes transtra. σελμα, τὸ, transtra. Radix σελίς, ἡ, quod idem significat ac σέλμα. πέραν, poëticè inserto post contractionem α. πέραν, ex πέρω. οἶνοπα, dicitur mare sive οἶνω, à poëtis, quod colore suo satis obscuro vinum aliquo modo referat.

613. μεμῆλε, plusquam perfectum verbi μέλει, proprio augmento carens. Et verso εἰ η per poëticam licentiam.

Qui autem Buprasiumque & Elidem nobilem habitabant,

Οἱ δ' ἄρα Βυπρασίων τε καὶ Ηλίδας διατ' ἔσαν,

Quantum agri Hyrmine, & Myrsinus, extrema,

615. Οὐσσὸν ἐδ' Ὑρμίνην, καὶ Μύρσινον, ἔχοντάς τε,

Petræque Olenia, & Alisium, intus continet:

Πέτρην τ' Ὀλενίην, καὶ Ἀλείσιον, ἐντὸς ἔχοντάς τε:

Horum rursus quatuor duces erant, decem verò virum

Τῶν αὖ τεσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' αἰδρεῖ

vnumquemque

ἐχάστω

Naues sequebantur veloces, multi autem conscenderant Epei.

Νῆες ἔποντο θαλά, πολέες δ' ἐμβανον Επειοί.

His quidem Amphimachus & Thalpius, præerant,

Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος, ἡγεσάμενοι,

Filij, alter quidem Creati: alter, autem Euryti Astoriônis,

620. Τίος, ὁ μὲν Κτεάτης, ὁ δ' Εὐρύτης Ακτορείωνος,

Illis verò Amaryncides imperabat fortis Diorea.

Τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερός Διόρης.

Quartis autem præerat Polyxenus deo similis,

Τῶν δὲ Πύρπον ἦρχε Πολύξειος θεοειδής,

Filius Agasthenis Augeiadæ regis.

Τίος Ἀγαθέιος Αὐγιάδαο ἀνακτος.

615. ἔχοντάς τε, extrema, poëticè, pro ἔχοντάς τε, mutato ο in ω

Radix ἐχός, extremus, ultimus: unde ἐχάστις.

616. ἔεργαν, Ionica dialectus, pro ἔργαν. ἔργω, detineo, continēōs
coēreō εἰς, intus. Deriuatur à præpositione ἐν.

617. ἤγησα δὲ ἡν. Aorist. i. medius tertiæ personæ numeri duali
verbi ἡγομαι, præsum, ducō, ducem ago.

Qui autem ex Dulichio Echinadibusque sacris

Οἱ δ' ἐν Δελιχίῳ Εχινάδῃ ἱερῶν

insulis, quæ habitantur trans mare è regione Elidis:

625. Νήσων, αἱ γὰρ οἱ ἄλλοις ἑλιδος αἶα;

His rursus præerat Meges, similis Marti,

Τῷ αὖτ' ἠγεμόνευε Μέγης, ἄταλτος Ἀρηί,

Phylides, quem generauit Ioui dilectus eques Phyleus,

Φυλεδης, ὃν τίκετ' Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεὺς,

Qui quondam in Dulibhium migravit, patri iratus:

Ὅς ποτὲ Δελίχοι δ' ἀπανάσαστο, πατεὶ χολῶφεις;

Hanc simul quadraginta nigrae naues sequebantur.

Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα ἦες ἔποντο.

624. ἱερῶν, Doricus genitiuus femininus, pro ἱερῶν, ab ἱερός, sacer.

625. αἶα, è regione, ex aduerso. Radix αἶτ'.

626. ἀτάλτος, æqualis: idem quod ἀπταλάντος, qui paris est ponderis, valoris, dignitatis. πάλαντον, statera, libra, trutina, lanx. Interdum etiam pondus appensum in trutinā.

628. ἀπανάσαστο, poëticè, pro ἀπανάσαστο, ab ἀπανάομαι. Radix ναίω, habito, vnde inusitatae voces ναίω, & ἀποιάω, in omnibus pene temporibus, exceptis ἐράδην, & ἀπεινάδην, ἐρασάμεν & ἀπεινάσαμεν.

Sed Vlysses ducebat Cephallenenses magnanimos,

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῶνας μακροθύμοις,

Qui Ithacam tenebant, & Neritum frondosum,

Οἱ ῥ' Ἰθάκῃ εἶχον, & Νήριον ἐνὸς ἱφύλλον,

Et Crocylia, habitabant, & Ægilipam asperam:

Καὶ Κροκύλει, ἐνέμοντο, καὶ Αἰγίλιπα τεηχέαν:

Quique Zacynthum habitabant, & qui Samum incolebant:

Οἱ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἢ δ' οἱ Σάμον ἀμφενέμοιτο:

Quique Epyrum habitant, & obiacentia incolebant:

Οἱ τ' Ἡπειρον ἔχον, ἡδ' αἰπὲραί ἐνέμαντο;

His quidem Vlyſſes imperabat, Ioui conſilio par:

635. Τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆνιν ἄλκιλαιτος;

Hunc ſimul naues ſequebantur duodecim proras rubras habentes.

Τῶ δ' ἄμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλῶπαρχοι,

631. εἰνοσίφυλλον, frondofum, pro εἰνοσίφυλλοι, vel εἰνοσίφυλλοι. φυλλον τὲ, folium & εἰνά, quatio.

632. τρηχέαν, aſperam Ionicè pro τραχέαν. τρηχέας, aſper.

634. αἰπὲρα. πλεονάζουσα, qui eſt ultra, ulterior. Radix πέρ, ultra.

636. μιλτοπάρχοι, vox compoſita ex μίλτος, ἢ, minimum, & παρχά: ſeu Ionicè παρχά, mala, maxilla, gena.

Ætolis autem imperabat Thoas, Andræmonis filius,

Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θίας Ανδράμονος υἱός,

Qui Pleurona habitabant, & Olenum, & Pylenem,

Οἱ Πλευρῶν ἐνέμαντο, καὶ Ὀλεον, ἡδὲ Πυλλών,

Chalcidæque maritimam. Calydonæque petroſam:

Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρῆεσσαν;

Non amplius Oenei magnanimi filij erant:

640. Οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν:

Neque item amplius ipſis erat: mortuus erat autem flauus Me-

Οὐ δ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔλω; θάνε δὲ ξανθὸς Με-

leager.

λέαγρος.

Huic autem omnia erant commiſſa, vt imperaret Ætolis.

Τῶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐπέταλτο αἰαςέμεν Αἰτωλοῖσι.

Hunc autem ſimul quadraginta nigræ naues ſequebantur.

Τῶ δ' ἄμα πεσασάκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

639. ἀγχίαλον vox compoſita ex ἀγχι propè & ἄλς, ἄλός, ſalum, mare ἀγχίαλον, maritimus, vel iuxta mare poſitus.

640. θάνε, Aorift. 2. verbi θνήσκω, morior, deſumptus à themate θείνω, vide Inueſtigationem Thematis.

641. ἐπὶ πάντ' ἐπέταλτο, imperis pro πάντα ἐπέταλτο. ἐπιτέλλω,

committo, demando. ἀνάσσειν, Ionicè, pro ἀνάσσειν, ab ἀνάσσειν.

Creteusibus autem Idomeneus hasta-clarus præerat:

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνδε;

Qui Cnosiumque; incolebāt, Gortynāque bene-tinctā mōnib.

645. Οἱ Κνωσὸν τ' εἶχον, Γόρτυν δ' αὖτε ταχέως,

Lycetum, Miletumque, & albicantem Lycetum

Λύκτον, Μίλητον τε καὶ ἀργυρόεντα Λύκτον,

Phæstumque, Rhytiumque ciuitates bene-habitas,

Φαιστόν τε, Ρύτιόν τε πόλεις εὖ κατεστάσας,

Alique qui Cretam centum-urbium habitabant:

Ἄλλοι δ' οἱ Κρήτιν ἑκατόμπολιν ἀμφεμένοντο;

His igitur Idomeneus bello clarus præerat,

Τῶν μὲν δ' ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνδε,

Merionesque similis Marti viros occidenti.

650. Μηρόνης τ' ἄλκιρος Εὐαλίῳ ἀδριφόντῃ.

Hoc autem simul octoginta nigrae naues sequebantur.

Τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

644. δουρικλυτός, hasta inclutus Composita vox ex κλυτός, & δου-
τος, hasta cuius genitiuus est δουρός, quasi à δουρός: datiuus δουρός,
& poëtice, δουρός: & σὺ, interseras δουρός.

645. ἀργυρόεντα, albicantem: ab ἀργυρόεις. Radix ἀργός, albus.

647. κατεστάσας, poëtice inferitur α, pro κατεστάσας. κατεστάω idem
quod ναίω, habito, sumitur etiam in passiva significatione, ut hoc
loco.

650. εὐαλίῳ εὐαλῖος, proprium Martis epithetum: significat enim
bellicum. εὐαλί, ἢ, Bellona, dea bellica. ἀδριφόντης, composita vox
ex ἀδρῆ, & φονέω, occido. Radix φείω, occido.

Tlepolemus autem Heraclides fortisque, magnusque,

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἦν τε, μέγας τε,

Ex Rhodo nouem naues ducebat Rhodiensium superborum,

Ἐκ Ρόδου ἐννέα νῆας ἄγχι Ροδίων ἀγερόχων,

Qui Rhodum habitabant, trifariam distincti,

Οἱ Ρόδον ἀμφεμένοντο ἀγίτριχα κοσμηθέντες,

In Lindum, Ielyssumque, & albicantem Cameirum:

655. Λινδον, Ἰηλυσσόν τ', καὶ ἀρμόεντα Κάμειρον;
Horum quidem Tlepolemus hasta-strenuus dux erat,
Τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνδεσ,
Quem peperit Astyochia vi Herculeæ,
Ὀν τέκεν Ἀστυόχια βίη Ηρακλεΐη,
Quem duxit ex Ephyre fluvio ab Selleente,
Τίω ἄγετ' ἐξ Εαύρης ποταμῷ δ' ἀπὸ Σελλήεντος,
Depopulatus ciuitates multas nobilium iuuenum.
Πέρσας ἄσπεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.

652. ἡ, bonus fortis. Descendit ab ἐξ, quod idem significat, pro quo per pleonasmum poëticum dicitur etiam ἐκ. Inde δ' ἐξ ὄρου.

653. ἀγροῶχαν, ἀγροῶχος, superbus, insolens valdè honoratus.

654. διάτρεχα, trifariam: aduerbium ex radice τρεῖν. τρεῖς, trifariam, & poëticè τειχθῆ. κοσμηθέντες, aorist. i. passivus particip. κοσμεῖω, orno diuido.

657. βίη, Ionicè, pro βία, βία, ἡ, vis, violentia.

659. πέρσας, à πέρω, populo, deuasto. Aorist. i. particip. αἰζηῶν. αἰζηός, ο, iuuenis. Radix ipsa.

Tlepolemus autem postquam nutritus est in domo

660. Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὐκ ἐστὶν ἐνὶ μεγάρῳ
bene-extructa,
εὐπύκτω,

Statim patris sui dilectum auunculum interfecit,

Αὐτίκα πατρός ἐκείνου φίλον μήτρεα κατέκτα,

Iam senescentem, Licymnium, ramum Martis.

Ἡδὴ γερῶσπονδον, Δικύμνιον, ὅζον Ἀρης.

Statim autem naues fecit: multas autem copias colligens,

Αἶψα δὲ νῆας ἐπηξέσπολιν δ' ὅγε λαὸν ἀγείρας,

Abiit fugiens per mare: minati sunt enim ipsi alij

Βῆ φεύγον ὅππῃ πόντον; ἀπαίησαν γὰρ οἱ ἄλλοι

filij, nepotésque fortitudinis Herculeæ.

665. Τίεες, ῥανοί το βίης Ηρακλεΐης.

Sed hic Rhodum venit etrans, ærumnas perpeßus.

Αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ρόδον ἵξεν ἀλώμενος, ἄλγεα παχύν.

Tripliciter autem distincti habitarunt per tribus & dilecti fuerunt

Τειχὰ δ' ὦκηθεν καὶ φυλαδός, ἡ δ' ἐρίληθεν

A Ioue, qui Diis & hominibus imperat:

Εκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι αἰάσσει,

Et ipsis ingentes diuitias demisit Saturnius.

Καὶ σφισι θαυέστον πλῆτον κατέχευε Κρονίων.

660. τρέφει, educatus est. Aorist. 2. passivus verbi τρέφω, nutrio, educo. μέγαρον, τό, propriè domus ampla. Radix μέγας magnus. ἐν πύκτω, ab ἀπύκτος, ex ἀ & πύκνω, compingo, siccio.

661. μήτρως, ὁ, auunculus ex parte matris. εἶπε, pro εἶπυ, Iónica dialectus cum poëtica κατέκτα, pro κατέκτατε, ἀκτείνω, per apocopen. Est aoristi 2. tertia persona singularis.

664. βῆ pro ἔβη, aorist. 2. βαίνω, ex βῆμι, ἀπείλεσαν, ab ἀπειλέω, minor, minitor. Est aorist. 1. activus.

665. υἱοῖς, ab υἱός, nepos, seu filij filius: à radicè υἱός.

666. ἔξει, ab ἔκω, vox poëtis frequentior, quàm aliis. ἀλώμεθα, à themate ἀλίσκω Sumit tempora ab ἀλέω, pereō.

667. ὦκηθεν, pro ὦκήθησαν, Boeotica dialectus. οἶκός, habito. οἶκος, domus. κατὰ φυλάδιν, per tribus Aduerbium factum ex κατὰ & φυλή, tribus. ἐρίληθεν, pro ἐρίληθησαν, à ερίλέω.

668. κατέχευε, Aorist. 1. verbi καταχέω. χέω, fundo. χεύσω, ἔχευα, vel ἔχεα, poëtice χύα.

Nireus autem rursus ex Syma duxit tres naues æquales,

670. Νίρειος δ' αὖ Σύμηθεν ἄλγυ τρεῖς νῆας εἴσας,

Nireus, Aglaïes filius Charopique regis,

Νίρειος, Αἰγλαΐνης γ' υἱὸς Χαροπιοῦ τ' ἀνδρός,

Nireus, qui pulcherrimus vir ad Ilium venit

Νίρειος, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε

Aliorum Danaorum, post irreprehensibilem Pelidem:

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα;

Sed imbellis erat: paucæ autem ipsum sequebantur copiae.

Ἀλλ' ἀλαπαδὸς ἔειπεν; πάντες δ' οἱ εἶπετο λαός.

Qui autem Nisyrum tenebant, Crapathumque,

675. Οἱ δ' ἄρα Νίσυρον τ' ἔχον, Κραπαθὸν τε,

Casumque,

Κάσιν τε,

Et Cōn Eurypyli ciuitatem, insuláſque Calydnas:

Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας;

His rursus Phidippúsque, & Antíphus, præerant,

Τῶν δ' αὖ Φεΐδιππός τε, καὶ Ἀντίφους, ἡγησάμενοι,

Theſſali ſilij duo Heraclidæ regis.

Θεσσαλῶς ἑξήδ' υἱὸν Ἡρακλείδαο ἄνακτος.

Horum triginta concauæ naues ordine-ibant,

Τῶν δ' ἐπὶ τρήκοντα γλαυραὶ νέες ὀβριχέωντο;

Nunc autem ipsos quicúmque Pelasgiscum Argos habitabant;

680. Νῦν δ' αὐτοῖς τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔβαινον;

Quíque Alon, quíque Alopen, quíque Trechinam incolébant;

Οἱ τ' Ἀλόν, οἱ τ' Ἀλόπῳ, οἱ τε Τρηχίῳ ἐρέμενον,

Quíque tenebant Phthiá & Hellada pulehras mulieres habétem;

Οἱ τ' εἶχον Φθίῳ, ἡδ' Ἑλλάδα καλὰ γυναικάς,

Myrmidones autem vocabantur, & Hellenes, & Achiui:

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἑλλήνες, καὶ Ἀχαιοί;

Horum rursus quinquaginta nauium erat princeps Achilles.

Τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἡγετάρης Ἀχιλεὺς.

Sed hi non belli horrifoni recordabantur.

685. Ἀλλ' οἱ γ' ἔκ πολέμοιο δυσήκεος ἐμνήσθητο.

Non enim erat qui ipsis in ordines dux esset.

Οὐ γὰρ ἔτι ὅστις ὅπῃ ἔπειτα πηλὸν ἡγήσατο.

Iacebat enim ad naues pedibus velox diuinus Achilles,

Κεῖτο γὰρ ἐν νηῶσι ποσειδάωνος δῖος Ἀχιλλεύς,

Ob puellam iratus Briseidem benè comatam,

Κέρης χαλκῆος Βρισηΐδος ἡυκόμοιο.

Quam ex Lyrnesso abſtulit quum multum laborasset,

Τῷ ἐκ Λυρνησσῶς ἔξείλετο πολλὰ μογήσας,

Lyrnessum depopulatus. & muros Thebarum;

690. Λυρνησσὸν ἀλαπορήσας, καὶ τείχεα Θήβης,

Mynetem autem deiecit, & Epistrophum, belli-

Κάδδ' ἐ Μυῖντ' ἔβαλεν, καὶ Ἐπίτροπον, ἐγχεσ-

cosos,

μύθους,

Filios Euenēi Selepiadæ regis.

Υἱέας Εὐβηοῖο Σελήπιάδαιο ἀναικτος.

Ob istam is iacet mœrens, citò autem surrecturus erat.

Τῆς ὅγε κείτ' ἀχέων, ἔρχα δ' ἀνστήσεσθαι ἐμελλεν.

674. ἀλαπαδὸς, propriè expugnatu facilis, derivatum à λαπά-
ζω, enacuò, mollio, ἴλω, pro ἴω, ex εἰ μλ.

679. τεύηκοῖτα, Ionicè, pro τεύακοῖτα.

682. καλλιγυνάικα, καλλιγυνάιξ, ex καλλί, τὸ, pulchritudo, &
γυνή, mulier.

683. καλεῶντο, Doricè pro ἐκαλοῦντο à καλέω.

685. δυσιχέει, à δυσιχέει, horrifonus. Compositum ex δύ' & ἵχρος,
υ, ο, sonus. ἐμνάοιτο. Imperfectum poëticè vocis μινάομαι, à radice
μιμνήσκω, recorder.

687. κείτο, pro ἔκειτο, à καίωσι, iaceo. χολύμβος, à χόω. Radix χολή,
ή cholera, bilis. εὐκίμοιο, Ionicè, pro εὐκόμου. κόμη, ή, coma.

689. ἐξέλειτο, Aorist. 2. med. ἐξαιρέομαι, ab inuicato ἐξέλω. μογή-
σαι, aorist. 1. participiorum μογέω, multum laboro, patior.

690. διαπορδήσας, à διαπορδέω, ex πέρδω.

691. ἐγχεσφόρος, iaculandis hastis peritus: facta vox ex ἐγχρος, τὸ,
hasta, & μόρτης: ex μείρω, mutato ο, in ω.

693. ἀχέων, ab ἀχέω, mœreo. ἄχρος, τὸ, dolor, mœror, ἀνστήσεσθαι,
poëticè, pro ἀνστήσεσθαι, futurum primum medium infinitiui ver-
bi ἀνίστημι.

Qui autem habitabant Phylacem, & Pyrrhasum floridam,

Οἱ δ' εἶχον φυλάκην, & Πύρρασον ἀνδεμόεντα,

Cerereis nemus, Itonaque matrem ouium,

695. Δήμητρος τέμνος, Ἰτωνά τε μητέρα μήλων,

Maritimamque Antróna, & Pteleum herbosum:

Αγχίαλόν τ' Αντροῖνα, ἡδὲ Πτελεὸν λεχεποῖον;

Horum rursus Protefilaus bellicosus dux erat,

Τῶν αὖ Πρωτοσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνδου,

Quum viueret: tunc autem iam detinebat eum terra nigra:

Ζωὸς ἑών; τότε δ' ἤδη ἔχεν κ' γαῖα μέλαινα;

Huius autem & genas lacerata vxor in Phylace relicta est,

Τῇ δὲ & ἀμφιδρυγῆς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο,

Et domus semī perfecta, huic autem interfecit D. E.

700. Καὶ δόμος ἡμιτελής, τὸν δ' ἔκτανε Δαρ-
danus vir
δαῖος αἰὴρ

De naui defilientem multo primū ante alios Achiuios:

Νηὸς ὑποφρόσκοντα πολὺ παρῆσαν Ἀχαιοί:

Haud tamen isti carebant duce: cupiebant tamen ducem.

Οὐδὲ μὲν ἔδ' οἱ αἰᾶρχοι ἔσαν; πόθεν γε μὴν ἄρχον.

Sed ipsos instruxit Podarces ramus Martis,

Ἀλλὰ σφέας κέσμησε Ποδάρχης ὄζος Ἀρης,

Iphicli filius diuitis-pecore Phylacidae,

Ἰφίκλη υἱὸς πολυμήλῃς Φυλακίδαο,

Frater germanus magnanimi Protefilai,

705. Ἀέτοχρᾶσ' ἡνιχτος μεγατόμῃς Πρωπείλῃας,

Iunior aetate: ille autem prior erat, & praestantior.

Οπλότερος ἦμῃ; ὁ δ' ἄρα πρῶτερος, & ἀρείων,

Heros Protefilaus bellicosus: sic neque copiae

Ἦρος Πρωπείλαος ἀρήνιος; ὁ δ' ἔπειλαοί

Indigebant duce, (desiderabant tamen ipsum utpote strenuum:)

Δύονθ' ἡγεμόνος, πόθεν δέ μιν ἐσθλὸν ἔαντα;

Hunc simul quadraginta nigrae naues sequebantur.

Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

694. τέμνο, τό, agri portio: propriè autem dicitur τέμνο, pars
agri deo alicui dicati. Deriuatur à radice τέμνω, secō, icindo.

695. Δημήτης, genitiuus Δημήτης. Nomen Cereris quasi γῆ μήτης,
terra mater, quia est dea frugum.

696. λεχποίω, λέχες, τό, lectus: & πᾶ, seu ποῖα, herba.

697. ἀήϊ, martius, bellicosus. Adiectiuum deductum à sustanti-
uo ἀῖς ὁ Mars, pugna, bellum.

698. ἔχον κατὰ, detinebat. Tmesis poetica, pro κατέχειν, ἀκατέχειν.

699. ἀμφιδρυφής, ὁ χ' ὦ; genas laceratus, vel circumlaceratus: vox
composita ex ἀμφί, circum, & δρυφῶ, lacero, lanio. ἐλέλειπτο, ter-
tia persona plusquam perfecti. passiuu verbi λείπω, linquo.

700. ἡμιτελής, semiperfectus: vox composita ex ἡμι, particula for-
mata per apocopen ab aduerbio ἡμισυ, medià ex parte, & τέλ, ὅς.

π', finis perfectio.

701. ἀποθρῶσκειν τα. Præsens participi ἀπὸ θρώσκω, salio.

702. πόθει, cupiebant, optabant. Imperfectum poeticum ποθέω. Radix ποθεῖς, ὁ, desiderium.

703. σφέας, Accusat, plur. Ionic. pronominis εἰ.

705. αὐτοῖς ἰγνητοί, frater germanus: vox composita ex αὐτός, ipse καὶ σί, ὁ καὶ ἡ, frater vel soror. & γίνομαι, nascor, gignor, formatur autem à tertiâ præteritὶ γένηται: vnde γεννῆς, & sublato ε, γνη-
τῆς.

706. ὁπλοτερός, iunior. Propriè dicitur de iis, qui arma ferre possunt, estque ὁπλοτέρῳ, armis ferendis aptior. Radix ὀπλον, τὸ, γενεῖν, ætate. Radix γίνομαι, nascor. ἀρείων, melior, fortior, præstantior: ab ἀρῆν, Mars bellum, &c. vnde etiam superlativus ἀρίστος, fortissimus, præstantissimus.

Qui autem Pheras habitabant apud Boebei dem paludem,

710. Οἱ δὲ φεράς ἐκέμεντο πρὸς Βοιβηίδα λίμνην,

Boëbei, & Glaphyras, & bene ædificatam Iæolcum:

Βοίβην, καὶ Γλαφυράς, καὶ εὐκπύρην Ἰάωλκόν:

His imperabat Admeri dilectus filius, vndecim navibus

Τῶν ἡοχ' Ἀδμήτιο φίλος παῖς, εἰδεκα νηῶν

Eumelus, hunc sub Admeto peperit nobilissima mulierum

Εὐμelos, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δια γυναικῶν

Alceis, inter Pelie filias forma præstantissima.

Ἀλκίης, Πελίας θυγατρὸς εἶδος ἀεὶση.

Qui verò Methonem, & Thaumaciam habitabant,

715. Οἱ δ' ἄρα Μηθώνην, & Θαυμακίην ἐκέμεντο,

Et Melibœam tenebant, & Olyzonem asperam,

Καὶ Μελίβοιαν ἔχον, & Ολιζόνα πρηχεῖαν,

His Philoctetes ipse præerat, iaculandi peritus,

Τῶν δὲ Φιλοκτῆτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδὼς,

Septem navibus: remiges autem in vnaquâque quinquaginta

Ἐπὶ νηῶν: ἐρέται δ' ἐν ἑκάσῃ πεντήκοντα

Conscenderant, iaculandi periti ad fortiter pugnandum.

Ἐμβέβασαν, τόξον εὖ εἰδότες Ἴφι μάχεσθαι.

Sed hic quidem in insula iacebat ingentes dolores

720. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ καίτο κρατερὸν ἄλγεα

patiens,

πάσαν,

Lemno in diuinâ, vbi ipsum reliquerant filij Achiuorum,

Δήμῳ ἐν ἡγάθῃ, ὅθι μιν λίποι ἦες Αἰχιδῶν,

Vlcere laborantem malo perniciosi colubri.

Ελκεῖ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρῳ.

Ibi ille iacebat moriens: citò autem recordaturi erant

Εἰθ' ὅγε καὶ τ' ἀχέων; ἄχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον

Argiui apud naues Philoctetæ regis.

Αργεῖοι ὦντα νηυσὶ Φιλοκτήτῳ αἰάκτορ.

Neque quidem isti sine duce erant, desiderabant

725. Οὐδὲ μὲν ἔδ' οἱ, αἰᾶρχι ἔσαν, πῶτεν γε
quidem ducena:

μὲν ἀρχόν;

Sed Medon instruxit, Oilei nothos filius,

Αλλὰ Μέδων κόσμησεν, Οἰλῆος νόθος υἱός,

Quem peperit Rhena sub Oileo urbium euerfore.

Τόν ῥ' ἔτεκεν Ρήνη ὑπ' Οἰλῆι πόλι πόρῳ.

Quique habitabant Triccen, & Iehomen asperam,

Οἱ τ' εἶχον Τρίκκην, καὶ Ἰώμην κλωμακόεσσαν,

Quique habitabant Oechaliam ciuitatem Euryti Oechalij:

Οἱ τ' εἶχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτη Οἰχαλίῃος;

His rursus duces erant, Æsculapij duo filij,

730. Τῶν αὖθ' ἡγείσθην, Ἀσκληπιῶ, δύο παῖδες,

Medici boni, Podalirius, & Machaon:

Ἰητῆρ ἀγαθῶ, Ποδαλείριος, ἡδὲ Μαχάων;

His triginta concuæ naues ordine-ibant.

Τοῖς δὲ τεύχοντα γλαφυραὶ νέες ἑστράσαντο.

Quique tenebant Ormenium, quique fontem Hyperiam,

Οἱ τ' εἶχον Ορμύνιον, οἱ τε κρήνην Υπερίαν,

Quique incolebant Asterium, Titanique albos vertices,

Οἱ τ' εἶχον Ἀστερίον, Τίτανοιό τε λευκὰ κέρυια,

Horum dux erat Eurypylus Euæmonis præclarus filius;

735. Τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος Εὐαίμωνος ἀγλαὸς υἱός,

L. iij

Hunc simul quadraginta nigræ naues sequebantur.
 Τῷ δ' ἅμα πεσασθ' ἔκον ἅ μελαγχρὲ νῆες ἔποντο.

717. εἰδώς, præterit. perfect. particip. verbi εἶδω, noui, scio : formatur ab εἶδω, cuius præteritum particip. est εἰδώς, ex quo, reiectis ηκ, fit εἰδώς.

718. ἐρέται, remiges : à singulari ἐρέτης, ὁ. Radix ἐρέτω, remigo. Item ferio, percutio.

719. ἐμβέασαν, conscenderant : poëticè, pro ἐμβέβηκεσαν, ab ἐμβάτω, conscendo. Est tertia pluralis plusquam perfecti adiectiue vocis.

721. ἡραδής, valdè diuinâ. Ionicè pro ἀραδής. Componitur ex ἀρα valdè, & δής.

722. ἐλκεῖ, datiuus nominis ἔλκος, ἡ, vlcus. Radix ipsa, μοχθίζοντα, laborantem, μοχθίζω, laboro, afflictus sum : dicitur etiam μοχθέω. Radix μόχθω, ὁ, labor, molestia. ὁλοόφρον, perniciosus. ὁλοόφρων, ὁ, exitialis, perniciosus. Componitur ex ὁλοός, cuius radix est ὀλλυμι, perdo, perniciem infero, & φρῶν, ἡ, mens : quia, qui prauæ sunt mentis, perniciem afferunt. ὕδρς, hydri. hydus est species serpentis : derivatur ab ὕδωρ, τό, aqua, quia delectatur aquis.

726. νοτός, ὁ, & aliquando ὅ, spurius, illegitimus. Componunt nonnulli ex particula νο, habente vim priuandi & νοίω, diuinus, quia qui nochi sunt & illegitimi, non sunt suscepti ex eo matrimonio, quod diuinum sit, hoc est, quod Deus probeat.

728. κλιμακώσαν, asperam, ascensu difficilem : poëticè, pro κλιμακώσαν, à κλίμαξ, ἡ, scala, gradus.

730. ἡγείδων, duces erant : tertia dualis imperfecti verbi ἡγέομαι, de quo supra.

731. ἱππρε, medici. Ionicè, pro ἱατῆς, ab ἱατής, ὁ, medicus. Radix ἱάομαι, medeor.

Quique Argissam tenebant, & Gyrtónem habitabant,

Οἱ δ' Ἀργισσῶν ἔχον, καὶ Γυρτόνῳ σιέμοντο,

Orthen, Elonémque, ciuitatémque Olossona albam :

Ορθῶν, Ηλώνῳ τε, πόλιν τ' Ολοσσόνα λευκίαν :

His rursus præerat bellicosus Polypoetes

Τῷ αὖτ' ἡγεμόνῳ μενεπτόλεμος Πολυποίτης

Filius Pirithoi, quem immortalis genuit Iupiter,

740. Υἱὸς Πειριθόιο, τὸν ἄθλῆτος τέκετο Ζεὺς,

(Hunc sub Pirithoo peperit inclyta Hippodamia

Τὸν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια

Die illo, quando feras vltus est villosas:

Ἡματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχύνοντας:

Hos autem ex Pelio expulit, & ad Æthicas adegit)

Τοῖς δ' ἐν Πηλίου ὄρε, ἢ Αἰθίῃσι πέλασεν.

Non solus, vnà cum eo Leonteus ramus Martis,

Οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεονταῖος ὄζος Ἀρης,

Filius magnanimi Coroni Canidæ:

745. Υἱὸς ὑπὸ Τύμωιο Κορώνη Καμείδαο:

Hos simul quadraginta nigræ naues sequebantur.

Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρῆκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

739. ἀνδρεπόλεμος, fortis, pugnax, robustus bellator. Composita vox ex μῆς G, τὸ, robur, & πόλεμος, pro quo per pleonasmum τ dicitur ἅπερ πόλεμος.

740. τέκετο, genuit, tertia persona aoristi 2. medij verbi τίκω, sine augmento.

742. φῆρας, feras à nomine φῆρ, ῥ, bellua. Ponitur Æolicè, pro θηρ, mutato θ in φ. λαχύνοντας, villosas. λαχύνεις, εἶσα, εν. Radix λαχνη, ἢ, lanugo, pellis hirsuta.

743. ὄρε, expulit, aorist. i. verbi ὄρω pello. πέλασεν, adegit. Aorist. i. ποῦς πελάω adigo, appropinquare facio. Item neutraliter, appropinquo. Radix πελάς, propè.

Guneus autem ex Cypho ducebat duas & viginti naues:

Γυνεὺς δ' ἐν Κύφῃ ἦγε δύω & εἴκοσι νῆας;

Hunc Eniènes sequebatur bellicosique Perabi.

Τῷ δ' Εὐνύει ἐποντο ἀνδρεπόλεμοί τε Περαβιοί,

Qui circa Dodónem valdè brumalem domos posuerunt:

Οἱ δ' Εὐνύει Δωδώνῃ διχόμενοι οἴκ' ἔδαντο.

Quique circa desiderabilem Titaresium arua incolebant:

750 Οἱ τ' ἀμφ' ἡμῖν τὸν Τίταρῆσιον ἔργ' ἐνέμοντο;

Qui in Peneum immittit pulchrè-fluentem aquam:
 Ος ῥ' ἐς Πλωιδὸν ἀεὶ εἰσι καλλιῤῥοον ὕδωρ;
 Neque hîc Peneo commiscetur argenteos vortices habenti,
 Οὐδ' ὄγε Πλωιδῷ συμμίσχεται ἀργυροδίη,
 Sed in ipsum supernè influic, tanquam oleum,
 Ἀλλὰ τέ μιν καὶ ὕδαρ τε ἐπιρρέει, αὐτ' ἔλαιον.
 Iuramenti enim grauis Stygis atque est riuus.

Ορκου γὰρ δινῶς τυγὸς ὕδατος ὅστιν ἀπερρώξ.

Magnetibus præerat Prothous Tenehredonis filius,

755. Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρωθῶος Τενθηρόνιος υἱός,
 Qui circa Peneium, & Pelium frondosum,
 Οἱ περὶ Πλωιδόν, ἔ Πήλιον εἰσοσίφυλλον,
 Habitabant, his quidem Prothous velox dux erat:
 Νάϊεσκον, τῶν μὲν Πρωθῶος θυὸς ἡγεμόνδε;
 Hunc simul quadraginta nigrae naues sequebantur.
 Τῶ δ' ἀμειψάσασθαι μελαινά τῆς ἐποντο.
 Hi duces Græcorum & principes erant.
 Οὗτοι δ' ἡγεμόνες Δαναῶν κ' κοίεσθαι ἦσαν.

749. δυσχερῶς, valdè brumalem. Composita vox ex particula
 δυσ & χεῖμα, τό, hyems : significat propriè locum habitatu diffici-
 lem propter hyemis asperitatem. οἰκία, domicilia, diminutivum
 dominis οἶκος, ὅ, domus.

750. ἔργω, arua, ab ἔργον, τό, sumitur hæc vox non modò ad signifi-
 candum quodlibet opus; sed ad opus maximè, quod ruri fit. Imo
 sumitur aliquando pro terrâ illâ, quæ aratro culta est.

751. ἀποίει, immittit. Est vel tertia singularis præsentis verbi ἀπο-
 ἵημι, desumpta à inusitato ἀποίεω, vel tertia singularis præteriti
 imperfecti deducta item ex ἀποίεω, hoc modo. ἀποίεω, fit imperfe-
 ctum ἀποίειμι, ἀποίεις, ἀποίει, immittebam, &c. καλλιῤῥοον, pulchrè
 fluentem. Componitur hæc vox ex καλόν, π, pulchritudo, & ῥέω,
 fluo.

752. συμμίσχεται, commiscetur, à συμμίσχεται, μίσχω, misceo.
 Radix est μίχω, vox inusitata, cuius loco dicitur μίγνυμι ἀργυρο-
 δίη, composita vox ex ἀργύρεον, ὁ, argentum, & δίη, vortex.

754. τυγὸς, stygis, paludis scilicet celeberrimæ, de qua tam multa
 poetæ. Radix huius vocis est inusitata, τυγώ, pro quo dicitur τυ-
 γέω, ὁδῶ,

ζῶ, odi, exhorresco, reformido. porro dicitur εὖξ, à εἶζω, pro-
pterce quòd aqua huius paludis tantæ est frigiditatis, vt horro-
rem inducat. ἀπὸ ῥῶξ, sumitur hîc pro riuo. Proprie idem est at-
que abruptus, auullus. Aliàs significat partem, portionem. Radix
est ῥέσσω, frango.

757. ναῖεσκον, habitabant. Imperfectum Ionicum verbi ναίω, ha-
bito.

Quis horum præstantiss. erat, tu mihi dic
760. Τίς τ' ἄρ' ἔκ' ὅχ' ἄριστος ἔκω, σὺ μοι ἐνέειπας
Musa,
Μῦσαι,

Ipsorum, & equorum, qui simul Atridas sequebantur.

Αὐτῶν, ἡδ' ἵππων, οἱ ἄμ' Ἀτρεΐδῃσι ἕποντο.

Equæ quidem multò præstantissimæ erant Phœciciadæ,

Ἴπποι μὲν μέγ' ἀριστοὶ ἔσαν Φηρητιάδων,

Quas Eumelus equitabat pedibus. veloces vt aues:

Τὰς Εὐμηλὸς ἐλαυνε ποδάρεας, ὄρνιθας ὥς;

Simili pilo, coxuas, velut ad perpendiculum tergo similes;

Οὔρεας, οἰετίας, σαφύλην ὅππ' ἔσταν

Quas in Picia nutritiis argenteum-arcum gestans Apollo,

765. Τὰς ἐν Πικρίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,

Ambas fœminas, terrorem belli ferentes:

Ἀμφὼ θηλείαι, φόβον ἀρῆος φορέσασαι:

Virorum autem multò præstantissimus erat Telamonius Ajax,

Ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστος ἔκω Τελαμῶνιος Αἴας,

Interea dum Achilles irascebatur: hic. n. multò fortissimus erat:

Ὅφρ' Ἀχιλλεὺς μίλειε; ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν;

Equique qui ferebant irreprehensibilem Pelidem.

Ἴπποι δ' οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Sed hic quidem in nauibus rostratis per pontum transeuntibus

770. Ἀλλ' ὃ μὲν ὀνείχεσι κορυφίοι πρὶ τοπὸς ἔσταν

Iacebat, iratus Agamemnoni rectori populorum

Κεῖτ', ἀπὸ μίλλισσας Ἀγαμέμνονι πειρώσοι λαόν

Atridæ: copiae autem apud littus maris
 Απεΐδῃ; λαοὶ δὲ ᾠδὰ ῥιγμῖνι θαλάσσης
 Delectabantur discos, & hastilia mittentes,
 Δίσκοισιν τέρποντο, & ἀγανέησιν ἱέντες,
 Sagittasque, equi autem apud currus suos singuli
 Τόξοισιν θ', ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἔταστος
 Lotum mandentes, in paludēque nutritum apium,
 775. Λωτὸν ἐρεπιδόμιοι, ἐλεόθρεπτόν τε σελινον,
 Stabant: currus autem benè testi iacebant prin-
 Εἶσαν; ἄρματα δ' εὖ πεπευσμένα κείτο ἀλά-
 cipum

κτῶν

In tentoriis. Illi autem duce n bellicosum desiderantes
 Εν κλισίῃς. οἱ δ' ἄρ' ἔχον ἀρήν αἶλον ποθέοντες
 Vagabantur huc & illuc per exercitum, neque pugnabant.
 Φιτῶν εἴθα & εἴθα χεῖ στρατὸν, ἔδ' ἐμαχόντο.
 Illi autem ibant, ac si igne terra tota pasceretur:
 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὥτ' ἢ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμειτο;
 Terra autem resonabat, Ioui sicut fulmine gaudenti
 780. Τῶρα δ' ὑπερναχέει, Διὶ ὥς περ κεραιώφ
 Irato, quando circa Typhoëum terram verberat
 Χεραιώφ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωῖο γαῖαν ἱμάσθῃ
 In Arimis, vbi dicunt Typæoëi esse cubilia:
 Εἰν Αἰμίσις, ὅθι φασὶ Τυφωῖος ἱμῆσαι δύναι:
 Sic horum sub pedibus valdè gemebat terra
 Ως ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα φρονιζέτο γαῖα
 Gradientium: valdè autem velociter pertransibant campum.
 Ερχιδρών; μάλα δ' ὤκα διέφρησον πεδίοιο.

760. ἔνεπε, dic, poëticè, pro ἔνεπε ab ἐνέπω.

763. ἐλαύνω, agitabat. Imperfectum sine augmento verbi ἐλαύνω,
 quod mutuatur alia tempora ab ἐλάω, impello agito, &c. ποδω-
 κας, veloces pedes habentes à ποδῶντες: componitur ex ποῦς, πο-
 δός, ὅς, pes, & δύνω, velox ὄρνιδας. Accusativus pluralis nominis ὄρ-
 νης, ἡ, αἰς: dicitur etiam Doricè ὄρνηξ, ὄρνητος.

764. ὄτελας, similis pili, à nominativo ὄτεξ. Componitur ex ἰμοῦ ablato μοτ, & ὀρίξ, τελας. οίετας, similis arātis, à nominativo οίετη. Est vox composita ex ἰμοῦ & ἱτος, τῶ, ablato μου, & addito ι.

765. ἀργυρότοξον. Proprium epithetum Apollinis, compositum ex ἀργυρον, ὅ, argentum, & τόξον, τῶ, arcus.

766. φορεσκοι, ferebant, Ionice pro ἐφορεσι, à φορέω.

770. πεντοπόροισι, Dativus poeticus nominis πεντοπόρος, ex πέντος, ὅ, pontus & περὶω traicio.

771. καίτο poeticè pro καίτω, iacebat καίμαι, iaceo. ἀπομυλίσας, iratus. Arist. i. participij verbi ἀπομυλίσω, irascor, succentleo. Radix μύω, ιος, ἡ, ira.

772. ῥήγ. ῖι, Dativus singularis nominis ῥήγμα, ἡ, quod proprie significat aquam, quæ terram quam præterlabitur, exedit. Hic tamen, ut alibi sæpe, sumitur per catachresin pro littore, quod aqua præterfluente rampitur à radice ῥίω, rompo.

773. δίσκοισιν, discis: dativus pluralis poeticus nominis δίσκος, ὁ, discus, orbis, ex ferro, vel ex alia materia, qui exercitij causâ ad metam proiicitur. ἑρπύτῃ pro ἑρπύτῃ, à ἑρπύτῃ, delecto. ἀγανέων, hastilibus: dativus pluralis poeticus nominis ἀγανέα, vel ἀγανέν, Ionice, dicitur etiam τῶ ἀγανέον. Radix est secundum Eustathium ἄ, ἄξ, capra quod in capra hoc hastarum genus maximè proiceretur. ἱέτης. Participium verbi ἵνω, mitto.

775. ἐρεπόμενοι, vespentes, ἐρέτω, vel ἐρέπρωμαι, edo; vescor: vox poeticè familiarior, quàm alius. ἐλεόσπρον. In palude nutritum: vox composita ex ἐλεῶ, ἑλεῶ, τῶ, palus; & σπρω, nutrio. σέλιον, τῶ, apium. Radix ipsa.

776. πεπυσμένηα testis. Præteritum passivum particip. verbi πυλάω, tego. Radix πυλάω, dense, spisse, affabrè, prudenter.

777. ἀνίκητος, bellicosum: vox composita ex ἀνίς, ὅ, Mars, bellum, & τῶ, ἀνίκητος.

778. φοίτων, Imperfectum sine augmento verbi φοιτάω, vagor, eo.

779. ἴσαν, ibant, tertia persona, pluralis imperfecti verbi ἵμι, νέμω. τῇ, tertia imperfecti optativi passivi verbi ἵεμαι, pascō.

780. ὑπεσολαχίζε, resonabat. Radix σέω, τῶ, angustia. Inde σολαχίζω suspiro, ingemo.

781. ἰμύσασθαι, verberat. ἰμύσσω, ferio, proprie loris cædo. Radix ἱμάς ἱμάντες, ὅ, lorum.

782. ἐν poeticè, pro ἐν δ' ἰαῖς, cubilia. δ' ἰν', ἡ, multa significat. Proprie est cubile. Aliàs sumitur pro tentorio, domicilio, sepulchro,

anchorá, &c.

783. πωλ, poëticè, pro πολ, à ποι.

784. διαφωσσω, pertransibant. Imperfectum verbi διαφωσσω, cuius radix est πωσσω, transco: formatur φωσσω, à futuro πρήσω, ablativo & addito o.

Troianis autem nuntia venit in pedibus ventum habens velox

785. Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδωλέμενος ὠκέα

Iris

Iris

A Ioue Egiecho cum nuntio tristi.

Παρ' Διὸς Αἰγιόχοιο σὺν ἄγγελῳ ἀλεγεινῇ.

Hi autem conciones habebant in Priami vestibulis.

Οἱ δ' ἄρρεσις ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θυρήσι.

Omnes congregati, & iuvenes, & senes.

Πάντες ὁμηγερέες, ἡμῶν νέοι, ἡδὲ γέροντες.

Propè autem stans allocuta est pedibus velox Iris:

Αγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέειπε πόδας ὠκέα Iεῖς;

S. milis erat autem voce filio Priami Polixæ,

790. Εἶσατο δὲ φεγγῶν ἦν Πριάμοιο Πολίτῃ,

Qui Troianorum speculator sedebat pedum velocitate fretus,

Ὁς Τρωῶν σκοπὸς ἦεν ποδωκέησι πεποιθὸς,

In tumulo summo Aegyti senis,

Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυτήϊο γέροντος,

Observans quando à nauibus sese mouerent Achivi,

Δέγμενος ὁππότε ἰαῦφιν ἀφορμὴν εἶεν Ἀχαιοί.

Huic similis ipsam alloquuta est pedibus velox Iris:

Τῷ μιν εἰσαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Iεῖς;

785. ποδωλέμενος, in pedibus ventos habens, celer. Composita vox ex ποδ, & αἶμος, ὅ, ventus, pro quo Ionicè dicitur λώμενος, ὠκέα. Poëticè subtrahitur α, ex ὠκέα, à masculino ὠκός, velox.

786. ἀλεγεινῇ tristi: poëtica vox formata ex ἀλγαιός, addito ε. Radix est ἄλγος, πῆ, dolor.

787. ἀγόρευον, poëticè, pro ἡγόρευον, ab ἀγορεύω, concionor, θυρήσι, Ionicè & poëticè, pro θυρήσι.

788. ὁμιηε pées, congregati. ὁμιηεῖς, componitur ex ὁμω, simul, & ἀγίρω, excito, impello.

790. εἶσατο, similis erat: tertia persona aoristi primi medij verbi εἶδω.

791. σκοπός, ὁ, speculator. Deducta vox à σκέπτομαι, specolor, πωδωκαίρησι, pedum velocitate, poëticè & Ionicè, pro πωδωκαίαις, à πωδωκαία. De radicè iam suprà.

793. δέγχετο, ὁ, obseruans, captans: poëticè, pro δέχεται, à δέχομαι, seruo, capio, capto. ναύτην, poëtica dialectus pro ναυτήν, à ναῦ, nauis. ἀφορμυθεῖν, Boeoticè, pro ἀφορμυθεῖναι. Aorist. 1. passiuæ vocis verbi ἀφορμάω. Radix ὄρω, pello, excito, moueo. Inde ὄρω, motus. & ὀρμάω, moueo, impello.

794. ἐισαμύνη, similis, poëticè, pro ἐισαμύνη, ab εἶδω. Est aorist. 1. med. participi: μετέρη. Aorist. 2. verbi μετάρημι.

O senex, semper tibi verba placere indiffereta:

795. Ω γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἀνεί τοι εἰσιν;

Sicut olim quum pax esset, bellum autem ineditabile ortum:

Ως πῦρ ἐστ' ἐρλίης, πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὄρεται;

Sanè iam sæpius pugnis interfui virorum,

Η μὲν δὲ μάλα πᾶσα μάχας εἰσήλυθον αἰδρωτῶν,

Sed nondum tales tantâsque copias vidi.

Αλλ' ἔγω τριόνδε τριόνδε τε λαὸν ὅπως πα.

Valdè enim foliis similes, vel arenis,

Λίλυ γδ φύλλοι πνέοντες, ἢ ψαμάθοισιν,

Veniunt per campum pugnaturi circa ciuitatem.

800. Ερχονται πεδίοιο μαχισόμενοι πρὶ ἀφ'.

Hector, tibi autem maximè iubeo sic facere,

Εκ πο, πρὶ δὲ μαλίσ' ὅππότελλομαι ὡδὲ γέρεξαι.

Multi enim in ciuitate magni Priami auxiliares:

Πολλοὶ γδ κτ' ἀφ' μέγα Πριάμου ὅππότελλοι:

Alia autem aliorum lingua diuersigenium hominum:

Αλλ' ἄλλων γλώσσαι πολυαπρέων ἀνθρώπων;

His unusquisque vir imperet quibus præest.

Τοῖσιν ἕκαστος αἴψ' ἐπιτάττω οἷσιν ὅσιν ἀρχαί,

Hósque educat. instructis ciuibus.

805. Τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολίτας.

795. ἀκριτοι, ab ἀκριτος : componitur ex α privatio & κρίνω, iudico.

796. ἀλίας θ', ὁ καὶ ἡ, inevitabilis, vehemens, nunquam desinens. Fit ex α privatio & λιάζω, agito, turbo, magnam diligentiam adhibeo. ὄρωρε, ortum est. Præteritum medium Atticum verbi ὄρω, impello: commune est ὄρε.

797. εἰσῆλθον, ingressus sum, interfui. Aorist. 2. εἰσέρχομαι, formatus ab εἰσελθῶ, inusitato.

798. ὁπωπα, vidi. Præteritum medium Atticum verbi ὁκω, similis sum, cedo, formatur repetitâ primâ, litterâ thematicis. φάμαδοι σι, arenis. Dativus poëticus nominis φάματος, de cuius radice iam alibi.

801. ῥέξαι, facere. Aorist. 1. infinitivi verbi ῥέω, facio.

803. πολυπῆρών, diversigenus, seu diversum habentium genus, aut patriam. πολυπῆρης, ὁ καὶ ἡ, proprium est hominum epithetum apud poëtas quia per totum terrarum orbem homines dispersi sunt. Fit ex ποῖς, multus, & ἀπέρω, spargo, semino.

804. σημαίνετω, imperet. Propriè signum edat, significet quid agendum. σημαίνω, significo indico. Radix σημα, το, signum. Aliàs sepulchrum, monumentum, bustum.

805. πολίτης, poëtica dialectus: adiicitur enim η ad vocem πολίτης, ὁ, ciuis. Radix est πόλις, ἡ, vrbs.

Sic dixit: Hector autem non deæ orationem ignoravit.

Ὡς ἔραθ'· Εκπορ δ' ἔπι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν.

Statim autem dimisit concionem, ad arma autem ruebant.

Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγροῦ, ὅτι τεύχεα ἑορδύοντο.

Omnes autem apertæ sunt portæ, & extrâ ruerunt copię,

Πᾶσαι δ' ὠγνῶτο πύλαι, ἐν δ' ἔαυτο λαός,

Pedestresque, equestrésque: multus autem tumultus coortus est.

Πεζοὶ δ' ἰπῶνές τε· πολὺς δὲ ὄρυμαγδὸς ὄρεται.

Est autem quædam ante civitatem alta columna,

810. Ἐπὶ δὲ τις περπατοῖσι πόλιος ἀπείρα κολώνη,

In planitie seorsum, circum hinc & inde:

Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, πεδίορος εἶτα καὶ εἴτα;

Quam quidem homines Βατίαν vocant,

Τὴν ἥτις αἱ δὲ Βατίαν κικλήσκουσιν,

Immortales autem sepulchram agillimæ Myrinnæ:
 Αθάνατοι δὲ σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης:
 Illic tunc Troiaïque distincti fuerunt, & auxiliares milites.
 Εἶθα τότε Τρώες τε δέχριθεν, ἡδ' ἑπικροί.

806. ἡγροῖσεν, ignoravit: poetice, inferitur, communi enim dia-
 lecto dicitur ἡγρόησεν, ab ἀγροῶ, ignoro.

808. ὄϊζοντο, apertæ sunt. Imperfectum passivum verbi οἰζύνω,
 vel οἰζνυμι, formatur per solutionem diphthongi ω, in ωι. Radix
 est οἶζω, à quo sumit multa tempora οἰζύνω. De plusquàm perfe-
 cto εἶσυντο, iam alibi dictum.

809. ὄρυμαγδός, tumultus. Dicitur propriè de tumultu qui fit in
 montibus, cùm ligna scinduntur. Ponitur tamen passim pro quo-
 vis strepitu, non modò apud Homerum, sed etiam apud alios.

810. πόλιος, ciuitatis. Poeticè, pro πολίος, inflectunt enim poetæ
 nomina secundæ contractorum per nos. κολῶνη, columna: propriè
 significat tumulum, collem locum editum: dicitur etiam κολῶνιος, δ.

811. πεῖθρομος, circum currens, orbicularis; fit ex inusitato πέθμα,
 pro quo dicitur πέζω, & præpositione πεί.

812. κικλήσκουσιν, vocant: tertia pluralis verbi κικλήσκω. Radix
 κέλεω.

813. πολυσκάρθμοιο, valdè agilis, composita vox ex πολὺ, multum,
 & σκαρθμός, δ, saltus. Radix σκαίρω, salio, tripudio.

814. δέχριθεν, distincti sunt. Emericè, pro δέχριθισαν, à διακρίνω,
 distinguo, diiudico.

Troianis quidem dux erat magnus ornatus galeâ Hector

815. Τρῳαίῳ δὲ ἡγεμόνδε μέγας κορυθαίολος Ἑκτορ
 Priamides: simul cum hoc quam plurimæ & præstantiss.

Πειριπίδης, ἅμα τῷ γε πολὺ πλείοι κ' ἄλαιο
 Copiæ amabantur promptæ lanceis.

Λαοὶ δ' ὀρῆσαντο μερόπες ἐγχείησι.

Dardaniis rursus imperabat strenuus filius Anchisæ

Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν εὖς παῖς Ἀγχίσαιο

Aeneas: hunc rutem sub Anchisæ pererit diua Venus,

Αἰείας; τὸν δ' ὑπ' Ἀγχίση τέκε δὲ Ἀφροδίτη,

Idæ in iugis dea cum mortali postquàm cubuit,

820 Ἰδῆς ἐν κρηυσὶ διὰ βροτῶ ὄνησῖσα,

Non solus, vnā cum eo duo Antenor's filij,
 Οὐκ οἷς, ἅμα τῶς γε δ' ὧς Ἀντιγόρας ἦε,
 Archilochusque, Acamāsque, benē periti, omnis pugnæ.
 Ἀρχιλόχος τ', Ἀκάμας τε, μάχῃς εὖ εἰδότε πάσης.

815. κορυδαίολος, variegatam galeam habens: composita vox ex
 κόρις, υδός, ἦ, & αἶολος, ὅς, varius, variegatus.

816. πᾶσσι, plurimi. Superlatius πολλοί, multus.

817. θωρήσονται, armabantur. Poëticè pro ἐξωθήσονται, sublato
 augmento, μεμαότες, prompti Præteritum Ionicum particip. verbi
 μαίω, vehementer cupio, desiderio flagro. Ponitur pro μεμνηκώς,
 mutato η in α, & ablato κ. Frequens est usus huius verbi apud poë-
 tas, apud alios non item. ἐν χεῖρσι, hastis poëticè, pro ἐν χείρῃς. Ra-
 dix ἐν χεῖρσι, ἥ, hasta.

Qui autem Zeleam habitabant sub pedem iunum Idæ,
 Οἱ δ' Ζέλειαν ἔβαιον ὑπὸ πόδα νείατον Ἰδῆς,
 Diuites, bibentes equam nigram Æsepi
 Ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσηπιοῖο

Troiani, his rursus præerat Lycaonis clarus filius,

825. Τροίης, τῇ αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
 Pandarus, cui & arcum Apollo ipse dedit.

Πάνδαρος, ᾧ κ' ἔδωκεν Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Qui autem Adrestiamque incolebant, & ciuitatem Aræsi,

Οἱ δ' Ἀδρήστειαν τ' εἶχον, κ' δῆμον Ἀραῆσιν,

Et Pityeam tenebant, & Tericus montem alium,

Καὶ Πιτυεῖαν ἔχον, κ' Τηρείης ὄρεος αἰπύ,

His imperabat Adrastusque, & Amphius linothorax:

Τῶν ἦρχ' Ἀδρηστὸς τε, κ' Ἀμφίους λινωθώρας,

Filij duo Meropis Percoij, qui supra omnes

830. Ὑπὲρ δ' ὧς Μέροπος Περκωσίου, ὃς αἰεὶ πάντων
 Nouerat varicina, neque suos filios sinebat

Ἦδ' ἐπεμανθωσάει, ὅδ' οἱ παῖδας ἔασκε

Proficisci in bellum perniciosum, illi autem ipsi non

Στείχοντες πόλεμον φθισήνορα, τῷ δ' οἱ ἔπι

Obediuerunt

Obediuerunt: Fata enim ducebant nigræ mortis.

Πειθέειν; Κῆρες γὰρ ἄγον μέλαρος θανάσιο.

Quique Percoten, & Præcium incolebant,

Οἱ δ' ἄρα Περκώτιν, καὶ Περικπον ἀμεινοντο,

Et Sestum, & Abydum tenebant, & diuinam Arisben:

835. Καὶ Σητόν, ὃ Αἰυδὸν ἔχον, καὶ δῖαν Αἰσβίαν:

His rursus Hyrtacides præerat Asius princeps virorum:

Τῶν αὖτ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἀσιος ὄρχαμος αἰδρωτός:

Asius Hyrtacides, quem ex Arisba ferebant equi

Ἀσιος Ὑρτακίδης, ὃν Αἰσβήθεν φέρον ἵπποι:

Ardentes, magni, ἀ στυγίοι Σελλήεντες.

Αἰδῶνες, μεγάλοι, ποταμοῦ δὲ Σελλήεντος.

813. *ἰσαί*, sub, poetica dialectus: sicuti *ἰσάει* pro *ἰσάει*. *ἰσαί*, imum, propriè nouissimum, à positiuo, *ἰσάει*, nouus, fit superlatiuus *ἰσαί*, vnde syncope facta *ἰσαί*, nouissimus, imus.

831. *ἔασκε*, sinebat, Imperfectum Ionicum verbi *ἔαω*, sino.

832. *σειζειν*, proficisci, propriè est ordine procedere: vnde *σειζέ*, *σειζέ*, *χός*, ἡ: & *σειζέ*, *υ*, *ο*, est ordo, verius. *φθισινοει*, perniciosum: epithetum belli maximè proprium, in bello enim multis hominibus perniciēs affertur. Componitur ex *φθίσις*, cuius. Radix est *φθίω*, corrumπο. & *αἰνέ* vir: vnde *φθισινοει*, propriè, & ad verbum, idem est ac perdens ac corrumpons hominem.

833. *πιθέειν*, obediuerunt, Imperfectum poeticum verbi *πίθομαι*, obedio.

835. *ὄρχαμος*, princeps, vox poetis maximè familiaris Ponitur pro *αἰχμός*, cum quo communem radicem habet *αἰχμή*, ἡ, principium.

837. *αἰδῶνες*, ardentes. *ὁ καὶ ἡ αἰδῶν*, ardens. Radix *αἰδῶ*, ardeo.

Hippothous autem ducebat gentes Pelasgorum bellicosorum,

Ἰππόθοος δ' ἄγε εὖλα Πελασγῶν ἐρχεσμιῶσιν,

Eorum qui Larissam fertilem habitabant:

Τῶν οἱ Λάρισσαν ἐριβόλακα ναϊσσαίης:

His præerat Hippothous, & Pylæus ramus
 840. Τῶν ἤρχ' Ἰππόθοός τε, Πύλαιός τ' ὄζος
 Martis:

Αἰῖος,

Filij duo Lithi Pelasgi Teutamidæ:
 Ὑῖε δὺν Αἰδοιο Παλάστρου Τόλαιίδαο;
 Sed Thracas ducebat Acamas, & Pirous heros,
 Αὐτὰρ Θρηίκας ἤγ' Αἰάμας, καὶ Πείρουσ ἥρωσ,
 Quotquot Hellespontus impetuofus intus continet.

Οἶσσις Εὐφώνιοςτος ἀγάρρως ἑνὶς ἑέρη.
 Euphemus autem dux Ciconum erat bellicosorum,
 Εὐφώνιος δ' ἀρχὸς Κικόνων καὶ ἀγκυμῆων,
 Filius Træzeni nobilis Ceadæ.

845. Ἰὶὸς Τροϊζώνιο διοτρεφέος Κεάδαο.
 Sed Pyræchmes ducebat Pæonascuvis arcibus vrentes:

Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξοις;
 Procul ex Amydone, ab Axio latè fluente,
 Τηλόθεν ἔξ Αμυδάωνος, ἀπ' Αξίῃς ὅρῳ ῥέοντος,
 Axio, cuius pulcherrima aqua diffunditur super terram.

Αξίῃς, καὶ καλλιστὴν ὕδωρ ὀπικίδναται αἴῃ.
 Paphlagonibus autem præerat Pylæmenis densum cor,
 Παφλαγόνων δ' ἠγείτο Πυλαμνέως λάσιον κῆρ,
 Ex Ehetis ubi mularum generatio agro colendo idonearum,

850. Εξ Ενετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
 Qui Cytorum tenebant, & Sesamum incolebant,
 Οἳ ῥα Κύπρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,
 Circæque Parthenium fluvium inclytas domos habitabant,
 Ἀρδί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔταμον,
 Croninamque, Egialumque, & altos Erythinos,
 Κροῖνάν τε Αἰγιάλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ερυθίνους.

839. ταῖτάσκειν, habitabant: Imperfectum Ionicum verbi ταῖτάσκειν,
 ex ταῖω, habito.

843. ἀγάρρῳ, valdè fluens: composita vox ex ἄγαν, valdè, & ῥέω, fluo.

846. ἐγκυλοτόξοις, curuis-arcubus-utentes: componitur hoc nomen ex ἀγκύλῳ, ὁ, curuus, aduncus: & τόξον, τό, arcus.

847. πηλοθεν, procul, aduerbium respondens quaestioni πόθεν; unde? Radix πηλε, procul, cuius reperitur superlatiuus πηλιστα, longissimè.

848. ἐπικίδνεται, superfunditur, praesentis passivi tertia persona ab actiuo ἐπικίδνημι. Radix σκεδαω, dissipò, dispergo, diffundo.

849. λαόσιν, densum, animosum, virile. Propriè λαός, ὁ, & ἦ, est hirsutus, villosus, setosus. Quoniam verò id virilitatis indicium est, idcirco significat animosum.

850. ἡμιόων, mulorum: A nominatiuo ἡμίονῳ, ὁ, & ἦ, mulus, vel mula. Componitur ex ἡμισυ, medià ex parte, & ὄνῳ, ὁ, asinus. ἀγροτέρων, agris colendis idonearum. Genitiuus femininus Doricus nominis ἀγροτερός, agrestis. Radix ἀγρός, ὁ, ager.

Sed Halizonibus Dios & Epistrophus imperabant,

Αὐτὰρ Αλεζώνων ὁ Διὸς καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,

Longè ex Alybe, unde argenti est origo,

855. Τηλόθεν δὲ Αλύβης, ὅθεν ἀργύρε' ὅσι γλυέθλη,

Mythis autem Chromis praerat, & Ennomus augur,

Μυσῶν δ' ἐ Χρόμης ἦρχε, καὶ Ἐννομος οἰωνιστής,

Sed non auguriis euitauit mortem nigram:

Ἀλλ' ὅτε οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαινα;

Verum imperfectus est à manibus velocis Haecidæ

Ἀλλ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶ ποδάρεος Αἰακίδαο

In studio, vbi Troianos trucidabat, & alios.

Εἰ πύλαμῳ, ὅθεν τῷ Τρώας κεραιΐζε, καὶ ἄλλοις.

Phorcys rursus Phrygios ducebat, & Ascanius diuinus,

860. Φόρυς αὖ Φρύγας ἦγε, καὶ Ἀσκανίος θεοειδής,

Procul ex Ascania: prompti autem erant praelio pugnare.

Τῇλ' δὲ Ἀσκανίης; μέμασαν δ' ὕμνῳ μάχεσθαι.

855. γένεθλη, origo, generatio. A radice γαίνομαι, fio.

857. ἐρύσασθω, euitauit, defendit se, præstitit se incolumem. Aorist. poeticus verbi ἐρύομαι, quod in significatione tam actiua, quàm passiuâ usurpatur: dicitur etiam ἐρύω, vel δέμω, domo ædifico.

859. κροδίξει, trucidabat. Est hic metaphora à tauris petita, qui cornibus infestis occurrentes imperunt Radix κροξ, τὸ cornu.

861. μίμασαν, promptierant, tertia persona pluralis plusquàm perfecti actiui verbi μίω, per ablationem primi augmenti, & syllabæ κει, formata.

Meoniis rursus Mesthlésque, & Anthiphus, præerant,
Μήοσιν ὥς Μέσθλης τε, Ἐ Αντιφους, ἡγησάδιω,
Filij Pylæmenis: hos Oygea peperit palus.

Υἱε Πυλαμίδεος: τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη,
Qui & Meonas decubant sub Timolum notas,
Οἱ κὶ Μήοσας ἦγον ὑπὸ Τιμόλῳ γεγαῖτας.

Nastes rursus Caribus præerat barbarè loquentibus:

865. Νάστis αὖ Καραῖν ἡγήσατο βαρβαροφώνων;
Qui Mileton incolébant, Phitiorúmq; montem frondosum,
Οἱ Μίλητον ἔχον, Φθιερῶν τ' ὄρος ἀκειτόφυλλον,
Mæandrique fluënta, Mycalésque akte cacumina:

Μαάνδρου τε ροαί, Μυκάλης τ' αἰπινὰ κάρμια;
His quidem Amphimachúsque, & Nastes, præerant:

Τῶν κεν' ἄρ' Αμφίμαχος, κὶ Νάστis, ἡγησάδιω;
Nastes, Amphimachúsque, Nomionis clari filij,
Νάστis, Αμφίμαχος τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα.

Qui & aurum gestans ad bellum ibat velut puella,

870. Ος Ἐ χρυσὸν ἔχων πόλεμόν δ' ἔειν ἡύτε κέρη,
Stultus neque quicquam ipsi hoc depulit grauem mortem:

Νήπιος; ἔδ' ἐπὶ ρί τόν' ἐπὶ ἤκεσε λυγρόν ὄλεθρον;
Sed mortuus est sub manibus velocis Æacidae

Αλλ' ἔδαμν ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο

In fluuio: aurum autem Achilles abstulit prudens in bello,

Εν ποταμῷ; χρυσὸν δ' Ἀχιλλεὺς ἐνόμισσε δαΐφρων.

Sarpedon autem præerat Lyciis, & Glaucus irreprehensibilis,

Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν Λυκίῳ, κὶ Γλαῦκος ἀμύμων,

Procul ex Lycia, Xantho & vetricoso.

875. Τηλόθεν ἐν Λυκίης, Ξάνθου δ' ὑπὸ δινήετος.

864. γαῖᾱτας, natos, Ionicum präteritum particip. verbi γαίω, quod sic à nonnullis formatur. Ex γαίω, fingunt präteritū inusitatum γάγαγε, ex quo ablatis γκ, Ionicè fit γάγα, vnde γαῖας, participium. Mutatur präterea ο in ω, per licentiam poëtis familiarē. Petunt alij ab inusitato γάω, vt μαμαῖς, ab vsitato μᾶω, auferendo scilicet κ, & mutato η in α.

866. ἀκριτόφυλλον, frondosum, iam multis vestitum foliis, vt præ multitudine discerni nequeant. Composita vox ex ἀπριῖον κρίνω iudico, distinguo, & φύλλον, τὸ, folium.

867. αἰπεινά, alta. Nominatiuus pluralis nominis αἰπινός, ex radice αἰπνός, altus.

871. ἐπηρεσε, depulit, Aorist. i. verbi ἐπαρκέω, depello. Item opitulator, auxiliior. Item sufficiens sum, &c. Componitur ex ἐπι, & ἀρκέω, eiusdem cum suo composito significationis.

873. ἐκόμισε, tulit, abstulit. Aorist. i. poëticus verbi κομίζω, porto, fero.

F I N I S.

13960

4-9/671.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

180/12-14

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова